

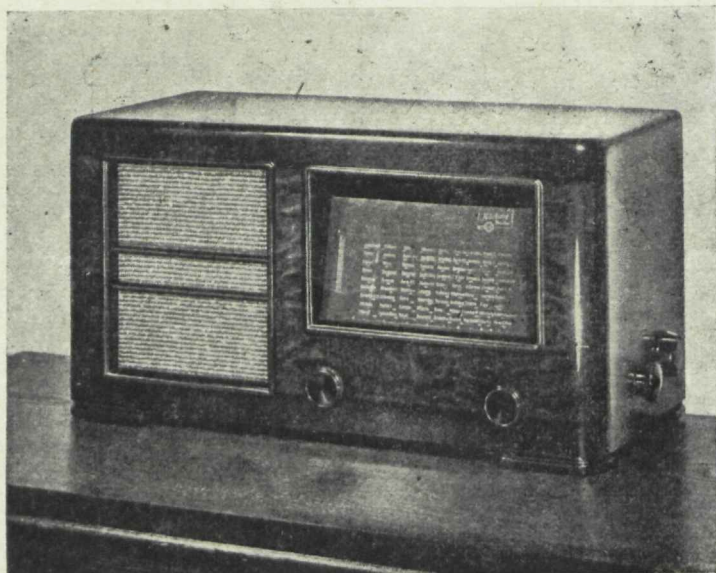
Maret

Nº 11

HIND
35
SENTI

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

ERA

Suprema 38

patareiaparaadid on kõrgeim kvaliteet

SUPREMA 38 P 3-lamb. 3 lainealaga. Kr. 170.—

SUPREMA 38 PS 4-lambiline super. Kr. 215.—

SUPREMA 38 PSL 5-l. luksusmodel. Kr. 225.—

Tallinna Manufaktuur ja
Kaubanduse A.-S. RAADIOLADU

Tallinnas, Raekoja pl. Teenri 1, tel. 426-56, pstk. 231
Tartus, Võidu tän. 19, tel 17-45.

ERA

*Ostke ainult kodumaa
kalasse ja botikuid
selle märgiga*

ERA

Elektriline

**"UUS
EESTI"**

PÄEVAUUDISEID

mis kiirelt, täpselt ja asjalikult toovad sõnas ja
pildis iga päev rohkesti tarvilikke ja huvitavaid
teateid kogu maailmast

Detsembris jõuab
müügile suur ja nägus

«Mareti
tähtsaamat
1938»

Maret

NAISTE JA KODUDE KUUKIRI

NR. 11 (35)

3. AASTAKÄIK

NOVEMBER 1937

TRÜKITUD 30.000 EKSEMPL.

November

Kokkuhoiust ja pillamisest

Kokkuhoidlikkus polegi nii lihtne asi, nagu ta pealt näha paistab olevat. Esiteks on selle tegelik teostamine kaugelt raskem, kui esimesel hetkel arvatakse, peale selle omab ta palju suuremat tähtsust ja tähendust, kui tavaliselt mõeldakse. See ei tähenda ainult sentide ja kroonide hulga kasvamist, seega varanduse kogumist, mis kannab aastast-aastasse protsente. Sellinegi kokkuhoid on hea asi. Ja me peaksime veel palju enam õppima just kõige algelisemat kokkuhoidu.

Meil peetakse sedagi juba ilusaks saavutiseks, kui jõutakse võlgadeta aastast aastasse. Kuid näiteks Prantsusmaal ja eriti veel Ameerikas peetakse säärast käitust otse vastutustundetuks. Seal peab igaüks oma kohuseks pisimastki sissetulekust säästa midagi „mustade päevade“ jaoks.

Kuid raha kogumine iseendast ei tohi kunagi olla eesmärgiks. Jõukus pole töö mõte, vaid ainult vahend muude, püsivamate väärtuste hankimiseks.

Haridus on raha. Perekond peab suutma anda palju, et tema liikmed saaksid hankida endile haridust, vahendit, mille abil elus edasi pääseda ja endale ühiskonnas vastav seisukoht leida. Kuid siin on just vaja põhjalikke kaalutlusi, mida maksab ette võtta ja mida mitte, et ei tarvitseks umbropsu raisata aega ja raha selle saavutamiseks, milleks õpimisel pole eeldusi. Meil omistatakse ülearugi suurt tähtsust raamatutarkusele, unustades sealjuures, et ametialised oskused võivad olla niisama suure tähtsuse ja väärtusega.

Ka tervis on varandus. Summad, mida õhverdatakse mõistlikult tervise säilitamiseks või saavutamiseks, tähendavad kokkuhoidu, mida maksab teostada, sest ilma tervise, töövõime ja töörõõmuta pole elul küll suuremat väärtust.

Kuid haridus ja tervis pole ainsad väärtused, mida ei saa arvestada rahasse. Inimene peab oskama ka pillata, oskama õieti pillata.

Sageli kuuleme öeldavat, et ei jätku raha seltskondlikuks läbikäimiseks või perekonnapidude korraldamiseks. Seda summat vajatavat tähtsamategi asjade jaoks.

Ja mis on siis tähtis?

Ilus rahvus- või perekonnapiidu võib lastele jätta ununematuid mälestusi, väärtusi, mida ei saa arvestada rahasse. Sellisel pool võib noorur avastada oma vaimse mina, leida isikuid ja jäädavaid väärtusi. Ta õpib tundma tausta, millelt ta ise on tõusnud, alust, millele ta peab ise edasi ehitama. Nii ei jää tema elu ekslevaks ega juhuslikuks, vaid moodustub välditamatuks lülis eluahelas.

Kas see oleks pillamine? Kas pole see pigem kokkuhoid, aarete kogumine, mida ei söö koi ega riku rooste?

Mul oli armas sõber, õpetaja, kes jagas oma sissetuleku pooleks: üks endale, teine pool teiste tarvis. Tema lauas oli alati ruumi neile, kes vajasisid kinnitust. Tema külalislahkus oli piiritu. Talle valmistas suurimat rõõmu anda ja aidata. Teiste meelest tundus see lakkamatu andmine selge meeleusena. Keegi ei suutnud mõista, kuis tal jätkus seks vara. Kuid tolle ebapraktilise ja „pillava“ inimese pärandusest sai veel mõnigi peadraputaja osa — niivõrd õnnistatud oli tema kätetöö.

Ehk ongi õige andmine suurim kokkuhoiukunst. Ehk ei küsitagi meilt kord, kui palju oleme säästnud, vaid — kui palju oleme andnud.

Kuid ka teises mõttes peame oskama õieti säästa ja õieti pillata. Nimelt sisemises elus.

Noored eriti: ärgem pillakem omi tundeid paremale ja vasakule, kaalutlemata, kas maksab või ei. Noore inimese süda on väga tundlik. Ta jagaks meelsasti kõigile oma nooruslikust üliküllusest. Kuid ta ei märka alati, et tal pole õigust mõnda asja jagada. Et ta ei tohi heita oma parimat mutta.

Hoiame endid, hoiame oma tundeid! Ei maksa uskuda, et esimene vastusattuja on see ainus ja õige.

Kuid on üks koht, kus võime vabalt pillata oma tundeid — ja see on me kodu. Abielukaaslased omavahel, lapsed ja vanemad, õed-vennad, kui palju enam vajatakse nende vahel ohrivalmis armastust. Kui vaid oskaksime külvata üksteist üle armastusega seni, kuni meil on antud olla koos. Kes teab, kui kaua oleme veel selle õnne osalised. Kui paljud kodud oleksid õnnelikumad, kui perekonna keskpunkti poleks „mina“, vaid „sina“.

Vanaema.

Pärast maskiballi

Nad kõndisid kahekesi. Mees üsna tõsine, võiks ütelda isegi murelik ja rahutu, naine — siis kui tal oli mahti kõrvale vaadata — kavalalt muigava ilmega.

Kitsast kõrvaltänavast nad jõudsid varsti avarale väljakule ja pöördusid vasemale. Sealsamas tuli mööduda kohviku peegliklaasist uksest. Asta vaatas kella. Oli täpselt viis minutit üle kaheteistkümnene.

„Kas astume sisse? Pooleks tunniks?“ küsis ta ja vaatas üles, oma mehele otse silma.

„Sa tahad minuga istuda?“ küsis Ants vastu, väga hästi varjatud pahameele ning vaevaltkuuldava ebamugavuse noodiga hääles. „Kas sa ei tahaks mõnda teise kohviku tulla?“

„Aga miks mitte siia, kallis?“

„Ma mõtlesin, et istuks nii vahelduse mõttes kord kusagil mujal.“

„Aga ma tahaksin siin istuda.“

„Jah, kas sa tead, kallis. Sa ole hea ja mine õige üksi. Mis see kell praegu õieti on? Kas sa tead, mul pole praegu õieti aega. Oleksin peaaegu unustanud. Mul on üks äriiline kohtamine.“

„Kus sul see kohtamine on?“

„Ma pean minema selle mehe bürosse.“

„Kus see asub?“

„Lille tänaval.“

„Kas mina tunnen seda meest, seda sinu ärisõpra?“

„Ma arvan, et mitte.“

„Aga mis tema nimi on?“

„Tema nimi? Tema nimi on... Joosepson.“

„Noh, hea küll. Kui sul tõesti aega ei ole, siis ma lähen üksi ja joon ühe kohvi. Nägemiseni.“ Ning Asta ulatas mehele oma parema käe, haarates vasemaga juba kohvikukse lingirauast.

„Oh need mehed, oh need mehed,“ mõtles ta, kui istus kohvikus. „Ja Ants? Tema kah... Nii ühesugused, nii ühesugused!“

*

Ants oli lõunaks aegsasti kodus. Oli harilikult veel täpsem. Oli lillegi kaasa toonud, nagu oleks midagi hüvitada olnud. Mis puutus täpsusesse lõunaegadega, siis polnud Astal küll vähimatki põhjust oma mehe üle nuriseda, nagu pidid tegema tihti tema sõbratarid. Ants armastas hästi süüa, ja nende teenija keetis ning küpsetas silmapaistva andekusega. Oli üldse üks kullatiikk, teenija nimelt. Ning Asta oli hea proua, kes kohvikuski oma teenijat teistele prouadele kiitis. Ning see pole hoopiski mitte igapäevane nähtus.

„Said sa oma ärisõbra kätte?“ küsis Asta, kui oli istunud lauda.

„Jah.“

„Ja äri õnnestus?“

„Aga muidugi. Ütle, Asta, kuidas sa täna nii suurt huvi tunnend minu töö vastu? Mulle näib, et ma varem seda poleks nagu märganud.“

„Kas tõesti näib sulle nii? Kas sulle tundub, et olen teissugune kui harilikult? Võib-olla. Võib-olla oleme juba küllalt kaua abielus selleks, et tunda ka muid huviseid teineteise vastu, kui ainult kõige algelisemaid? Ei, ei. Mina olen ikka täpselt seesama, mis olen olnud alati, sa pole mind, mul on põhjust arvata, veel küllalt tundma õppinud. Hoolimata sellest kolmest aastast.“

„Hea küll, ärme räägime sellest nii pikalt. Ega ma midagi, ma niisama,“ hakkas Ants summutama enese poolt üleskergitatud jutuainet.

„Küll ma su juba püüan,“ mõtles Asta ja pistis kahvli praekildu.

*

Õhtupoolikul läks mees tagasi ärisse. Asta kõndis tubades ringi, siis ta pilk peatus lauale visatud ajalehel. Ning üsna äkki, mõttena, millest ta ise võpatus, hüppas talle midagi pähe. Ta haaras suure kiirusega lehe. Silmad otsisid kuulutuskülgedelt „mitmesuguse“ veergu. Muidugi. Ants oli teda alati intelligentseks pidanud. Noh, tema intelligentse või ka vaist ei valmistanud talle ka täna pettumust. Siin see siis seis:

„Maskipeo õis! Täna tuli ette takistusi. Ei saa tulla. Palun tungivalt oodata homme selsamal kohal ja kellaajal.“

Nii on need mehed! Asta naeris. Poolkurvalt, poolrõõmsalt. Nukralt, sealsamas kavalalt ja veidi võidurõõmutsevaltki.

„Hall on taevast ja must on maa...“

Aga teravmeelne ja ettenägelik ta on, see Ants! Ei seda saa salata. Juba ta hommikul vara aimab ette, et kohtamine võib äparduda. Ning võtab vastavad tehnilised abinõud tarvitusele. Ei, tõepoolest, see oli ilusasti arvestatud. Pääseb ta segamatult oma kohtamisele, on hästi. Siis võib asja ära seletada, ütelda, et kuulutus on tühine, et on pandud lehte ainult igaks juhtumiseks. Juhtub aga midagi vahele, teeb kuulutus oma töö. Oh, oh, seda Antsu. Aga praen ma sind veel su enese rasvas, mu lemmik!

*

Järgmise päeva hommikul Asta kaalus õige hoolikalt, mida teha, kuidas toimida. Kas minna ärisse mehele järele, võtta ta pideva hoole alla, vaadata siis, kuidas ta hakkab närvitsema, kui kell hakkab lähenema kaheteistkümnenele, kuidas ta hakkab tegema katseid ennast lahti raputada oma naisest, oma seaduslikust naisest. Oma naisest, kes teda armastab. Selleks, et minna kohtama tolle „maskipeo õiega“. Aga mis siis, kui ma pole küllalt osav? Kui ta ettekäändeid leiab, kui ta mul ikkagi peost välja libiseb? Ei, asi nõuab paremat lavastust. Asta otsustas minna kohvikusse.

Kõrghooaeg oli alles algamas. Veel oli lokaalis palju avarust, päikest paistis lõunasse avanevaist aknaist. Asta valis koha, kust ta võis hästi jälgida kõiki sissetulijaid, kus ta aga ise ei tarvitsenud kohe silma hakata. Toodi kohvi, ta seda vaevalt sai aega puudutada. Iga paari minuti järel ta vaatas kella. Veel oli aega. Oli põnev ootamine.

Siis, paar minutit üle kaheteistkümnene tuli Ants. Ta tegi ühe ringi, juba oli istumas. Aga siis kindlasti pidi märkama oma naist. Ning niipea, kui ta oli märganud Astat, ta pöördus ümber. Teeseldes, nagu oleks ta kedagi otsinud ning mitte leidnud, ta asutas uuesti minema ukse poole. Kuid siis oli Asta tal juba juures ja ütles kõige süütumalt:

„Tule. Ma istun seal nurgas. Sa mind ei pannudki tähele.“

Ants tõmbas välja taskuräti ja hakkas närviliselt prille puhastama.

*

„Kuule, Ants! Sa oled ju lausa ärevil. Mis sul on?“

„Ma tahaksin minna kusagile mujale, mitte mulle ei sobi täna selle kohviku atmosfäär. Tule kaasa, läki tõepoolest kusagile mujale.“

„Naljakas. Ise ometi tulid siia. Ega mina sind ei kutsunud. Aga siis oota vähemalt, kuni ma oma kohvi ära joon.

Telli enesele kah midagi.“ Ettekandja oli lähenenud nende lauale.

„Või olen ehk mina see, kes sind närviliseks teeb?“

„Aga, kallid, kuidas sa võid nii rääkida! Ei, mul on lihtsalt muidu natuke halb olla.“

„Äris midagi pahasti?“

„Oh ei. Aga: päris tõesti. Läheme kas või veidi jalutama. Ilus ilm on. Lahtub see ebamäärane halb ja rõhuv tundmus ehk väljas värskes õhus.“

„Ootame natukenegi. Võta seltersivett. Ära suitseta nii palju! Räägi, kas sa tuleval pühapäeval ei tahaks sõita ema külastama? Ma tuleksin kaasa. Mis sa arvad?“

*

„Kas sa õmbleja juures käisid, sa lubasid minna?“ küsib Ants kuidagi hoopis hajameelselt ja teise jutust mööda. Ta piilub vahetpidamatult ringi, iga ukseavamise juures näib ta võpatuvat. Jah, see Asta. Ants vannub põrgu põhja oma „seikluse“, mis ju õieti seda nimegi ei vääri. Aga sealsamas ta mõtleb: eks see olnud ikkagi üks truuduse murdmisele spekulatsioon katse. „Katse on karistatav,“ meenub seadusetekste. Mina, tola, oma kohtamise määramisega! Ning siis: kuri, pahaendeline aimus puurib järsku rinda nagu terav ora. Asta teab! Seepärast ta mind praegu nii kangekaelselt sunnib siin istuma. Seda see kohvikusse kutsumine eilegi juba tähendas! Ants minestaks, kui oskaks. Et kas või punaseristi autol minema pääseda.

Aga kust võis Asta tema seiklusest teada saada?

*

„Sa istu päris rahulikult, ära tee, et inimesed hakkaksid meid tähele panema. Ja kuula, ma jutustan sulle midagi.“

Ants alistub.

„Vaata,“ algab Asta. „On üks päris noor abielumees. Mina tunnen teda ja sina tunnend teda. Sa tunnend tema naist ka. Ühel õhtul, ühel laupäeva õhtul, sel mehel on mingi koosolek, miks just laupäeva õhtul töökoosolek — mine küsi tema käest. Muidugi, mees läheb ja naine jääb koju.“

Mees pole valetanud, tal tõepoolest on koosolek. Aga see kestab vaevalt kolmveerand tundi. Kuid selle peale sobivad väikesed liigid? Tõepoolest, tuju on hea, lepped on õnnestunud, uus nädal peab tooma uusi rahasid, miks mitte minna? Lõpuks, oma äripartneritega peab oskama ümber käia, see kõik on tarvilik. See on ju ta naise huvideski. Või ei vaja ta uusi tualette, või ei ole nende auto läinud moest?

Nad lähevad siis. Veidike istuma, nagu seda nii viisakasti öeldakse. Aga kui siis kaks korda „veidike“ on istunud, meenub mehele, et tal on taskus maskiballipäase, koguni kaks, need oli ta ostnud äris, et rutem lahti saada tülikast piletitelevitajast. Kas minna?

Ta läheb. Mees, kellest ma räägin, on väljapaistva välimusega. Teda ka tuntakse ja teatakse, et ta on jõukas äri-mees. Loomulikult ei jää ta sel ballil üksikuks baari ees rippujaks. Ta kohtab üht maski, kelle figuur teda paelub. Nad tantsivad. Mees on amüseeritud, talle meenub võib-olla tema poissmehepõlv, ühe sõnaga — selge! Aga, aeg on hiline, kodu ootab siiski. Ja mask ei taha kuuldagi sellest, et teda saadetakse. Kuid nõustub küll kohtamisega teisel päeval. Ta tahab jääda tundmatuks. Küll ma sind juba ise leian, mu kallid, ütleb ta ainult ning kaob. Ja mees, muidugi, aimab aimamatuid seiklusi...“

„Kuule, Asta, sa oled ju päris nõid. Sa võid elusa inimese surnuks piinata,“ sosistab Ants hirmunult ja piilub jälle ringi. „Mis sa kõige selle jutuga mõtled?“

„Rahustu, rahustu, kallid. Ja kuula edasi. Ma ütlesin, et sa tunned seda noort abielumeest. Ma ei valetanud. See oled sa ise. Ja tema naine — see olen mina.“

„Noh? Aga? ...“ Ants tunneb, nagu kõiguks jalge all maa. „Ja sina, Asta, võid sellest rääkida nii rahulikult? Peab see tähendama, et sa mind enam ei armasta? Peab see tähendama, et oleksid rõõmus, kui saaksid minust lahti?“

„Ei. Vastuoksa. Ma armastan sind, nagu sind alati olen armastanud.“

„Ma ei saa mitte millestki aru.“

„Oota. Ma pole oma lugu veel lõpetanud.“

„Kas sa tead, ta võib ju iga minut siia tulla.“

„Ja mis siis? Kardad sa, et ma teen skandaali? Ma armastan sind, aga ma suudan ka käituda avalikus kohas. Mis sa õige arvad?“

„Asta, anna mulle andeks, aga läki palun ruttu siit ära. Ta tõesti võib tulla. See oleks hirmus.“

„Aga sinu kuulutus eilses lehes? Oleksid teiskordselt

sõnamurdja. Ja millega sa siis ennast vabandaksid? Jah, muuseas, hilja, sinu maskipeo õis on juba siin.“

Antsu nagu oleks tabanud elektrilööki. Ta pöördus otsekohe ümber ja vaatas ukse poole.

„Mitte seal,“ raputas Asta pead.

„Aga kus siis, taevast kaitsku?“ Ants pigistas silmad kinni ja kattis peoga otsaesise.

„Siin.“

„Kus?“

Nüüd ütles Asta pikkamisi ja iga sõna nautides:

„Sinu maskipeo õis, sinu mask, keda sa ootad, olen mina.“

Järgmine veerand tundi nad nokkisid teineteist, rõõmsad ja õnnelikud. Aga Ants kuidagi ei saanud lahti piinlikust häbitundest. Kuid siis ta arvas, et oli leidnud päästva mõtte:

„Aga sina, Asta, ütle sina ise, kuidas see tuli, et võtsid ette minna maskipeole, kuna ometi teadsid, et ma olin koosolekul. Sa vead mind ninapidi, mu lemmik. Sa ise, vaata, et ei olnud seikluste jahil!“

„Ants, ütle kas sa mind armastad? Hea küll, ära ütle midagi, ma tean isegi. Noh, naised on naised. Ma lihtsalt leidsin su taskust juba mõne aja eest need pääsmed. Ja kui sa siis keskööks koju ei tulnud, siis nad mulle meenusid... Kas ma siis ei pidanud minema sind kaitsma halbade üllatuste ja teiste naiste eest? Kui ma ometi tean, et sa mind armastad? Ja näe, maskiski sa leidsid ikka minu, ei kedagi teist.“

„Aga kuidas ma sind ometi ära ei tundnud?“

„Küllap selles oli juba süüdi sinu „juhatuskoosoleku“ kõrgendatud meeleolu. Ning minu tagasihoidlik näitleja-andekus kah vahest. Aga tröösti ennast, tröösti ennast. Et sa ikka just minu leidsid. Aga läki nüüd, jääme muidu lõunale hiljaks.“

Tõustes püsti, tundis Ants nagu oleks ta ärganud pahast unenäost ja piilus altkulmu rahvarikast kohvikut. Ta veel ei olnud kindel oma usus. Veel ta nagu oleks kartnud, et kusagilt lauast hüppab püsti mõni daam ja väidab enese olevat maskiballi õie.

KAAREL MURDEL

Kohtumine sügisel

Reimo jalutas linnas.

Ta oli parajasti lõpetanud „Haanja maastiku“ ja mõtles selle anda kevadisele kunstinäitusele. Maal oli hea, ta tajus seda vaistlikult. Ta mõtles kuipalju vaeva oli talle maksnud „Haanja maastiku“ viimistlemine. Aga selle eest oli see nüüd ka valmis. Ta oli rahul.

Kioskist Aia tänava nurgal Reimo ostis karbi sigarette. Ta läitis suitsu ega teadnud kuhu minna.

Kas oligi see tähtis?! Ta ei läinud kuhugi. Jalutas ainult tänavail. Nautis sügisõhtupooliku nukrat võlu. Täna paistis üle mitme päeva taas päike, aga tema kiired olid jahe-dad. Kuid linn oli hele ja meeleolu kevadine. Vankrites sõitis inimesi, kelle näod olid veel tumedad suvisest päikesest. Härrad olid avanud sügismantlite hõlmad, nagu kevadel, ja kandsid kindaid peos; daamide sügismantlid tundusid ülearu-seina.

Noori inimesi seisis tänavanurkadel, nad jutlesid ja naersid.

Kuid taevast oli kõrge ja valkjast. Puud leekisid nagu tuli sügiskullas Vabaduspuiesteel, kõnniteedele langes üha uusi sügise tunnuseid.

See tegi Reimo pisut nukraks. Siiski oli sügis.

Aga just sellel hetkel, kui ta seda tundis, haaras teda korraga idee: sügisemaaling. Ta mõtles, kuidas seda väljendada. Kõik ta meeled otsekui põlesid; ta unustas enese, unustas ümbruse, kui avastas eneses midagi uut.

— Käes! ütles ta enesele ning ehmus. Ta vaatas ringi, kas keegi kuulis ta sõnu. Nähes, et keegi teda tähele ei pane, Reimo rahunes.

Väike umbtänav... paplid... punased. Maarjakask längus okstega, avatud aken; maja ees tühi kiiktool ja sellel avatud raamat — lehil kollane kaseleht nagu pitser... Õuel nööriil kuivas kirju pesu...

Improvisatsioon oli tulnud spontaanselt. Kõik see rõõmustas Reimot.

Ta seisatas tuntud kirjastusühisuse raamatukaupluse akna taga ja luges uudisteoste pealkirju. Mitu tuttavat nime hakkas silma. Siis üks võõras, senitundmata nimi: Hilja

Rooland — Meeleolud, romaan. Ta pingutas ajusid, katsus mõelda, kus ta on kuulnud seda nime.

Selsamal silmapilgul avanes kaupluseuks; Reimo ehmus, värin läbis teda. Daam, kes tuli kauplusest, kandis pruuni kostüümi ja käes kollast nahktaskut. Ta näis olevat mõtteis. Naine oli sale, ta nägu oli ilmekas.

Reimo kergitas kübarat. Daam nagu ehmus, noogutas siis, ilmsesti segaduses, peaga ja ruttas kiiresti eemale.

Reimo tundis end haavatuna. Ta tundis, et pidi kõnelema daamiga. Ta ruttas talle järele. Mida pidi ta talle ütleva?!..

Mees ei teadnud seda isegi. Kuidas vabandama peale-tükkivust?... Kas sallib teda daam?

Nüüd tuli võõras mees daamile vastu. Seda meest oli Reimo tähele pannud juba tükil ajal tänaval jalutamas.

Mees naeratas ja ütles daamile midagi. Reimo ei kuulnud — mida. Ka daam rääkis midagi.

Nad läksid edasi piki tänavat. Reimo läks üle sõidutee; ta jälgis neid eemalt. Muidugi oli see rumal, aga mis võis ta teha, kui oli daamisse armunud. Kindlasti oli see midagi rohkem meeldivusest, tundis kunstnik, mis pakitses temas kogu sügisepoolse suve.

Ta oli daami kohanud suvituskohas, kuhu oli saanud sõita paariks nädalaks, seal oli ta kohanud teda, mitte rannal, vaid mõned kilomeetrid suvituskohast eemal männimetsas. Naine oli alasti ja pruun nagu valminud pähkel, ta rindade põnev kumerus, silmadele tõstetud nõtkes käsivars ja ristiheidetud kaunid jalad sundisid Reimot seisatama ning imetlema pleekijat, ent ühtlasi ka mõtlema, et küll on ilus modell.

Siis märkas naine Reimot. Ta nagu provotseeris meest, kui kattis ennast pikkamisi supelmantliga, ja ütles siis:

— Pole just viisakas vahtida alasti daami!

Reimot hämmastas ta pehmekõlaline hääl, ta rahulikkus, ta liigutused, milles oli palju sarmi.

Tema nägu oli lame, kuid niisugune, mis tekitab kujutlust. Ta silmad olid piklikud ja rohekad ning ta pilk oleks tulnud nagu sügava vee põhjast. Ta tumedaläikelised juuksed olid kammitud lahuga kaheks ning ta suu oli nagu värsked

noatõmme, haav, mille ääred on kergelt kumerdunud kahele poole, äärte vahe olles täitunud heleda verrega.

— Ärge arvake, et olen huvitatud; ma imetlen teie keha, seda poosi, millises olite. Olen nimelt kunstnik.

— Ma tunnen teid...

Reimo vaatas talle nüüd niisugusel pilgul, et daam hakkas naerma.

— Tunnen teid päris tõesti. Olete Aksel Reimo.

Mees noogutas: Õige. Aga kust teie tunnete mind?

— Elutsesite kunagi meie naabruses; see oli enne teie sõitu välismaale. Siis olen lugenud teie kirjutisi ajalehis ja teist vahetevahel ikka midagi kuulnud. Ja näinud siin-seal.

— Aga miks ei tunne mina teid? küsis Reimo, silmitse-des daami lakkamatult.

Naine vastas oma pilku langetades:

— Sellal olin ma veel pisike tüdrukukene ja hiljem pole me enam kokku puutunud. Ja on küsitav, kas teid huvitabki mõni harilik naine.

Ta ei ütelnudki Reimole oma nime. Nad kõnelesid väga kaua ja väga palju. Kunstnik palus teda homseks tulla sinna-samasse tagasi, mida ka daam lubas.

Kuid ta ei tulnud järgmisel päeval ega ka hiljem. Oli ta ära sõitnud, varjas daam end? Kes ta oli?

Need mõtted painasid terve sügisepoolse suve Reimot. Naine meeldis kunstnikule. Mehe mõtied olid tihti tegevuses temalt jäetud mälestustega, vahel takistas see teda isegi töötamast.

Tihti linnas jalutades arvas Reimo vahel vastutulijais tundvat teda, kuid ikka osutus see eksituseks. Ta tundis end muutuvat tutjutsuks, külastades nüüd Agnes Kajandot märksa harvemini kui varem. Talle muutus Agnes ükskõikseks.

Agnes Kajando oli maalija, nad olid tutvunud koolis. Tüdrukul oli annet, oli lõbusust, aga Reimo ei armastanud teda rohkem kui sõpra. Ta ei saanud rohkem, sest suvisest kohtamisest saadik ta tundmused kuulusid võõrale naisele.

Ja nüüd oli too võõras siin.

Reimo oli erutatud, suitsetades sigareti sigareti järel. Ta kõndis edasi-tagasi tänavail, lootuses kohata veel kord daami üksinda, et siis teda kõnetada, kuni Reimo jalad muutusid valusaikseks.

Ta tundis, et too naine oli läinud temasse, oli tema vallutanud; ta tahtis teda näha. Aga kus? küsis ta eneselt.

Ta läks kohvikusse, et pisut puhata, ning tellis endale musta kohvi.

Reimo käed värisesid, ta oli palju suitsetanud. Ta oli kaotanud rahu. Ta katsus lugeda vastset ajakirja, kuid tundis, et tähed löid ringlema ta silme ees, et ta ei suutnud loetust palju meeles pidada. — Mõte ringles ikka pruunis kostüümis daami ümber. Ta kadestas võõrast meest, kes võis käia temaga. Ta küsis eneselt: Miks ei võinud see olla tema?!...

Mõned tuttavad tulid tema juurde, ta vestles nendega niipalju, kui oli just kohustatud.

Oli juba õhtu, kui ta väljus kohvikust. Vaateaknad särasid tuledes, tuled hele sära piitsutas tema helli tundeid, tegi talle valu.

Ta mõtles minna koju ja siirdus nagu iseenesest Valli tänavale. Ühe maja ees seisatas Reimo. Siin elutses luuletaja Tulease. Ta korteri aknad olid valgustatud.

Võib-olla on seal jällegi võõraid, mõtles kunstnik. Ta teadis, et siin tihti joodi, ning korraga tundis Reimo, et ka tal oli täna pisut himu juua. Ta arvas viinaga jõudvat loputada endast rõhuvaid mõtteid. Ta läks.

Tulease ise avas ukse. Ta tugev kael ja paljas pealagi olid täna Reimole ebameeldivad. Kunstnik seisis pimedas; Tulease ei tundnud teda kohe ära, kuid siis hüüatas:

— Ah, Reimo!... Tule sisse. Harva on sind ka siin näha. Aga täna on üldse erakordne õhtu, mul on siin erilisi külalisi. Preili Rooland, üks noor kirjatar.

— Mis sa tahad sellega ütelda?

— Et tavalisi naisi on palju, kuid tõeliselt ilusaid ja sarmikaid ainult mõni üksik. Võta mantel ära.

Tulease viis Reimo järgmisse tuppa. Ta lükkas peaaegu kunstniku sisse, pehmesse valgusse, mis langes värviliste klaasidega armatuurist.

Reimo nägi siin hulk tuttavat rahvast ja kaetud lauda. Ta kuulis, kuidas Tulease hüüdis naerdes võõraile:

— See on Reimo!

— Reimo, bravo! Talle plaksutati, talle hüüti mitmelt poolt midagi. Ta pidi jooma ja vastama küsimustele, mida keegi esitas. Nad tahtsid korraga teada, mis ta olevat teinud, kus olnud. Tal polnud aega ümbergi vaadata. Ta vastas oma aeglasel, rahulikul häälel ning oli rõõmus, kui ta lõppeks rahule jäeti, kui helilooja Voore alustas üht uut anekdooti, saates enda kõnet miimikaga ja kõhnade käte žestidega.

Reimole meenus preili Rooland, kellest Tulease oli kõnelnud. Ta tahtis just ringi hakata silmitsema, kui tundis, et teda vaadeldi, nii selgesti tajus ta kellegi pilku.

Ta pöördus järsku ringi.

Ahju kõrval diivanil, küünarnukiga padjale toetudes, istus võõras daam pruunis kostüümis ja ta rohelised silmad otseki kiirgasid Reimole vastu.

Kunstnikul lakkas süda löömast.

Nad vaatlesid tükil ajal teineteist. Nagu silmade mõjul hakkas ta korraga diivani poole minema. Ta teadis, et daam on preili Rooland, kui ta seisis ja kummardus.

— Istuge, palun, ütles daam ning näitas enese kõrvale.

Reimo istus.

— Nägin teid täna tänaval, kui väljusite ärist, ütles mees leekivate silmadega.

Preili Rooland noogutas. Ta olevat ostnud ärist ühe raamatu.

Poolenisti daami poole pöördudes küsis Reimo äkki:

— Miks kadusite suvel nii järsku?

Üle preili Roolandi näo jooksis tume vari. Ta muutus tõsiseks ja vastas peaaegu sosistades:

— Sain sel õhtul telegrammi. Mu isa oli surnud südame-rabandusse.

Nad vaikisid mõlemad viivu.

— Teie oleksite võinud mulle sellest teatada, — aga nüüd ma pidin kogu aja mõtlema teile. Teate kui raske see on?!...

Preili Rooland kummardus, et varjata nõrka puna, mis valgus mehe viimaste sõnadega üle ta näo. Leegitseva pilguga vaatles teda Reimo. Ta tundis, et ta oli nüüd õnnelik, kuid see õnn pani teda väriseb, sest ta ei teadnud hetke, millal ta võib selle jällegi kaotada. Ta oli nagu merehädaline, kes ei tea, kus asub päästev maa.

Preili Valve Juuriku madal hää l päästis nad pikast vaikusust.

— Miks pole teid enam kaua kuskil näha olnud? ... Kas olete haige olnud? Te näete välja nii kahvatu...

Reimo vastas, et ta olevat töötanud. Et vihmased ilmad möödunud kuus põhjustanud tema rohkete kodusolekut, sest ta ei armastavat vihmaga palju liikuda.

Ta jutustas seda hajameelselt ja pikkamisi, nagu kartes uuesti vaikust ja vestlust preili Roolandiga. Tihti kohtusid nende pilgud, millal näis nagu unustaks kõneleja teema, millest kõneles. Ta pidas vahet ja süütas sigareti, puhudes suurte sõõmudega suitsu niigi juba küllastunud õhku.

Nad jäid taas kahekesi. Preili Rooland vaatas kella. Kell oli üksteist.

— Pean minema, ütles ta. Reimo märkas, et ta suunurgad ei naeratanud nagu tavaliselt, kui ta midagi rääkis.

Nad tõusid. Kunstnik pakkus ennast tema kojusaatjaks.

— Kuid mul on sõbratar, kes mind siia tõi. Me läheme seltsis.

Valve Juurik tuli nende juurde ühes Valter Sookaldiga.

— Kas tahad juba minna?

Preili Rooland noogutas.

Valve Juurik pani käe Reimo käsivarrele.

— Aksel, olge nii armas ja saatke preili Hilja koju.

Kunstnik tundis rõõmsat ärevust, ta oli tänuelik härra Sookaldile, kes kindlasti oli preili Juurikut mõjutanud veel jääma. Ta teadis, et nad olid juba ammast ajast teineteisest pisut huvitatud.

Nad ütlesid hüvasti ja läksid. Linn oli hallis udus nagu põhjatus suitsus.

— Kas elate kaugel? küsis Reimo.

— Kõiepunuja tänaval. See on siin üsna lähedal.

Nad käisid vaikides.

Reimo tundis tarvidust mitte rääkida. Ta kuulis preili Roolandi sammude nõrka kõla, kuulis tema hingamist. Vahel puutusid kokku nende käed. Sel hetkel vaatasid mõlemad teineteisele ja preili Rooland naeratas.

— Olen pisut uimane tänasest õhtust. Olen kujutlenud teist viimainimesi, ütles ta viimaks.

— Aga kahjuks on nad nagu iga teinegi suurelik... Eks kuulu nüüd teiegi nende perre.

Suur maja oli nende ees.

— Elan siin, ja preili Rooland toetus õlaga uksele.

Ta kinnastatud käes läikis võti.

— Kas juba?

Naine vaikis.

Siis astus mees talle lähemale, tundes oma näol kuuma hingeõhku.

— Preili Rooland, andke mulle andeks? sosistas ta.

— Mida? Vaiksel liikusid preili Roolandi huuled.

— Et ma teid armastan.

Ta käsi värises, kui kohtas naise kätt.

Naine vaikis taas. Ta ei tõmmanud kätt ära. Siis kõike jõudu kokku võttes ta ütles:

— Kogu suve piinasite mind mälestuses. Kogu elu olete mind sundinud kannatama...!

Nagu iseenesest avanesid siis nende käed tugevaks embuseks.

Tiitarlaps sinises

Rich. Janno romaani.

11. järg.

„Ehee!“ hüüatas Artur võidurõõmsalt, kui kelner oli juba eemal. „Koogid surusin sulle iki külge! Neid sööb ju iga naisterahvas ja küllap mekivad sullegi. Seda sa juba ära tule mulle seletama!“

„Ega hakkagi,“ naeratas Maaja ja talle tundus äkki, et nii väga hull siin ju ei olegi. On ju muidugi kõik võõras ja sootuks teine maailm, aga kõik on ju ometi korralikud inimesed; ja kuigi see Artur on niisugune, nagu ta nüüd on, on ta siiski hea poiss ja karta pole teda tarvis.

Puhkpillide-orkester lõi samal pilgul saali ägedat müri-
nat täis ja paarid veeresid tantsima.

„Tead,“ ütles Artur, „ärme ennem tantsima lähme, kui oober on kõik lauale toonud. Muidu võtavad tühja laua naksti ära ja pärast mine siis seletama. Kord oli sedasi, et jäingi ilma.“

Maaja oli sellega väga nõus ja nii nad istusid pisut aega vaikides, vahtides uuditsevalt ringi. Arturi pilgud ristlesid siiski rohkem Maajal ja neis läigatas ilmset rõõmu.

Väikese aja pärast sõnas Artur:

„Kui nüüd öieti ütelda, ega's ma uskunud mitte üks tonks, et sa iki tuled. Arvasin, et teed naasama nalja. Aga mõtlesin, et mis siis, proovida võib, ei tule, siis ei tule, ega see mu küljest tükki ära ei võta. Tüdrukid on ju kord siukesed, et narrivad poisse, aga narrigu pealegi, eks see kulu teinekord ära kah.“

„Aga näe, tulin,“ naeratas Maaja.

„Tulid jah. Midagi põle öelda, ninapidi ei vedanud. Aga süda vist kangesti puperdab küll?“

„Ei tea, mispärast!“ katsus Maaja olla nii üleolevalt julge kui vähegi andis.

„Muidugi pole tarvis. Tore pidu ja muud midagi,“ kinnitas Artur.

Oober oli nüüd oma kandamiga kohal ja Artur takseeris iga eset suure asjatundlikkusega.

„Koogid on küll nii hädalised, et...“ sõnas ta nagu väikeses piinlikkuses.

„Koogid on head!“ tõttas Maaja seletama. „Just niisuguseid ma söön.“

„Nooh!“ lõi Artur käega. „Kui sa nii ütled, eks nad siis käi. Aga maailmas on paremaid nähtud...“

Ta täitis viinaklaasi ja tõstis selle kõrgele pea kohale. „Sinu terviseks ja elagu!“

Maaja tõstis teeklaasi, arglikult ja tõrkjalt. Võttes huulte paar tilka, tundis ta, et tee oli leige ja veidra kõrvalmaitsega. Kuid sellele vaatamata jäi ta sügava söömu ja vaatas poisile näkku kõige julgema tegumoeaga.

„Noh,“ sõnas Artur, liha hammustades, „nüüd viskame ühe voksi või mis ta seal on. Kae kuda juba musiik möllab.“

Ta tõusis püsti ja haaras Maaja käest. See oli kõige paremini mõeldud, otsemast südamest arvatud. Maaja oli peaaegu tõusmas, kui ta pilk äkki jäi nagu naelutatult kinni saali teisele poole otsa. Ta istus tagasi ja suutis öelda ainult kohmamisi ja kogeldes:

„Ärme ... praegu ... lähme.“

Teisel pool seinas istus üksinda — Rand.

„Kuda?“ küsis Artur ja ta silmad vajusid imestust täis. „Voksi noh?“

„Jäta praegu,“ ütles Maaja ja rüüpas uuesti teed. „Ma tahan rohkem valssi.“

„To-oh,“ nõustus Artur, „kui valts siis valts. Mul ükskõik. Aga lendu tõstan su igal ajal, olgu tants misuke tahes.“

Ta naeris siira rõõmuga ja sõi suure isuga. Selle juures unustas ta viinakaravini hoopis. Maajal muutus jällegi palju kergemaks. Aga süda lõi nii tugevasti, et oli raske hingata. Mis ta mõtleb, et tuli siia? Mis ta kavatses teha? Heldene aeg, kui nad siin... Artur ja Rand... kui juhtub midagi?

Aga sealsamas lõikasid Maaja pähe sootuks teised mõtted: või siis niimoodi on, et tahetakse näidata, kuivõrd härra advokaat on peenem siinses seltskonnas ja kuivõrd toaneitsil peaks kahju olema, et jättis maha niisugused peenikesed saksad... Noh, ta peab nägema, et siin on väga lõbus olla, et ei tuldud siia mitte mingisuguse jonniga pärast, vaid kõige soojemast soovist veeta üks tore õhtu toredate poiste keskel. Artur ajas vahepeal muud juttu:

„Sa muidugi võtad imeks, et ma seandset naljakat keelt kõnelen. Aga ma olen Tartust pärit ja nüüd on läinud Talna keel ja Tartu kiil nii kangesti segi, et siin põle ennegina otsa ega äärt. Sa vahel vist ei saa arugi?“

„Oh, küll. Ma ise kah Tartus elanud.“

„Vai nii! Siis oleme ju ütest kandist ja peaaegu nagu sugulased. Selle peale, tead, virutan ühe piraka viina.“

Ta tegi, nagu lubas, ja meisterdas enesele nii kibeda näo ette, et Maaja pahvatas naerma.

Arturil hakkas pisut piinlik.

„Nojanoh,“ sõnas ta nagu enda vabanduseks, „mis sul viga insitada, aga tead küll, kui mõru see värk on.“

„Mõru on, aga jood ikka.“

„Nooh... nii tehakse. Kae, ümberringi. Mis mina sinna saan parata. Aga nüüd... õige ots, ongi valts! Nüüd läheb lahti.“

Maaja tõusis kärvesti. Aga vaevalt jõudsid nad tantsupõrandani, kui Artur lõi juba „laiad tuurid“ sisse. Maaja seisits otseses mõttes lennus ja kui ta hingeldades palus tasemat sammu, siis poiss ainult naeris ja lisis hoogu juurde. Nähes, et niikuinii pole pääsu, haaras Maajat lustakas ülemealikus ja, visates vilksamisi pilke tagapoolsele seinale, kus istus küllaline „teistest maailmast“, aitas ta omaltki poolt sammukergust suurendada.

Sellest sai niisugune tants, et kui muusika lõppes, siis oli mõlemal ka jõud täiesti otsas. Artur hingeldas otse kohisesedes ja Maaja suutis vaevu leida teed oma laua juurde.

„Vaata... kui... käre,“ puhises Artur.

„Ära tapad.“

„Pole kedagist... varsti läheme jällegina.“

„Ei enam.“

Väikese aja pärast, kui hingeldus oli juba alanenud, ütles Artur:

„Sa valtsi nii kangesti tahtsid — nüüd said.“

Ja naeris ise kõige magusamat naeru.

Sealsamas jäi ta tõsiseks, vidutas silmi, pingutas kaela, et vaadata üle laudade. Ja sõnas siis rõõmsa üllatusega:

„Kae, seal istub ju teie härra Rand.“

Maaja lõi näost veretama. Sellele võimalusele ta üldse polnud tulnud — et nad tunnevad teineteist. Ta sõnas tõrjuvalt:

„Võib-olla kah.“

Poiss muutus elavaks.

„Einoh, on tõesti! Näe, seal!“ Ta sirutas oma laia kämbla tagaseina suunas ja upitas end püsti tõusma.

„Kuss...“ ütles Maaja hirmunult, „kes siis sedasi näpuga!“

Artur langetas käe. „Ah et põle küllant peenike vai? Noh, milleks see näpp siis on olemas. Aga ei tea, kuidas see nuurhäär siis äkki siia kanti on ilmunud? Kas mujal kõrtsid juba tühjaks joodud vai?“

„Kes teab kah,“ katsus Maaja olla lõbus.

„Võib-olla, jah, on teine kõvasti porujommis ja sattus siia, nagu need saksad teinekord satuvad, kui segase peaga ei oska enam koju minna. Aga pea'nd...“

Artur upitas uuesti vaadata, seekord küll hulga tagasihoidlikumalt. Sõnas siis:

„Ei ole. Pärnis kaine nähikse olema. Aga viina viskab küll, karavin on ees.“

Sellel daamil

pole enda jäoks palju aega.

Päeval tegutseb ta büroos, õhtuti ootavad teda mitmesugused seltskondlikud kohustused. Aga iialgi ei ole märgata temas väsimust, ta näib alati hoolitsetud ja värske. Nivea-kreem hoiab ta näo nii noore, ta naha nii sileda ja painduva. Ta usaldab end Nivea hoolde, seda õhkõhukeselt oma näole kandes ja kergelt nahasse kloppides. Nii võib õige nahahoole juures ka töötav naine omada õhtul värsket ja hoolitsetud jume.

Hinnad alates 30-nest sendist.

Werner Mehks, Tallinn

**NIVEA
KREEM**

692

„Las ta istub,“ manitses Maaja, istudes kui tulistel süitel. „Las ta istub muidugi. Aga, tead, teeme siukse tüki, et ma lähen ja kutsun saksa siia. Ta vana kena mees, oleme küllalt juttu ajanud. Kõik nigu üte pere rahvas, hea olla.“ „Ei!“ ehmus Maaja, „mis sa veel ära ei mõtle!“ Ja lisandas siis äkise otsustavusega: „Ma lähen nüüd minema kah.“

„Kuda?“ kohmas Artur.

„Mulle juba aitab, lähen minema.“

„Juba nüüd!“ ei tahtnud Artur kõrvu uskuda, „alles ju tulime! Mis pidu see sedasi on! Einoh, siukest asja küll põle!“

„Ega sul ei maksa tulla, ma lähen üksi...“ sõnas Maaja ja tõusis püsti.

Poisi näole vajus raske pettumusevari. Ta kehtas end toolil, kõhatas, uuritses pöidlaga krae vahel. Kogeles siis:

„Ma ikka tulen... saadan... Aga sedamoodi...“

Viimaseis sõnus oli tunda teravat etteheidet. Ta ajas enese aegamisi püsti, õiendas möödamineva kelneriga pisut aega rahaasju ja kõndis siis Maajale järele, kes oli juba jõudnud rõivahoiuruumi.

Tänaval oli kuulda ainult sügavat nohinat, jutuks polnud poisil nähtavasti mingisugust lusti.

„Ära pane pahaks,“ sõnas Maaja tüki aja pärast, „aga ma pole harjunud kauem olema. Natukene ja aitab. Ega's ma ei lubanudki, et olen poole ööni.“

„Nojanoh...“ kohmas Artur.

„Väga hea oli olla ja sulle suur tänu. Sa mine nüüd tagasi ja lase muudkui käia.“

„Muidugi lähen,“ sõnas nüüd poiss, „aga sinuga oli hoopis teisem olla. Seal pole kedagi siukest.“

„Küllap leiad.“

„Tean, et põle.“

Koju jõudes jättis Artur kärmesti jumalaga ja oli ikka veel tusane. Sõnas peaaegu pahuralt: „Head aega jah!“ ja loovis siis pikkade sammudega üle tänava. Maaja naeratas nukralt, avas värava ja astus hoovi. Sulgedes uuesti luku ja pöördudes minema oma ukse poole, pidi ta peaaegu kiljatama. Keegi mees astus talle põiki ette ja sõnas pehmelt:

„Ei maksa karta, mina olen... Rand.“

29.

Jutuajaminine õuel

Rand jätkas kohe, erutatult ja ruttamisi:

„Ärge nüüd põgenege, ärge katsugegi. Peate mind kord ometi laskma kõnelda ja täna peab see sündima — olgugi siin õuel. Sealsamas on pink, kas ma tohin...“

„Laske mind minna,“ sosistas Maaja.

Rand vastas kindlalt:

„Ei lase. Nüüd ma enam ei lase. Enam ei kannata ma välja.“

Ta seisis nii otsustavalt ees, et Maaja nägi, pääsu polnud.

„Hea küll, kuidas arvate,“ sõnas ta külmalt ja istus pingile.

„Jooksin kiiresti teist teed pidi varem koju. Sest teadsin, et kui täna kõik jälle luhtub, siis lähen hulluks.“

Ta tasandas häält ja sõnas äkki hellalt ning anumisi:

„Maaja, miks siis nüüd sedasi? Mis on juhtunud? Mis ma olen teinud? Vastake mulle pool sõnagi, et ma kasvõi ainult aimata saaksin. Ega's pole ometi nii, et äkki üle öö muutusin vastikuks, kelle eest peab põgenema?“

Maaja muiatles kibedalt.

„Isegi üle öö võib mõndagi sündida,“ sõnas ta vaikselt.

„Muutusin vastumeelseks?“

Maaja vaikis.

„Olen kõik mõtted läbi mõelnud,“ jätkas Rand, „aga ühestki pole mulle kasu. Maaja-preili, ütleme, et olen kõige suurem kurjategija — nii palju võib ikka mulle vastu tulla, et öelda, milles olen süüdi.“

„On asju, mida pole nii lihtne öelda,“ ütles Maaja.

„Ma tahaksin ainult paar sõna, sinna poole...“

Maaja pea käis ringi. Kõik oli nagu nuripidi, hoopis võõras maailm, kus ei osanud astuda ühtki sammu. Ta istus siin, tema ise... Tundis ta hingeõhku, ta sõnade kuumust. Kus on siis maailmas õigus? Nüüd kõneleb ta siin, nagu oleks valus ja mures. Ta sõnades väriseb päris otsene siirus — peaks uskuma... Heldene aeg, kuidas ta kõneleb, kuid otse heliseb ta hääle pehme madalus! Jüri Rand... Jüri Rand...

Maaja võpatas äkisest arutusest ja tundis, et silmad olid niisked. Ta nihutas enese istuma veidi kaugemale ja sai sealsamas kohe mõtteniidist uuesti kinni:

Aga kõigele sellele vaatamata ei tee ometi ükski võim olematuks neid sõnu, mis seesama suu kõneles tol õudsel teatriööl! Need jäävad püsima! Neid ei kustuta keegi, need kõmised praegu kõrvus, otse kisendavad oma jõhkras alatuses! Kust võtta õigust?

„Maaja preili...“ algas Rand uuesti, kuid vaikis. Ta nagu tundis, et tüdrukul on oma mõtetega tegemist, ja andis talle aega.

Kust võtta õigust? tuikas Maaja peas.

Ja siis kargas talle teadvusesse, et ta on juba tuhat korda varemini neidsamu mõtteid oma peas põletanud! Ja et selgus oli ammu käes: advokaadihürral on kahju lasta niisugust kena saagikest, nagu on see kenakene toaneitsi, oma peost ja katsub nüüd teha, mis võimalik, et armastus kõnniks endisi radu... Muidugi armastus sel kujul ja sel määral, nagu see nüüd olla saab, kui on niisugune seisusevahe, hari-dusevahe ja kõik need muud põhjatud vahed!

Ah! ohatas Maaja päris tahtmatult ja tal oli nii vastik, et keelele tekkis imal maik. Kui ütleks talle kõik, karjuks

näkk, avastaks kogu tõe ja jätaks ta siis siipaika! Olgu siis üllatunud ja sajatagu end maapõhja! Aga Maaja teadis, et see oli ainult ähvardus, sisemise mõllu hääletu purse, et esimene ja viimane nõue on: kõik olgu suurimas saladuses, mitte üht ettevaatamatut silpi!

Ja ta sõnas pahura jonnakusega:

„Las ma lähen...“

„Ilma et ütleksite ühtki sõna?“

„Küllap teate ise kõik, kui... veidi mõtlete.“

Rand neelatas kuuldavalt. See oli päris rünnak, kui ta kõneles:

„Uskuge mind nüüd ometi, uskuge kõige endise nimel, kõige ilusa ja hea nimel, mis me vahel on olnud, uskuge mind, palun teid — mul pole tõesti mingisugust aimu. Akki nagu välk taevast tuli see kõik, ootamatult ning aimamatult ja nii palju, kui olen oma pead vaevanud, mitte ühtki pidet! Ei sa ometi mõelda, et äkki üle öö kaoks olematuks niisugune asi, nagu on armastus! Et täna armastad, homme tunned vastikust — ilma ühegi põhjuseta, ainult niisama... Ma ei saa seda mõelda, ei julge mõelda, ei taha mõelda!“

Ta vaikis, hinge tagasi tõmmates. Maaja istus hiirvaid. Rand jätkas:

„Tean, et see on naeruväärt siin sedasi istuda ja anuda nagu koolipoiss, aga mis saan ma teha? Olen vahel mõelnud niiviisi: vahest on milgi moel tõusnud takistus sellest, et... nagu me siin majas nüüd oleme... saate aru... aga hoidku ometi taevast!...“

„Ah!“ põikas Maaja äkitselt, „jätke juba, ma palun!“

Rand vaikis nõutult. Nad istusid tükk aega vaikides, oli kuulda ainult närvlikku hingamist. Siis ütles Rand ja ta hääli oli sootuks muutunud:

„Siis ikkagi lõppeks see, et kõik kustus ja kadus üle ainsama öö. Saan aru, plekksepapoistel on tihti haruldane võlu, see mehelikkus ja jõulikkus...“

„Plekksepapoised on paremad ja ausamad, kui kõik teie seal kokku!“ hüüatas Maaja end unustades, solvunud südame sügavama põhjani.

„Muidugi, muidugi,“ sõnas Rand külmalt, „palun väga andeks, et tülitasin. Head ööd!“

Ta tõusis püsti ja kõndis kiiresti värvast välja.

Maaja istus kui halvatud. Läks, tagus ta peas, läks, läks, läks... Siis tõusis ta üles ja kõndis toa poole, aeglaselt ning midagi mõtlemata, kui unes. Ta avas peaaegu hääletult köögiukse, sulges niisamuti ja sammus kikivarbail oma tuppa. Alles siis, kui oli heitnud teki alla ja kustutanud tule, valandus tal rinnus valu ning meeletu kui määratu kosk, mis seisnud paisu taga. Vaevu suutis ta hoida, et ei paisukuks nutma valju häälega.

30.

Pastor Pihup on murelik

Juuli märkas muidugi kohe teisel hommikul, et midagi pidi öösel juhtunud olema, sest Maaja oli näost otse hall ja silmade ümber sinendasid sügavad vaod. Kuid ta ei öelnud midagi, pomises ainult endamisi ja oli kuidagi viisi ähvardav.

Oli iseenesest rõõmus ja tore pühapäev: pererahvas oli ühes lastega sõitnud kuhugi maale külla ja nüüd polnud hoolitsuse all rohkem kedagi kui ainult noorherra. Seegi oli koju tulnud alles varahommikul ja küllap ta lõunaks on nii

kaugel, et pole isu ühegi suutäie järele! Need olid Juuli omaette mõeldud mõtted ja nii läkski. Lõunasöök pandi õigel ajal lauale, aga hakkas juba videvikku kiskuma, kuid noorherra polnud veel välja ilmunud.

Maaja, kes katsus võimalikult oma erilist seisundit varjata, kuigi tundis, et see ei õnnestunud, ja teadis, et Juuli ainult sellepärast ei tee juttu, et ta ei taha teha, sõnas õhtu-poolikul:

„Lähen õige ja kõnnin pisut.“

„Eks sa mine,“ sõnas Juuli ja oli kuidagi eriliselt lahke.

Väline õhk pisut leevendas Maaja kuumendavat pead. Ta kõndis aeglaselt ja hingas sügavasti karget õhku, katsudes võimalikult põgeneda mõtete eest, mis tormlesid järelejätmatult peas ning meeltes. Ta ei näinud kedagi enese ümber, ei kuulnud midagi. Seepärast ehmus ta otse hingetuks, kui tundis end õrnalt käsivarrest haaratuna ja kellegi sulapehme hääli ütles:

„Miks nii sügavasti mõttes? Palun vabandust...“

See oli pastor Pihup.

Maajal hakkas veider tunne. Ta polnud peale seda saatlikku ööd pastorihärraga kokku puutunud ja nüüd teda nii lähedal oma kõrval nähes, tungis kõik otse ründavas erevuses meelde, mis tol ööl kõneldi ja kuidas oldi...

Siis see mees oleks võinud saada ta abikaasaks...

Maaja peletas mõtted järsu pearaputusega eemale, sõnas ükskõikselt:

„Kõnnin niisama. Olin vist mõttes jah...“

„Noh, päris teises maailmas. Ma olen parajasti ristimisele minemas, siit kolmas tänav. Kõnnin teiega kaasa.“

„Väga kena,“ sõnas Maaja nii naiivselt kui oskas.

„Kuidas teie pool nüüd elatakse? Pole saanud enam tükil ajal tulla. Nii palju on tegemist. Tervis ikka käes ja vanaviisi?“

„Seda küll.“

„Ja Juuli ikka muudkui on endiselt käre?“

„Käre ja hea ühtlasi.“

„Seda ta on... seda ta on.“ Sõnad näisid pastoril nagu lõppevat ja et aega võita, kordas ta veel kord: „Seda ta on jah.“

Siis jätkas kohe:

„Kuidas siis ise ka elate? Olete ikka pererahvaga rahul ja liiga ei tehta?“

„Meil on kuldne pererahvas,“ kinnitas Maaja ja lisandas tähendusrikkalt: „ei tee mingisugust vahet, kas on oma inimene või teenija. Kõik nagu üks pere.“

Pihup kõhatas paar korda areldi ja pajatas siis kähku:

„Kuldne tõesti jah. Olen harva näinud sääraseid inimesi. Täis üksmeel ja kooskõla. Seal on, usun tõesti, hea teenida. Aga kuidas siis on väljaspool kodu? Kas olete saanud ka linnas kuski käia või... nagu noore inimese asi... tema tahab ju ikka vahetevahel kah oma lõbusid?“

Kavatsen teiega abielluda, sellepärast pean kõigist lõbudest hoiduma, mõtles Maaja endamisi, ja tasane muie ilmus ta näole. „Ei selleks pole aega,“ sõnas siis, „kodus oma tegemine ja kui kord kodunurk on nii soe, siis nagu ei tahagi kuhugi minna.“

„See on, see on. Ennist ikka armastasite käia teatris, nagu mäletan...“

„Ei ole nüüd saanud sinnagi.“

(Järgneb.)

KÄESOLEVAGA TEATAME, ET OLEME AVANUD

„Mareti“

TRÜKI- JA KÖITEKOJA

TARTUS, ÜLIKOOLI TÄN. 25, TELEFON 15-20

VALMISTAME IGASUGUSEID TRÜKI- JA KÖITETÖID
SOODSATE HINDADEGA

KIRJASTUS

TARTUS, ÜLIKOOLI TÄN. 25, TELEFON 15-20

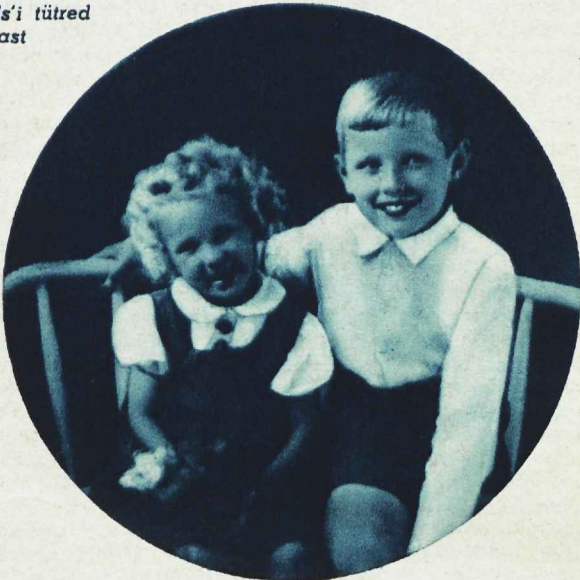
„Mareti“

ELLEN ja ILSE,
Ed. Pertels'i tütred
Elvast

ÕIE-ILME ja MAUNO, A. Liiv'i lapsed Viljandist

IVI-MAI ja HEIKI,
J. Karjel'i lapsed Kundast

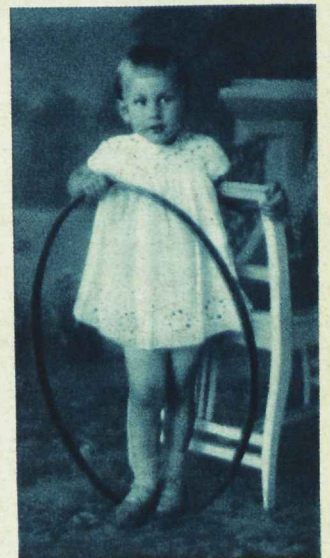
ILSE, A. Evere tütar
Tallinnast

ARE TARTU Luunjast

ILME ja HELVE,
K. Ivand'i tütred
Vedult

SILVI LINDENBAUM
Märjamaalt

IRJE, KAARE ja ERRI GROSS Tallinnast

LEMBIT ja ÜLO HANSMANN
Tähtverest

Piinav lastehaigus: läkaköha

Vaevalt on veel teist haigust, mis ema närve nii kurnaks kui läkaköha. Iga ema tunneb muret ja raskusi, mida valmistab läkaköhasse haigustunud laps. Laps pole siis mitte ainult endale koormaks oma alatiste köhaärrituste ja köha-hoodega, vaid kogu ümbrus tunneb talle kaasa.

Esinegu haigus teraval kujul, ometi teab iga ema, et ainult väga harva maksab karta kõige halvemat. Ent seegipärast ei maksa läkaköha kergelt võtta, eriti juba suure nakkusohu pärast. Nakkus toimub otsese kokkupuutumise või ka õhu ja asjade, nagu rõivaste, voodipesu jne., vahendusel.

Et oma ülesandega toime tulla, peab iga ema teadma tingimata midagi läkaköha tunnustest ja haiguse käigust. Seda enam, et nakkus toimub läkaköha puhul nn. esimese staadiumis, milles ei esine veel iseloomustavaid köhahooge. Seda esimest, nn. katarrilist staadiumi, iseloomustab ülemiste õhuteede palavikuline katarr, mis algab nohu ning tavalise köhaga; mõnikord on ka hääld ära ja kurk punetab, eriti kõrisõlme ümbruses.

Umbes 14 päeva pärast jõuab haige nn. konvulsiivsesse staadiumi, mida tähistavad ägedad, krampplikud köhahood. Iseloomustav on ka kraaksuv või piiksuv sissehingamine iga köhahoo järel. 24 tunni jooksul esineb 50 ja enam köhahoogu, mis raskemal juhtudel lõpevad enamasti oksendusega. Haige üldist seisukorda see oluliselt ei häiri, kahjustavaid nähtusi tekib loomulikult imikueas ja hoogude väga suure arvu puhul. Kõige rõhuvamana tundub aga igale emale selle seisundi pikk kestus: konvulsiivne staadium võib kesta nädalaid, isegi kuid. Tüüpiliseks nähtuseks on selle aja kestel palaviku puudumine.

Alles aegamisi läheb haigus üle kolmandasse staadiumi, jällegi tavalise köhaga katarrilisse. Kuid sel ajal tuleb olla äärmiselt ettevaatlik, sest kolmandast staadiumist võib langeda väga kergesti tagasi teise.

Kuna läkaköha ohte tihti enam kardetakse kui seks põhjust, võib teisest küljest siiski ka tekkida komplikatsioon.

Need on ajast sõltuvad nähtused, nagu jääv või mööduv vigasus, või imikuil krambid. Esimesel eluaastal tekib läkaköha korral peaaegu alati tõsisel komplikatsioon, mis 25 juhul 100 kohta lõpevad surmaga. Väga tõsiselt tuleb võtta ka ühes leetrite ja tuberkuloosiga esinevat läkaköha. Täiskasvanuil esineb läkaköha harva ja enamasti süütu kujul. Rõõmustaval kombel annab see haigus eluaegse immuunsuse, s. t., kes on põdenud kord läkaköha, see ei haigustu temasse enam.

Läkaköha ravimisel on ema niisama tähtis tegur kui arst. Raskemal juhtudel määrab arst broomipreparaate, nagu bromoformi ja bromokaaliumi. Üldiselt ei anna arstimate sissevõtt kuigi märgatavaid tulemusi, olgugi et seks on kasutada mitmesuguseid vahendeid. Uuemate uurimiste põhjal on tõenäone, et läkaköha algab ajast, kusjuures on kindlaks tehtud, et haiguse käik sõltub närvisüsteemist. Oksenduse kutsus igatahes esile aju ülitundlikkus, kuid seda saab väga hästi arstimatega mõjutada, näiteks chloretooniga, mida Inglismaal tarvitatakse merehaiguse vastu.

Uuemal ajal loobutakse üha enam arstimate tarvitamisest läkaköha ravimisel. Kaugelt paremaid tulemusi annab vabaõhuravi, igatahes kerge ja keskmise nähtuse puhul ei sobi miski muu nii hästi. See vähendab tunduvalt niihästi köhahoogude arvu kui ka nende tugevust. Seega on see lihtsaim ravimisviis, mida iga ema võib kasutada. Kõige kasulikum on tuule ja vihma eest kaitstud rõdu, kus laps võib ööd ja päevad läbi olla voodis. Kõige parem on vabaõhuravi teostada maal, suurlinna tolmuses ja muude hingamisteesid põhjustavate ainetega täidetud õhus ei või seda moodust soovitada. Siin tuleb paigutada laps haiglasse, kus leidub vastav vabaõhurõdu. Kui pole rõdu, asetagu ema lapse süng avatud akna alla. Kui oksendamine vabaõhuravist hoolimata järele ei jää, siis tuleb ülalnimetatud suurepärase arstimate kõrval arvesse veel hea toit väikeste, kuid sagedaste annustena. Et laps oksendamise eest ei nõrkeks, tuleb pakkuda talle varsti pärast köhahoogu kergesti seeditavat toitu.

Iluravi küpsemas eas

Õigeaegse bioloogilise kosmeetika tarvituselevõtt küpsema naise iluravis võib päästa paljudest kahjustumistest ja kõrvaldada algastmes olevad iluvead. Enne kõike vajatakse siis iluraviks enam aega, enam kannatust, enam järelemõtlemist ja enam enesetundmist. Sageli katsub üle kolmekümne olev naine proovida kõiki ja igasuguseid vahendeid; tema iluravi muutub tõeliseks sõjaks läheneva vanadusega, sõjaks, mis sööb närve ja lõpeb väsinud resignatsioonis: ega vanadusest ikkagi ei pääse! See on vale! Ei maksa alistuda enneaegu! Hingeline valmisolek, sisemine tasakaal ja vastavad teadmised on nendeks alusteks, millele tuleb rajada tulemusrikas iluravi. Istume järelkult rahuga peegli ette ja uurime 34-aastase, 39-aastase või 40-aastase naise nägu.

E e s k ä t t n a h k. Mis noorel tüdrukul nooruse jumaliku kingina iseendast käes on, puhas roosakas jume, seda peab küpsemas eas kätte võitlema korrapärase, süstemaatilise hoolitsusega. Peseme nägu ainult hommikul vee ja hea rasvaseebiga, kui nägu säärasust talub. Õhtul eelista näole ja kaelale õlipuhastust.

Sidruniõli. Väga meeldiv, kindlasti mõjuv vahend, mis eemaldab tolmu ja mustuse, tungides sügavale pooridesse. Sidruniõli koostatakse järgmiselt: lahjendatakse puhas oliiviõli, mida seebistatakse pidevalt segades sidrunimahla. $\frac{1}{4}$ l õli kohta võtta ühe suure sidruni mahl. Sellele segule lisada juurde supilusikatäis kölni- või lavendli-vett. Preparaati hoida pudelis, mida enne kasutamist tugevasti loksutada.

Sellesama sidruniõliga tuleb näonahk enne magamaheitmist puhastada tolmust ja mustusest. Selleks tarvitada pehmet näorätti või vatitupsu. Pärast kasutamist näeb kohe, kui palju mustust maha tuleb. Seejärel masseerida nägu kerge, ringlevate liigutustega alt ülespoole, võttes jällegi õli või head rasvakreemi. Järgnevalt pühime vatiga ülearuse rasva ära. Väga kuiva naha korral on soovitatav õlimassaaži teha ka enne hommikust pesemist. Naha mõnusat silenemist ja värskenemist võib märgata juba varsti pärast seda käsitust.

Kaks korda nädalas teeme näole maski, mille ülesandeks on siluda kortse, pinguldada langevaid kontuure ja tugevdada ning värskendada lõtvat nahka.

Selleks segame kaerajahu piimaga paksuks pudruks. Suurte pooride puhul lisandame sellele veel poole sidruni mahla. Siis paneme pudru näole ja laugudele, püüdes vältida maski all näolihaste liigutamist. Kui mask on kuiv, eemaldame ta külma veega ja klopime punnipuhutud põskedega nahka kergesti sõrmedega, kuni nahk hakkab roosatuma.

Kümbalus roheline seebiga avaldab naha tegevusele eriti ergutavat mõju, mispärast teda tuleb soovitada just enne ja pärast suvekuid. Kõigepealt hõõrutakse kogu keha sisse hea roheline seebiga, siis võetakse mitte väga pehme hari ning hõõrutakse sellega seep nahal jalgadest alates vahuks. Abiks kasutada sooja vett. Kui seep mitmekordse hõõrumise peale hästi vahul on, laseb ta end kergesti maha pesta. Lõpuks järgneb soe vann või tugev dušš. Nahk on nüüd hästi läbi masseeritud, inimene on nagu uuesti sündinud. Keha õlitamine pärast vanni täiendab head mõju. Kahhest sellisest kümbalusest kuus piisab, lopsakad daamid taluvad ka kolme.

Uni, mõjuvaim iluvahend. Kõike ülaltoodut teeme enne magamaheitmist. Mõjuvaim iluravi langeb üldse sellele ajale. Nägu ja keha peavad olema nii ette valmistatud, et puhkeajal järgneks ülesehitav töö. Enne uinumist on lugemine keelatud. Lamades lugemine soodustab lõualoti arenemist.

Juuksed ja nende ravi. Tõsi, juuste eest hoolitsemine valmistab nüüd endisest enam peamurdmist. Juusteravi tähendab nüüd eeskätt peanaharavi. Peanaha ehitus omab juuste ilu suhtes määravat tähtsust. Igapäevane massaaž ja põhjalik harjamine tähendab palju peanaha verega elustamiseks ja juustekasvu ergutamiseks. Hästi mõjub kübarata õhu käes viibimine.

Juuksed muutuvad halliks peanaha veresoonte kapillaaride ummistumise tagajärjel, mis sõltub pärvuse kõrval ka üldisest enesetundest. Enneaegne juuste hallistamine äratab paljudes naistes küsimuse:

Silvia Leitu

„Vanemuise” lavakujude
rõivastusdiktaator

Muusika, tants, dekoratsioon, kostüümid, valgus, grimm — see on osa neist vahendeist, milliste abil loob lavastaja. Et saada lavaküpset etendust, on lavastajal tarvis nende vahendite tundjaid abimehi.

Kompetentne kostümeerija on üks neist eriteadlastest, kelle oskuste ja loomevõimete pideva abita ei suuda vajalikul kõrgusel seista ükski praegusaja nõudeid rahuldav teater.

Kui varematal aegadel „Vanemuine“ kasutas vaid üksikjuhtumitel mõnede kunstnikkude kostüümiskitse, siis nüüd juba aastaid töötavad pidevalt sellel alal vastavad jõud.

Ajalooliste kostüümide täpne teadmine, nende teadlik kasutamine, moodne rõivastumiskunst — maitsekas värvide valik, kooskõla, elegants, kaunite vormide esiletõstmine, ebameeldivate peitmine jne., jne., on „saladused“, millised omavad eriti suurt tähtsust lavainimeste keskel, kes alaliselt esinevad tuhandete silmade ees, pidades nii sageli valima uut rõivastist.

Teeme endale ülesandeks tutvuda „Vanemuises“ sellel alal oma teadmisi ja oskusi jagava ja lühikese aja jooksul nii paljude kiitvate arvustuste osaliseks saanud preili Silvia Leitu'ga.

Saades teada, et preili viibib teatris ühel suuremal peaproovil, ruttame viibimata sinna. Meil avaneb võimalus pääseda saali ning istuda preili naabrusesse. Preili koos oma abilise jälgib lavale ilmuvaid tegelasi. Mitte aga rahulikult ja nautides, nagu meie, vaid innukalt kord oma abilise, kord lavastajaga nõu pidades.

Tõuseme ning esitleme end. Noor daam ulatab energiliselt meile oma käe, vaadates meid üllatunud ilmel. Kuuldes meie kavatsusist, asub ta otsemaid sõjajalale. „Ei, ei, milleks seda, ma ei oska jutustada midagi, mis võiks huvitada teid!“

Kuid teame, et niisugusel juhul aitab vaid püsivus. Ja tõepoolest, kui laskub eesriie viimase vaatuse järel, võime lahkuda rahuldustundega. Oleme jõudnud üldise vestluse vahel küsitleda nii mõndagi, mis meid huvitas.

Preili Silvia Leitu on sündinud Tartus. Ka tema edaspidine elukäik on kujunenud siin. Olles lõpetanud 1931. a. E. N. K. S. tütarlastegümnaasiumi, astub ta kunstikool „Pallasesse“, kus on maaliklassis prof. N. Triik'i õpilane. Mõni aasta hiljem alustab ta õpinguid ka E. V. Tartu Ülikoolis, organiseerudes ühtlasi korp. „Indlasse“. 1936. a. alates pühendub S. Leitu „Vanemuise“ töösse kunstnik-kostümeerijana.

„Kuidas juhtus, et sattusite nii omapärasele alale?“

„Ma ei tea, vist on mõjutanud minu huve lapsepõlv. Minu isa oli hea joonistaja, sealt vist kujuneski esimene eeskujud ning tõuge. Gümnaasiumi viimases klassis soovitas joonistusõpetaja pr. V. Johanson astuda mul kunstikool „Pallasesse“.“

kas värvida või ei? Kuna paljude naiste meelest hallid juuksed tähendavad vanadust, võib väga julgesti ja meelsasti vastata: nojah, miks mitte? Pigem värvige, kui et kurvatsete, või õigemini: laske värvida. Üksi, omapead ei tohi seda ette võtta. Tubli asjatundja kõrvaldab selle mure hea värvimisvahendiga.

Ja kuidas oleks puudri ja mingiga! Puudri ja mingi kasutamist ei mõtle keegi keelata, kui neid kasutada nii osavalt, et nad rõhutavad ravitud nägu. Mõttetud

SILVIA LEITU

„Kunas tegite esimesed kostüümiskitsid?“

„Vist oli see gümnaasiumi viimases klassis. Oli tulemas mingi koolipidu, mispuhul valmistuti mingiks tantsetenduseks. Seal ma siis tegin.“

„Kuidas rahuldab Teid teatritöö?“

„Loomingulises osas väga, hoopis teine asi on aga skitside realiseerimisega. Majanduslikud piirid teevad siin palju tuskat.“

Kui tuleb publik etendusele, siis arvustab ta kogu tege-laskonna rõivastist, teadmata, kui harva saab teostada seda, mida tahetakse ja kavatsetakse. Kuigi püüame kasutada kõiki võimalusi, võin vastutada vaid selle osa kostüümide eest, mis vastavad minu poolt antud skitsidele.“

„Milline kostüüm on valmistanud Teile kõige suuremat rõõmu?“

„Vist küll see,“ vastab preili naeratades, „mis valmis kord etenduse ajal. Peale peaproovi otsustasime ühele peatgelasele valmistada veel ühe uue kostüümi. Tööd sai alustada aga alles esietenduse esimese vaatuse ajal. Kõigele vaatamata nimetatud tegelane esines kolmandas vaatuses soovitud kostüümis. Võite kujutleda siis minu rõõmu.“

„Kui hea on Teil kui naisel rõivastuda, omades niipalju vilumust ja oskust,“ naljatleme lõpuks.

„Oo, teie ei või kujutleda, kui väga tahaksin olla rõivastatud tavaliselt. Tegeldes niipalju nende küsimustega, võib isegi naisel huvi kaduda rõivastumise vastu.“

„Mida kavatsete tulevikus?“

„Lõpetades lähemal ajal õpingud kunstikoolis, siirdun välismaale end omal alal täiendama.“

oleks püüda nendega maskeerida või koguni kõrvaldada naha puudusi.

Põhialused. Õige toitumine, küllaldane liikumine, puhkus, värske õhk ja päikesepaiste on kehailu eluagssed põhialused. Alles selle põhjal pääsevad täiel määral maks-vusele eespoolesitatud vanad ja vastsed iluretseptid. Nad ümbritsevad küpsemasse ikka jõudnud naist ilu ja värs-kuse õhustikuga, milles naine tunneb end noorena ning seega ka noor on.

Stseen uuest Ufa filmist „ETTEVÖTLIK MICHAEL“

Jeanette MacDonald ja Nelson Eddy mängivad peaosil filmis „MAIPÄEVAD“

Grete Weiser ja Jakob Tiedtke uues filmis „MINU SÕBRANNA BARBARA“

Pisiasju film

Ka Clark Gable'il teisik

Clark Gable kavatses külastada sõpra Bannisterit, kes omab farmi Pennsylvanias. Sellest kuulda saades kogunes Bannisteri farmi ümber rahvamurd. Korraga nähti farmist väljuvat farmirõivastises meest, kelles jalamaid tunti ära Clark Gable. Publik tormas talle kallale autogramme mangudes. Ei aidanud midagi, et ta end nimetas John Thatcher'iks ja autogrammide soovijaile ka selle nime kirjutas. Selle üle naerdi vaid ja leiti, et Clark Gable on oivaline, ta mängib elus niisama hästi kui filmiski. Tunni aja pärast selgus kõik — mees oli tõesti see, kelleks ta end tunnistas, ja mitte filmilemmik, kes saabus alles järgmisel päeval. Nüüd mõtleb mr. Thatcher oma farmi maha müüa ja siirduda Hollywoodi asendama vajaduse korral Clark Gable'it.

Autogrammikütid Bob Taylor'i voodi all

„Berengaria“ laevaohvitserid ja kogu meeskond on üllõnnelikud, et Bob Taylor ei ole iga päev nende laeva pardal. Kui Bob, olles teel Londonisse, jõudis New Yorgi Grand Central-jaama, tahtis autogrammiküttide vägi ta lihtsalt löhki rebida, vaatamata ta „ihukaitsjaile“. Hiljem osutus, et Bobil oli eest kistud peagu kõik nõbid... Kuid vastuvõtt jaamas polnud veel midagi, võrreldes „vastuvõtuga“, mille filmifanaatikud talle valmistasid „Berengarial“. Laev pidi väljuma tervelt pool tundi hiljem Bobi maruliste autogrammisovijate pärast. Kui ta suure väevaga jõudis oma kabiini, leidis ta voodi alt mitu tüdrukut, kõik muidugi relvastatud fotokaameratega! Kõige kuumemal suvepäeval olid nad end varjanud seal kaks tundi. Ei vihm ega lumi, ei kõrvetav kuumus ega öine jahedus oleks võinud peatada neid hasartseid ameeriklasi — nad langesid laevale rohitirtsuparvena, kisasid ja kriiskasid täiest kõrist. Igaüks tahtis oma silmaga näha filmisangarit ja — teda ka oma käega katsuda!

Stseen uuest Ufa filmist „FANNY ELSSLER“

Abielupaar Kiepara-Eggerth
mängivad peaosil filmis „BOHEEM“

Hansi Knotek Uta filmist „BRILJANDID“

maailmast

Ja Bob püüdis säilitada röömsat ilmet. Ta ei peitnud end ära ega ilmunud laevale maskeerituna. Ta naeratas ainult, kuna higi voolas mööda ta palet. Londoni „bobbidel“ on igatahes tükk tööd ees, kui Bob saabub Paddingtoni jaama, et tal hing sisse jääks londonlaste vastuvõtu puhul!

Eluloolisi andmeid Douglas Fairbanks'ist

Douglas Fairbanks on sündinud Denver'is. Hariduse sai ta Jarvis'e Sõjaväelises Akadeemias, ida Denver'i Ülikoolis ja Colorado Allveelaevastiku õppeasutises.

Noorpõlve treening sisaldab vehklemist, tantsu, dramaatilist literatuuri ja suurel määral kergejõustikku.

Esimest korda esines laval 17-aastaselt New Yorgis, tõustes kiiresti filmitäheks. Kutsuti D. W. Griffith'i filmistudiosse. Tõus ja kuulsus linal on niisama fenomenalne kui ta lava-karjäärigi.

Esimene film oli „Tallekene“, valmistatud vana „Triangle Company“ poolt. See esinemine pani aluse uuele filmitüübile.

Pärast 13-ne filmi valmimist Artcraft'i kaudu, hiljem süvenedes Famous Players-Lasky Corporation'i töösesse, ta sõlmis sõprussidemeid Mary Pickford'i, Charlie Chaplin'i ja D. W. Griffith'iga „United Artists'is“.

Parimad filmid on „Kolm Musketäri“, „Bagdadi varas“, „Gauchó“ ja „Tulehargi taltsutamine“. Viimases esines ta Mary Pickford'iga.

Pärast „Igatsust kuu järele“ Bebe Daniels'iga peaosas, Douglas tegi reisi ümber maailma, andes reisimuljeid edasi filmis „80-ne minutiga ümber maailma“.

Kulukate katsete tulemusena valmis esimene värviline film „Must piraat“.

„Gauchó's“ oli Douglase partneriks uutulnuk Lupe Velez. Tema esimeseks helifilmiks osutus „Raudne mask“.

Hilda Krahl ja Albert Matterstock
uues filmis „SERENAAD“

Paul Klinger ja Georg Alexander
uues filmis „KAKS KORD KAKS
TELKVOODIS“

Elisabeth Arden

PUHASTUSKREEM

ei puhasta ainult nahka, vaid teeb ka ilusaks

Tarvitage iga päev Arden'i nahatugevdamise vahendit, et oma nahka säilitada õrnana ja ilusana

ESINDAB *A. I. S. Ephas* TALLINN — TARTU

Mida on näha Pariisis

P a t o u: Jean Patou' nimega seltsis juba algusest peale kujutlus suurejoonelisest elegantsist. Tema armastas kaunitoonilisi sameteid, kalleid nahku, musliinide lopsakat lillmustrit, brokaatkangaste toredust ja ehtsate väärkivide sära. Aasta aasta järel tõendas ta oma väljapaistvaid rätsepakunstilisi võimeid teatud liigi tuhmist või läikivast satäänist, eheteta pärastlõunakleitidega, mis toonitasid üha uute kunstipäraste lõikejoontega naise keha ilu. Praegu veel, kaks aastat pärast tema surma, leiame neid üllaid kleite tema nime kandva maja rõivakogudes, otsekui oleks ta püüdnud järeltulijaile oma saladuse. Tumeda punast ja metalset rohelist esineb igaks kellajaks ja igaks juhuks. Selle kõrval esineb musta elustamiseks mürkrohelist või erepunast kübarana, lahtilöövate voltidena või tülliga kaetud paelvööna. Siin näeb enam kui kuskil mujal põikiasetsevat ja mähitavat nahkgarnituuri: külgedelt drapeeritud mantlil avaneb üks nahkäänis põiki üle rinna, teine sammuva põlve kohal. Seljalt suletavad virvendavad satäänkleidid lühendavad lõikejoontega esipihta, või õigemini — nihutavad teda miidritailiselt ülespoole; küljel aga või seljal toonitatakse mingi seotisega talje loomulikkü kõrgust, nii et mulje on äärmiselt põleline. Ka mantlid ilmutavad kunstipäraseid lõikejooni. Esineb käise eraldi rõhutamisest, toon-toonis, satään villasega, siledad pärlvarrukad kalevist reisumantlitel ja rebasenahtsed käised sametmantleil. Sügavad, läbipaistvad tüllsadulad ja pikad, lehtaoliste pärltikandis joontega piiratud käised esinevad ikka jälle uuesti nii suurte kui ka väikestel õhtukleitidel. Kleidi värvitoonis pärljooned ääristavad ka kitsaste õhtukleitide sügavat väljalõiget, toonitavad õlapaelu, selja keskjoont ja kitsast, ees üleskaarduvat või lõhestatud palistist.

L e l o n g: Tema annab naisele päevaks ja pealelõunaks eriti hästirõivastatud ilme. Ta eelistab viimistletud sakke, kaarjooni, inkrustatsioone, tikandmotive ja aplikatsioone. Ometi ei taotle ta odavat efekti, tema võtted mõjuvad tõeliselt elegantselt ka koolitamata silmale, võites vahenditult vaataja usalduse. Eriti palju, eriti õnnestunud ja lähimõeldud värviefekte: vöö ja taskud eredavärvilisest nahast fasset-tehnikas — või pruunide kleidile inkrusteeritud tumerohelised põiktriibud, mis mõjuvad vestikesena — sametkleidi šotiruudud, mis voldituna mõjuvad pikitriipudena. Ilus on musta kleidi punane, miidrikujuline vööosa, mis tressidega kaetuna mõjub nagu raudvõrestik. Tähelepanu äratav aia-kannikese värvides muareepael, mis käib ümber kolmetaasilise musta tüllkleidi. Sametseotisega pitspluusi violett puhkab valjulõikelise lameekostüümi käänte vahel, mille juurde kantakse koketset tumelilla kübarakest, varjundatud jaanalinnusulgedega. Iseloomustavaks uudiseks on sügava väljalõikega, luupekseni ulatuvad kleidid, mille alläärt raskendavad väga toonitatud kaunistused — tüllrüütid ja -võrud.

Schiaparelli: Haute Couture'i imesteldavamaid kujusid. Sünnilt itaallanna, kes saavutanud Pariisis kiiresti kuulsuse, olles Londonis ja New Yorgis niisama kodus kui Münchenis ja Salzburgis. Geeniuuseks kiidavad teda kõik, kes kardavad igavat enam kui naeruväärset. Tema efektide hiilgusest ja julgusest kõneleb kalduvus tõsta vähima kulutusega rabavat lihtsust elegantsuse tipuks. Tema moeleitiste vaimuvälgatused sobivad lõõklauseiks. — Väga kirjud, väga eredad, triibulised ja ruudulised on tumedate linna- ja reisu-

mantlite külgekootud villased voodrid, niisamuti ka nende kraed ja reväärid. Aegajalt esineb diagonaaltriibulist undruket põiktriibulise jakiga. Kitsaid nahkvöösid, mida muidu kuski ei näe, leidub siin seljaltnööbitavatel, kõrge esitükiga kirjust villasest sadukleitidel. Mantlid ja jakid kinnitatakse dekoratiivsete iluhaakidega, milleks on kuldseid kanapojad, sügavpruunid tammelehed, pikaksvenitatud mandoliinid jne. Väga hoogsad on kõrged nahkkaped, mille torutaolised tipud suunduvad ette. Hirmuäratav on kübar, mis peidab vasakpoolse profiili nagu peru hobuse silmaklapi taha. Käekottideks on erepunasest lakknahast toos, käevangus kantav kaanega lameekorvike jne. Väga palju kantakse rebasenaht. Mõnikord köidab värviline sametpael rebase kaela ümber kinni, salates tema hinnakust. Väga kenad ja napid on kleiditaoliselt rinna ümber drapeeritud mantlid. „Võluv-naiselikule“ selgeks vastandiks on meheliku lõikega tumedate pükste juurde rida sillerdavais kompvekitoonides põiktriibulisi lameejakke. Õhtukleidid on põlvist väga kitsad ja väga kõrgele lõhestatud sügava väljalõikega.

L e l o n g: Tema annab naisele päevaks ja pealelõunaks elegants. Madame Besançon de Wagner — see on tema eranimi — ei taha taganeda traditsioonist. Esiteks tema kalduvus tarvitada maalilisi toone, plastilist vormi, hoogsat nahkgarnituuri ja teiseks tema kalduvus interpreteerida ajaloolisi eeskujusid, võidab talle nende naiste poolehoiu, kelle koketus püsib konventsiooni piirides. Toonitada tuleb tema kogu ühtlast joont. Talvemoe peateema, selge, puusajoont jäljendav siluett, esineb siin ikka jälle paljudes tüüpilistes teisedites. Kõrge püstkrae, pikk, mitte harva lahtine käis, põiki drapeeritud džemperkleidid, need kõik on eriti nägusad ilusaist, sügavvärvilistest sametitest ja heledaist ning tumedaist satäänidest tehtuna. Veel üks asi: esiosa kroogitud drapeeringut ühendab sileda seljaosaga tõmbluukude rida, mis moodustab kas õla- või küljeõmbluses sädeleva piiri, või püüab keset selga kinni laialivalguvad riidelainetused. Nende kleitide ülevaatlikkus vastab nii väga tänapäevsele moetusle, et seal vaevalt märkad midagi skemaatilist. Peale selle hoolitseb rikkalikult vahelduse eest veel kaunistavate detailide rohkus, nagu pitsist ja sametist inkrustatsioonid, littertikandid ja suured dekoratiivsed kuldnõelad, mis hiilgavad püstkraedel.

PESTAV
PUUDRITUPS

☉ 45 mm, 55 mm, 65 mm ja 75 mm
Müügil värvilistes kullaga trükitud tsellofaanumbrikes

☐ 38 mm × 48 mm, 52 mm × 64 mm

HÜGIEENILINE JA PEHME NAGU VATT

ŠVEITSI PATENT

421

422

423

424

425

426

427

421. Talvemantel madala karvaga nahast.

422. Lihtsalõikeline talvemantel mustast siledapindsest vil-lasest riidest. Krae kotikust.

423. Moodne püstiseisva kraega talvemantel. Krae on astra-hanist.

424. Nägus siidist ja pitsist kokkutöötatud pealelõunakleit. Ees väikesed strassnööbid.

425. Moodne pealelõunakleit tumesinisest raskemast siidist. Žaboo on vooderdatud lõhiroosa siidiga.

426. Tepitud kaunististega sportlik päevakleit.

428

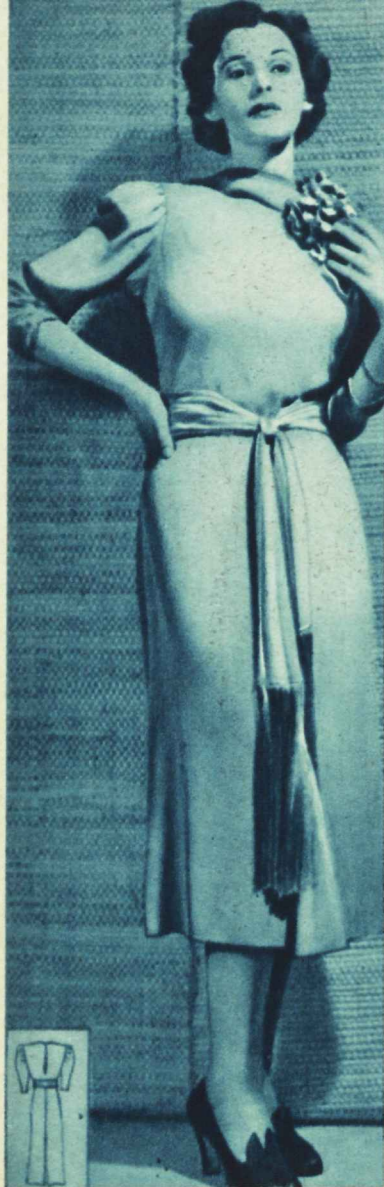
429

430

431

432

433

1

2

8

9

10

3

4

5

6

7

1. Elegantne pealelõunakleit roostepruunist mattsiidist. Ka lilled ja moodne lai vöö on roostepruunid.
2. Huvitav päevakleit villasest materjalist.
3. Lihtne pealelõunakleit mustast siidist. Kaunistatuna kuldpaelttega mõjub kleit väga elegantselt.
4. Öhtukleit pehmelte langevast siidist või sametist. Kaunistised on valmistatud kuldpaelast või pitsist.
5. Huvitava drapeeritud rinnaosaga pealelõunakleit. Drapeering on kinnitatud strasspandlaga.

6. Sportlik päevakleit villasest materjalist. Ainsaks kaunistiseks on väriline kaelarätik.
7. Moodne pealelõunakleit kroogitud rinnapartiiga. Täienduseks kreem pitskrae ja ees strassklipsidega seotised.
8. Pealelõunakleit mustast pehmet siidist. Pärltikandiga õlakud.
9. Pealelõunakleit, millel passeosa on peenemustrilisest tüllist. Kaunistuseks hõbedaga tikitud jooned ja suured filigraan-nööbid.
10. Kleit pehmet triipmustriga villasest materjalist. Ees suur seotis värvilisest sametist.

434

435

436

437

438

439

440

427. Nägus jakk-kleit. Ees, vöö kohal tükike laia sametpaela. Sobib kanda kirju kaelarätikuga või ilma.

428. Huvitav tõmblukkudega kleit villasest või sametist. Kaunistuseks on õlal värviline sulglill.

429. Päevakleit valge vesti ja kraega. Ette ja vöö külge on põimitud värvilistest nahk- või muust materjalist paeltest kaunistised.

430. Rikkaliku tikandkaunistisega kleit.

431. Raglanlõikeline kleit, mis kaunistatud huvitavalt paela või nööriaga.

432. Moodne pealelõunakleit. Suur nelinurkne krae on kaunistatud mingisuguse tikandiga.

433. Huvitav päevakleit tumesinisest villasest materjalist. Kõrge kaelusega vest ja varrukailustised on roostepunasest materjalist. Nöörikaunistis on kleidi värvi.

434. Moodne kleit teist värvi materjalist taskute ja kraega.

435. Meeldiv kleit mingisugusest triipustrilise või ka ühevärvilisest materjalist. Lõige I 92-sm rinnamõõdule lõikelehel.

436. Lihtne, meeldiv päevakleit villasest materjalist.

437. Kleit tumesinisest villasest riidest. Kaunistuseks punased nõöbid ja täpiline kaelarätik.

438. Sportlik volditud esitükk punasest villasest. Tähelepanu köidavad omapärased sisselõigatud taskud.

439. Moodne pitskleit väikese bolerojakiga. Alus on pitsiga üht värvi.

440. Nägus kleit ruudulisest riidest.

441. Voltidega koolikleit 10—15-a. tütarlapsele.

442. Nägus triibuline villane kleit suuremale tütarlapsele.

443. Madrusekleit 7—8-a. tütarlapsele. Lõige V lõikelehel.

444. Helepruunist villasest kleit tütarlapsele. Vöö ja teised lisandid on tumepruunid.

445—446. Kaks ilusat kleiti tütarlastele.

447. Lihtne põll 3—4-a. tütarlapsele. Lõige VI lõikelehel.

448. Raglanlõikeline palit 3—5-a. poisile. Lõige VII lõikelehel.

449. Ülikond kooliskäijale poisile.

450. Väikese nahkkraega talvemantel tütarlapsele.

441

442

443

444

445

446

447

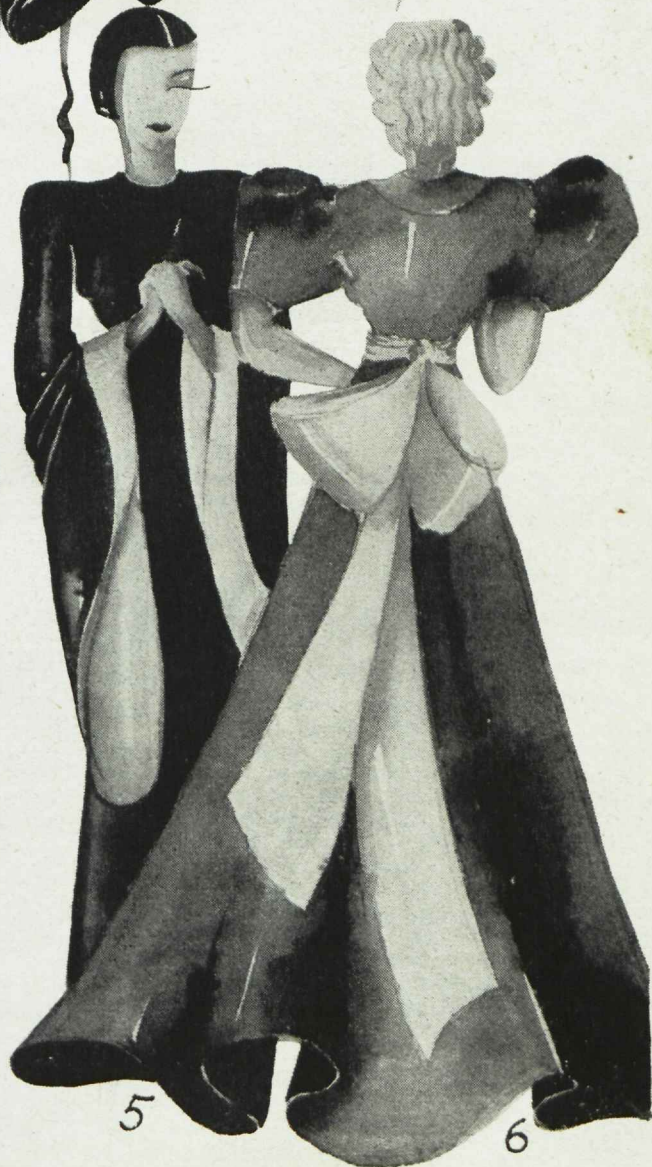
448

449

450

451

VIIE BALL TARTUS.

Huvitavaid tualette Tartu Viie-ballilt.

1. Pr. dr. Kleitsmann kandis kollakasvalgest siidsametist stilset öhtukleiti, mida täiendas kuld-lameest jakk.

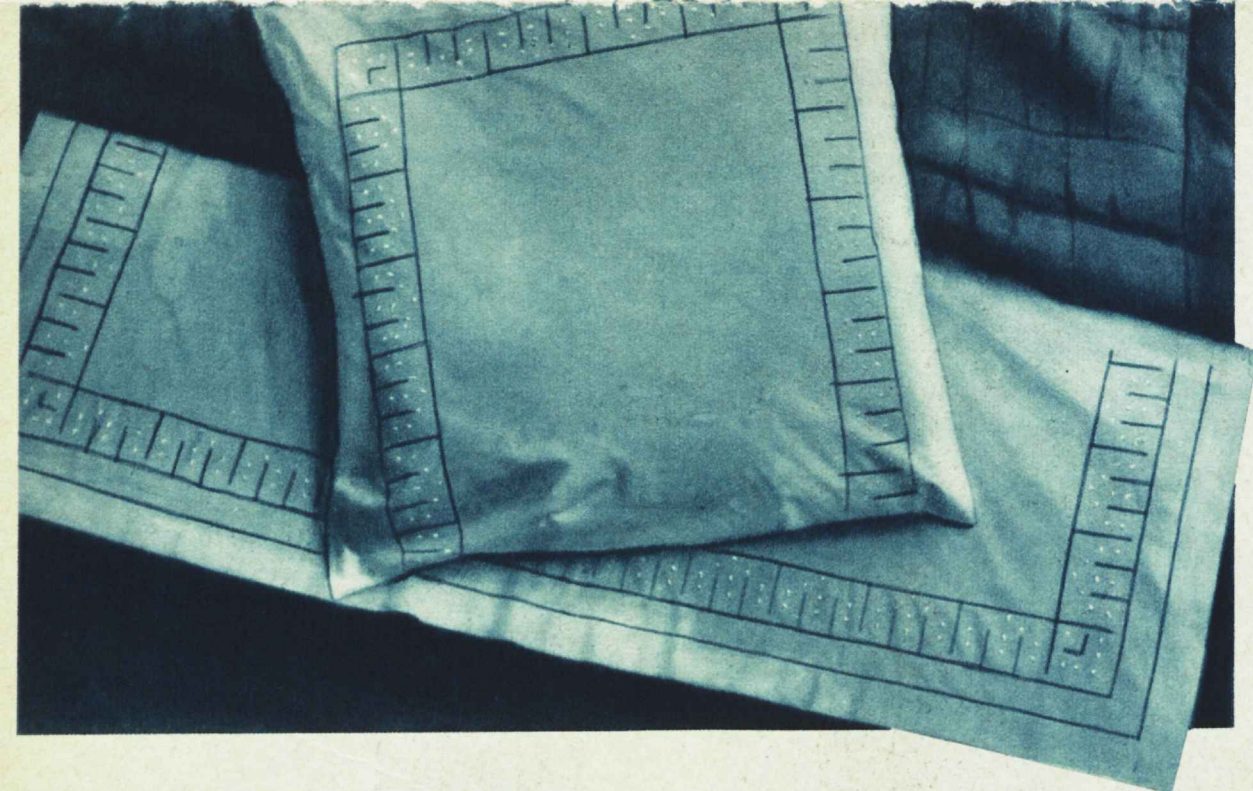
2. Pr. Semper'i maitsekalt valgest villasest pitsist öhtukleiti täiendasid kee merivaigust pärlitest ja suurepärase valgetest jaanalinnaulgedest lehvik.

3. Pr. M. Gheorghin kandis kitsal mustal taftalusel sedasama värvi kleiti tupsulisest tüllist.

4. Pr. Roht'i öhtukleit oli kombineeritud mustast siidist ja tüllist ning kaunistatud mustade litritega.

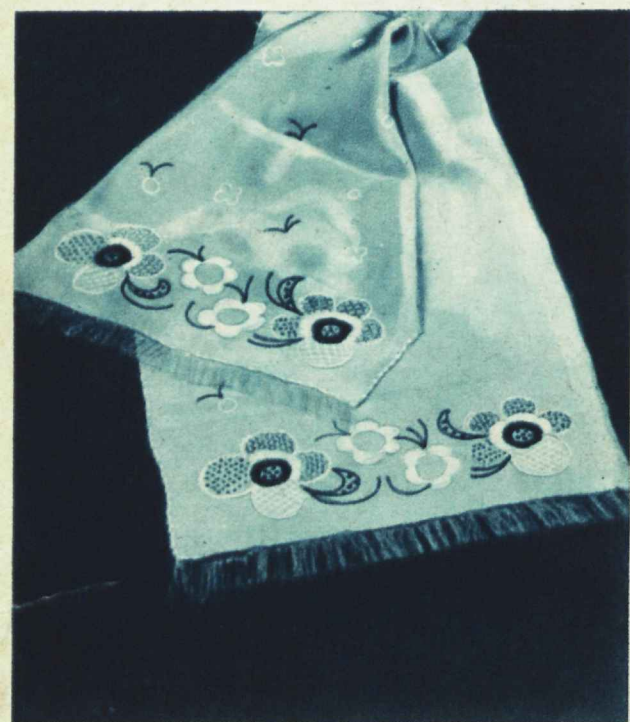
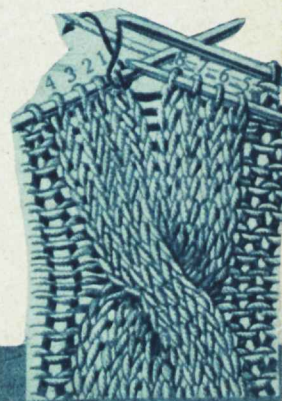
5. Pr. Aloe tualett oli mustast raskest materjalist. Tähelepanu köitsid „nunnariü-varrukad“, millest vooderdis oli sireli-õisroosast siidist.

6. Pr. Rebane kandis tumesinisest taftist puhv-varrukatega tualetti, mille juurde nägusasti harmoneeris lai vanaroosast siidist särp.

Pilukaunistisega voodipesu

Padjapüür ja tekilina on kaunistatud lihtsa, kuid nägusa pilustriga. Pilude vahele on tikitud valge märkimisviisiga madalpistes punktid. Muster muustrilehel.

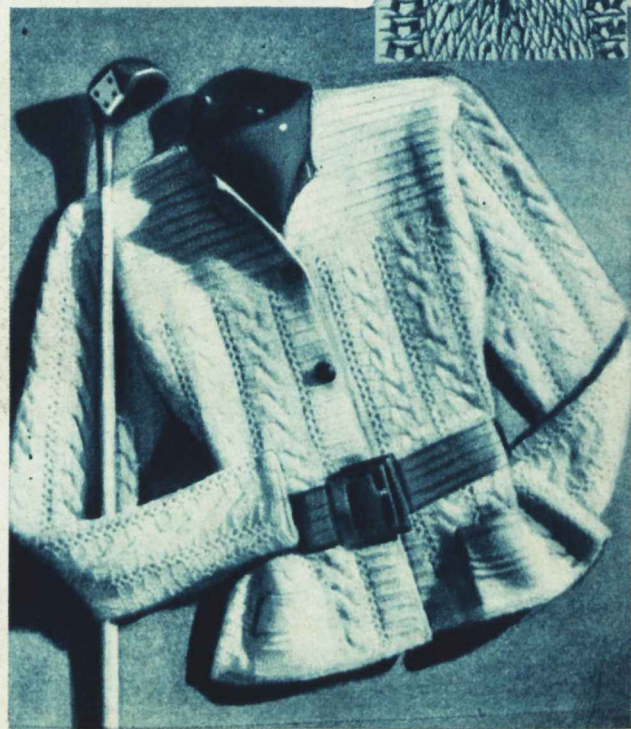
Tikitud kaelarätik

L. Leik.

Piklik kaelarätik on valmistatud helehallist siidist. Rätti otstesse on musta ja valge siidiga tikitud rahvuspärane muster. Pinnale on tikitud korrapäratult üksikuid rõngaid ja teisi kujutisi. Muster muustrilehel.

Kootud labakindad

Materjali kuulub antud kinnastele umbes järgmiselt: 50 g roostepunast, 50 g valget või beeži ja 20 g tumesinist jämedamat villast lõnga. Kinnas alata äärest, üles luues 48 silma sinisega ja kududa 2 s. paremp., 2 s. pahemp., vahelduvalt 3 korda: 3 ringi sinist, 4 r. punast ja 4 r. valget. Edasi kududa muustrilehel antud mustrite a—e järgi.

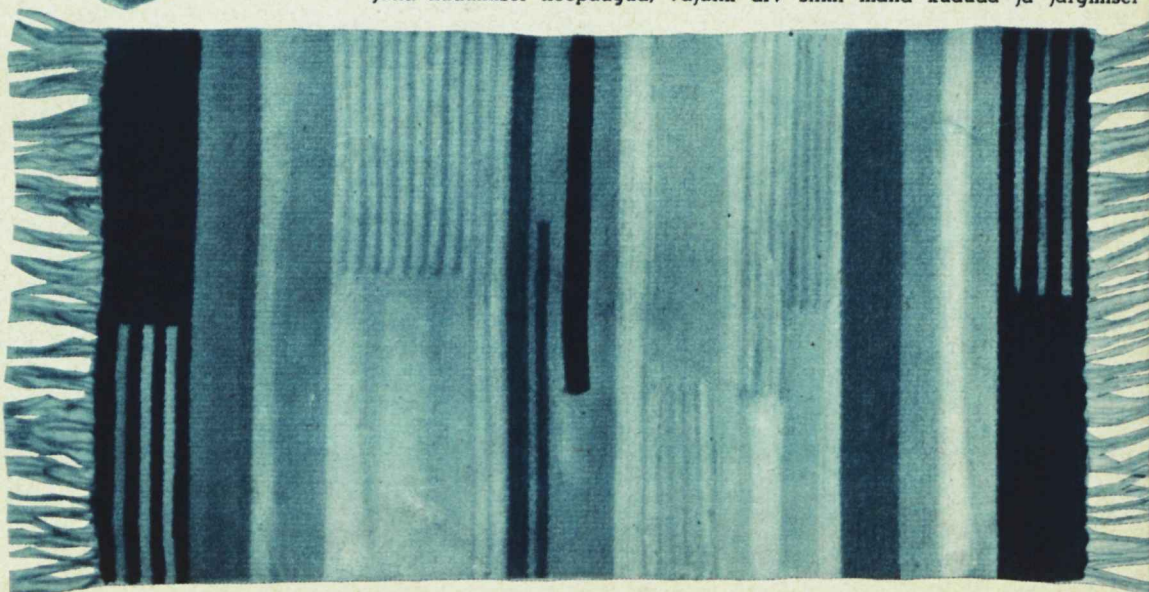

Varrastelkootud spordijakk

Materjali kuulub antud jakile umbes 350 g reseedarohelist keskmises jämeduses villast lõnga. Kududa üksikutes osades, edasi-tagasi käivates ridades, antud lõigete järgi. Antud jakile on üles loodud kummalegi esitükile 67 silma, seljatükile 122 silma ja varrukatele 54 silma. Esiteks kootakse 1 sm laiune äär, kududes nii edasi- kui ka tagasiread kõik parempidi, siis, silmas pidades jaki ülesvõtet, kududa keermuster juuresoleva proovi järgi ja vaheosad muustrilehel antud kudumiskirja järgi. Tähele panna tuleb, et seljatüki keskele tuleks keermuster. Parempoolsele esitükile jätta kudumisel nõopaugud, vajalik arv silmi maha kududa ja järgmisel

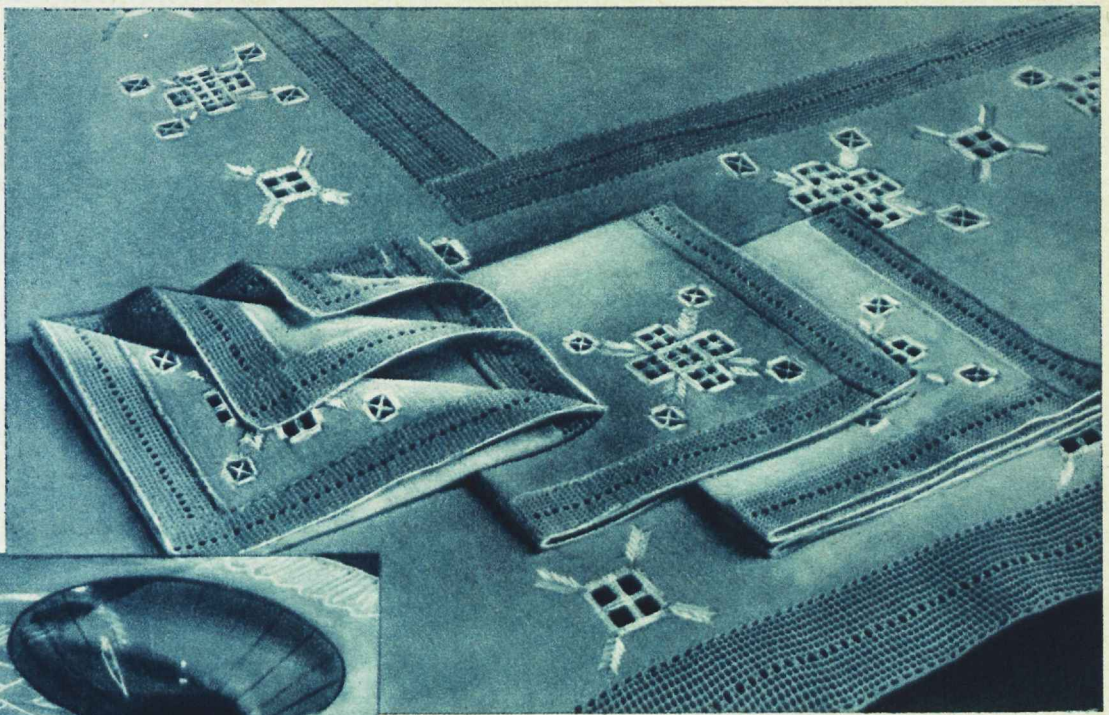
Väike triipustriga vaip

Vaiba suurus võib olla mitmesugune, vastavalt vajadusele. Pind koerips. Lõim käärida nii, et iga 1 sm peale tuleks 2 lõnga. Koeks võib tarvitada jämedat villast, linast või takust lõnga, riide- või trikooribasiid jne. Tööd alata tumepruuniga, siis kududa helepruuniga 3 niisama laia triipu nagu äär. Need jooned ulatuvad umbes 1/2 vaiba laiuseni. Edasi kududa tumepruuni, keskmist pruuni, helepruuni, siis beežil põhjal oranžid jooned, keskmist pruuni, helepruuni, tumepruuni, beež joon, oranžid jooned helepruunil põhjal, oranžid jooned beežil põhjal, keskmist pruuni, helepruuni, beeži, helepruuni, tumepruuni. Joonte laiused kududa silma järgi, võttes laiuste ja pikkuste vahekorrad umbes nagu juuresoleval pildil. Otstesse jätta 10—15 sm pikkused narmad.

Toleedomotiividega lina ja suurätid

Garnituur on valmistatud peenest valgest lina-
sest riidest. Motiivid on tikitud valge märkimis-
niidiga. Lina ja suurätide äärtes on lihtne auk-
mustriga heegelpits, mis heegeldada läikega Ankur
heegelniidist, võttes jämeduse vastavalt riide
jämedusele. Motiivi muster muustrilehel.

Tiktud sohvapadi

L. Ein.

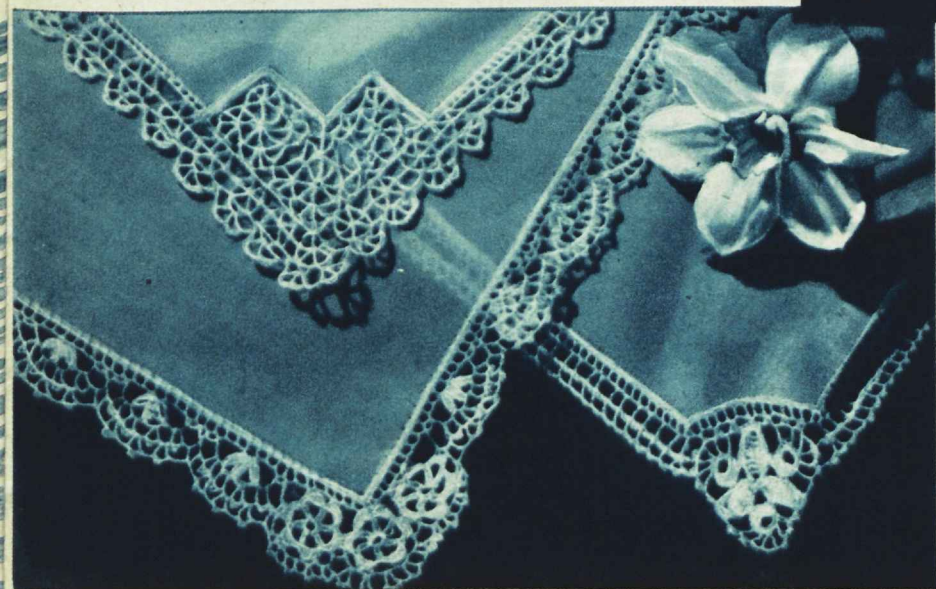
Padja muster on koostatud rahvusmotiividel ja tikitud setu- ja
kaspistes. Materjaliks on pleekimata linane või villane riie ja
tikkimiseks villane lõng, mis vajaduse korral, kui ta liiga jäme on,
poolitada. Parem on kasutada labasekoelist riidet, siis saab tikkida
lõngade järgi. Värvid on järgmised: roheline, sinine, oranž, tume-
pruun, kollane. Muster muustrilehel.

Ristpistetikandiga laudlina

Lina sobib valmistada värvilisele linasele või ripsiidile. Tikkida kahe
värviga. Näiteks pruunile põhjale kollase ja mustaga. Tikkida ristpistes
pärlniit nr. 5 või 8, vastavalt riidele, kanvaat abil või jämedakoelisele
labasele riidele lõngade järgi. Äärde õmmelda harilik 1 sm laiune sisse-
poole pööratud palistis. Valminud tööd triikida pehmel alusel. Muster
muustrilehel.

real jälle uued luua. Taskud alata 27 silmaga ja kududa nii, et peal-
mine pind oleks parempidisilmne, ainult keskele ja üles äärde kududa
3 rida pahempidiseid silmi. Valmisosad venitada lõigete järgi ja õmmelda
kokku. Ees on puunööbid. Lõige III 96-sm rinnamöödule löikelehel
ja kudumiskiri muustrilehel.

Kolm heegelpitsiga kaunistatud taskurätti

Taskurätid valmistada peenest linasest, opaalbatistist või hiina-
krepist. Pitsid heegeldada läikega Ankur heegelniidist nr. 100—200,
vastavalt riide jämedusele.

1. Pits ülal.

Selle pitsi laius on umbes 1,5 sm. Esiteks lõigata nurgad ära,
nii et iga sakk oleks 2 sm, siis heegeldada nurgamotiivid ja ääre-
pits muustrilehel antud skeemi järgi.

2. Pits all vasakul.

Esiteks heegeldada üle vähe ärapööratud taskurätitiär, siis üksi-
kult igasse nurka 3 motiivi ja lõppeks ääre pits muustrilehel antud
skeemi järgi.

3. Pits all paremal.

Kõigepealt vastavas suuruses nurgad ära lõigata ja siis äär
üle heegeldada. Järgnevalt heegeldada üksikult valmis nurkades
asuvad liri pitsi motiivide osad, kinnitada ja heegeldada lõppeks
skeemi järgi lihtne ääre pits.

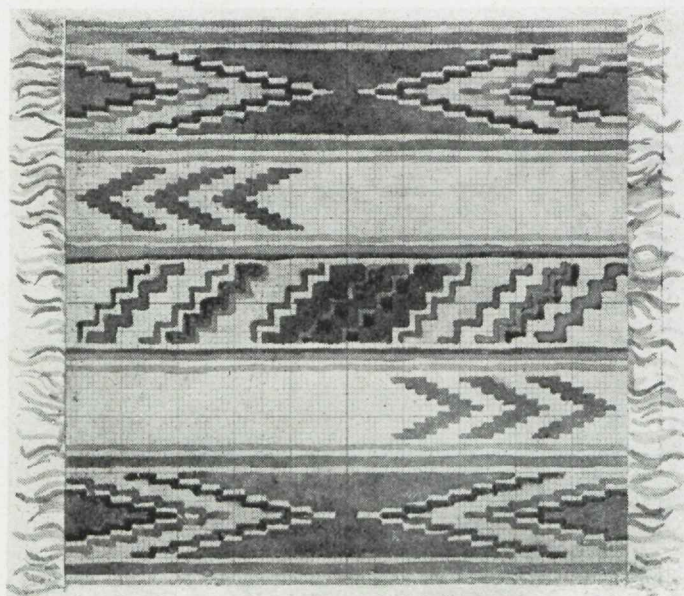
452

453

454

455

451. Tepitud krae, kätiste ja taskutega kleit suuremale tütarlapsele.
452. Plisseestiga kleit. Esitükid käivad teineteisest tublisti üle, mistõttu kleiti on võimalik laiendada.
453. Nägus kleit, mida on kergesti võimalik laiendada tagasipööratud esitükkide abil.
454. Lihtsalõikeline ja praktiline laiendatav kleit.
455. Praktiline hommikumantel triibulisest riidest.

Düivanipadi

Padi on koostatud rahvuspärasel motiividel. Patja võib õmmelda rist-, keelimpistes või ka telgedel põimida. Padja suurus on 100×100 ruutu, nii et põimimisel tuleks võtta iga 1 sm peale 2 lõimelõnga, siis saaksime 50×50 sm suuruse padja. Õmmeldes patja rist- või keelimpistes, on leeb padja suurus džuudi jämedusest. Muster mustrilehel.

L. Leik.

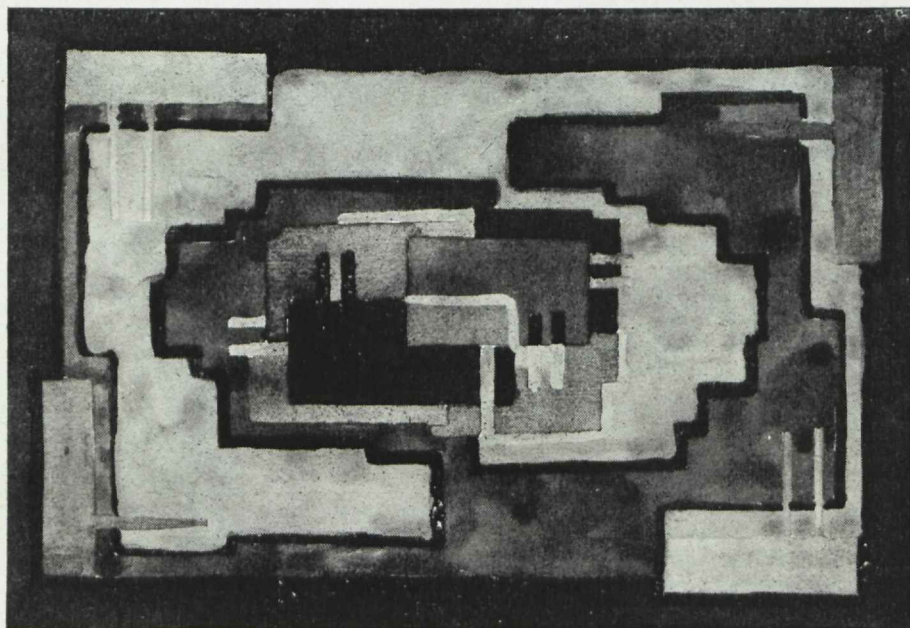
Vaip

Vaipa võib põimida, sõlmida ja õmmelda ristpistes jne.

Vaiba suurus on 74×107 ruutu. Kui võtta iga väikene mustriruut 1 sm², siis saame vaiba suuruseks 74×107 sm. Võttes aga iga ruudu 2 sm², oleks vaiba suurus 148×214 sm.

Värvid A. Träss'i „Ekstra“ värvikaardi järgi: 1. hele sinakashall nr. 22 või hele pruunikashall nr. 49; 2. tume sinakashall nr. 21 või tume pruunikashall nr. 48; 3. oranž nr. 11; 4. kollakaspruun nr. 59 või nr. 60; 5. helepruun nr. 58; 6. kollakasvalge nr. 61; 7. tumepruun nr. 56.

A. Laigo.

POND'S kreem, puuder ja näovesi

on näonaha ilu ja pehmuse alalhoidjad:

Pond's kreem

- Tungib kergelt nahapooresse
- Sisaldab olluseid, mille ülesanne on kaitsta nahka vananemisest ning sooja ja külma liigsest mõjust.
- On ideaalne puudrialus.
- „C“ kreem on rasvaga kreem (öökreem); puhastab nahka ja teeb selle õrnaks ja värskes
- „V“ kreem on rasvata kreem, katab naha õhukese korra, annab näo- ja käenahale õrna, mati jume; on ideaalne puudrialus.

Pond's puuder

- On valmistatud mitmes varjundis, õrnalt lõhnastatud ja katab näonaha õhukese, ühtlase korra, andes näole meeldiva jume.

Pond's näovesi (Skin Freshener)

- Uudispreparaat Pond's seerias.
- On värskendava ja elustava toimega.
- Jumestab, tugevdab ja puhastab näonahka.

POND'S on tarvitusel kogu maailmas!

Esindus:
A. S. Prov. J. LILL
Tartu

Seinavaip rahvusmotiividel

Vaiba suurus, kui võtta kavandil ühe väikese ruudu kohta 1 sm², on 73×127 sm². Kui ühele ruudule vastab 2 sm², siis on suurus 146×254 sm².

Suga 30/1 (20/1).

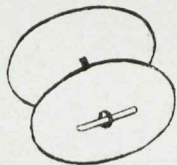
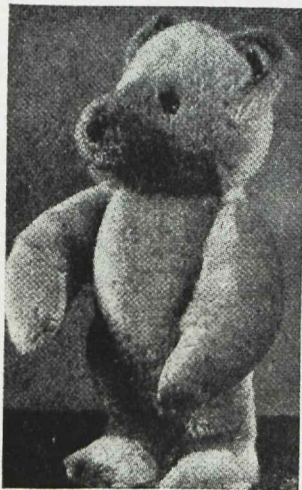
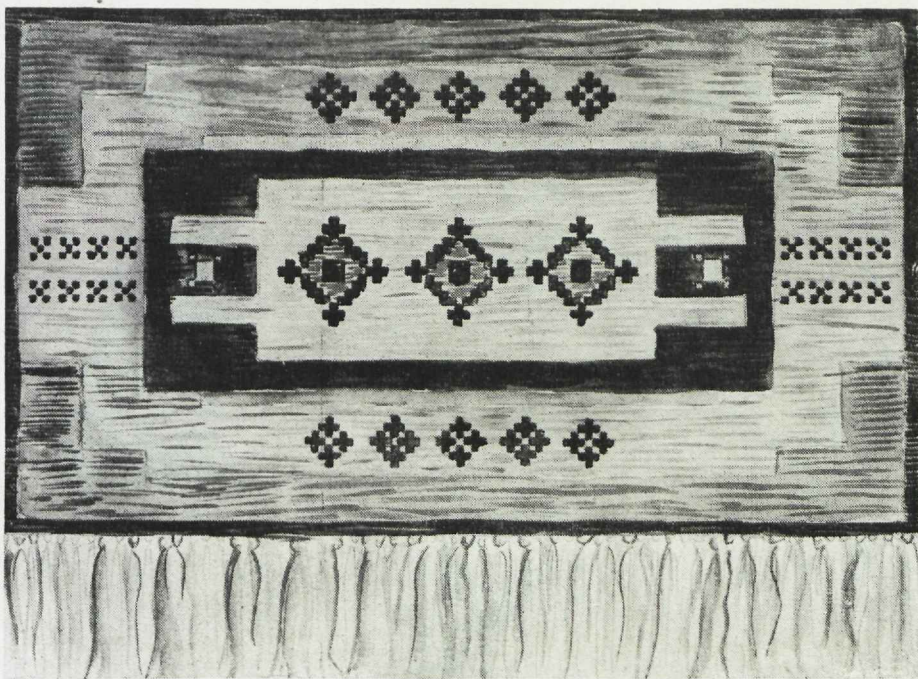
Käärida võrguniiti nr. 18/20 385 lõnga. Kanga pikkus 150 sm, lõime kulub umbes 500 g.

Siduseks lihtne krepp.

Kude on villane vaibalõng järgmistes värvides: tumepruun, helepruun, hall-roheline, rooste- või pihlpunane, kollane.

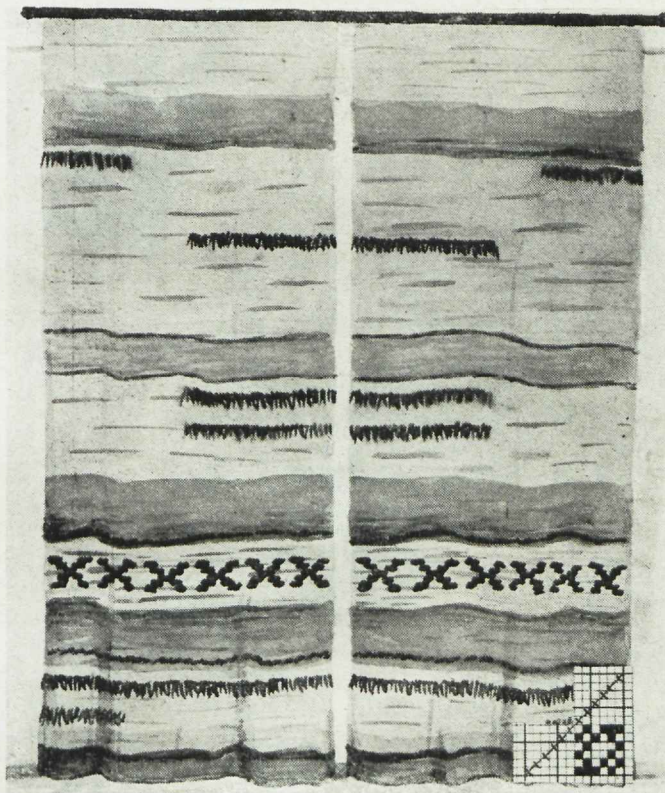
Vaiba põhi on kootud pindpõimes (kasutades vaiba põimimist, võib kududa parempool peal), motiivid on korjatud nastuliselt. Vaiba alläares olevad umbes 20 sm pikkused narmad võib teha villasest lõngast (või jätta lõimest).

E. Nagel.

Mängukaru

Mängukaru võib valmistada pruunist plüüšist või ka riidest. Karu kõrgus on umbes 35 sm. Täiteks võib tarvitada kas kapokki, peenekslõigatud riideribasid või puuvilla. Karu lõigatakse antud lõigete järgi, ömmeldakse valmis üksikult pea, keha ja jalad, mis kinnitatakse kahe papist kettakese abil, millised on omavahel ühendatud kõva nõõri ja pulgakeste abil, nagu näha juuresoleval pildil. Kui jalad ja pea on kettakese abil kinnitatud, ömmeldakse käsitsi kinni ülemine ja alumine avaus. Järgnevalt ömmeldakse külge kõrvad. Silmadeks panna ilusad klaasnööbid. Ninaots tikkida musta või punase pärlniidiga. Lõige VIII lõikelehel.

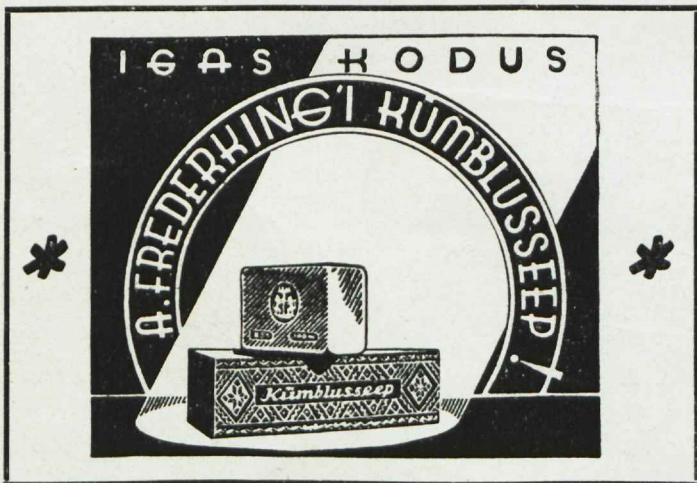

Ukse- või aknaeesriided

Eesriiete pikkus on 2,5 m, laius 1,10 m. Suga 80/1. Sidus krepp. Lõimeks tamsa nr. 6/20. Iga eesriide jaoks käärida lõime 3,20 m pikkuses 880 lõnga. Koeks tarvitada mitmesuguseid villaseid ja siidlõngu kokkupoolitult mitmes värvis. Kiri põimida. Narmad on umbes 5 sm pikkused. Üksikute värvide üleminekute vahel on nõõrpõimed.

Eesriie koetada alt alates järgmiselt: 8 sm punakaid toone, 3 sm tumepruuni, 24 sm üleminekuga heledamasse beeži, kuhu võib sisse lüüa tumepruune ja rohelisti üksikuid siidlõngu, 3 sm punakaid toone, siis nõõrpõime tumepruunist, 16 sm punakaid toone, 20 sm beeži, kuhu keskele põimida tumepruun kiri, mis antud mustri lehel. 3 sm punakaspruuni nõõrpõimet, 16 sm punakaid toone, 35 sm beeži üksikute värviliste lõngadega, pruun nõõrpõime, 14 sm. punakat, pruun nõõrpõime, 55 sm beeži üksikute värviliste lõngadega, 2 sm pruuni, 15 sm punakat ja ülejäänud osa beeži. Tumepruunid narmad asetada nagu näha eesriietel.

L. Leik.

Pits on suurmood

(Kõrvalleheküljel olevate moodide kirjeldused.)

1. Nägus must pitskasak. Kaunistuseks sametpael.
2. Moodne pitskleit, mida kantakse kleidi värvi siidalusel. Pitsseelik on eest lõhestatud.
3. Teatri- või õhturõivastis, mis koosneb pikast tumesinisest sametseelikust ja sedasama värvi pitspluusist.
4. Pealelõunakleit villasest pitsist on moodne ja praktiline.
5. Elegantne kostüümkleit mustast pitsist, ääristatud lakk-paelaga.
6. Ekriüü värvi pitspluus langeva žabookraega ja lühike kahelaidne seelik pruunist sametist. *Lõige II pluusile 108-sm rinnamöödule lõikelehel.*

Mööbli korrashoiust

Hoolitsetud majapidamises ei piisa sellest, et perenaine oskab ümber käia vee ja seebi, poonimisvaha ja -luua, bensini ja nuuskiirituse ning muude selliste puhastusvahenditega. Perenaine peab tundma ka oma majapidamisesemete materjali ning nende erilisi nõudeid hoolitsuse suhtes.

Hoolikas ning arukas puhastamine pikendab mööbli iga. Puit on looduse saadus ja „elab“. Kuidas teda hiljem ka ei tööndataks, peatingimuseks jääb ikkagi, et ta olgu hästi kuiv. Mööblina on ta väga tundlik ülearuse tuulutamise vastu niiske ilmaga, niisamuti on järsk temperatuurivahetus talle kahjulik. Puit „elab“ ka siis veel, kui ta on juba aastaid viibinud mööblina toas. Seepärast olgu iga perenaise kohus iga mööblieset võimalikult kuivalt puhastada.

Kui perenaine seda seisukohta arvestab iga puhastusvahendi tarvitamisel, muutub mööbli korrashoid palju lihtsamaks. Teiseks tuleb arvestada ka tisleri hilisemat käsitsust. Igasugune pinnasilumismoodus — läikiv või tuhm poleer, peitsimine või õlitamine, lihvimine või suitsutamine, lakkimine või värvimine — kardab liiga karmi käsitsust. Järelikult on siin põhitingimuseks tõesti pehme lapp, mis ei anna ebameid. Kõva lapiga pühkimisel surutakse tolmuterad, mida leidub mööbliplaadil ikka ja alati ka puhtaimas majas, kergesti polituuri, põhjustades seal esialgu silmale nähtamatuid kriimuseid. Järelikult ei tohi siin kasutada igasugust lappi. Ka tolmutühkimine on omaette kunst. Rätiga tuleb ainult kergesti pühkida üle mööbli pinna. Liiga tugeva surve ja ebapuhta tolmulapiga pühime mustuse puidu pooridesse, mistõttu mööbel aegamisi määrdub. Tolmu pühkimisel kasutada palju enam tolmuharja ja sulgedest tuusti.

Keskmiselt tehakse majapidamises vahet poleeritud, peitsitud ja värvitud mööbli vahel. Harvemini esineb neile lisaks veel õlitatud, lihvitud, suitsutatud ja lakeeritud mööblit. Igaüks neist vajab ka erinevat käsitsust põhjalikul puhastamisel ja plekkide kõrvaldamisel. Puidu iseloom ei tule siinjuures arvesse, sest puidul on kaitsekihiks polituur, seega puhastamine või pleki eemaldamine toimub ju sel kaitsekihil. Ulatab plekk juba puiduni, tuleb küsida asjatundjalt nõu, kuna vähik ei saa siin hakkama.

Poleeritud mööbel (pähklipuu, kask, kirsipuu, pirnipuu, mahagonipuu jne.) vajab vaevalt põhjalikumalt puhastust, kui teda alati on õieti käsitsatud, sest libedalt polituuri eemaldub iga tolmutükke. On poleeritud mööblit hõõrutud aga niiske naha või poonimisvahaga, moodustub siingi mustust, mida tuleb järgmiselt kõrvaldada: segada kartulijahust ja oliiviõlist kerge puder, millega hõõruda mööbel üsna kergelt (surumata) üle, poleerides sealjuures järjest puhaste lappidega. Plekke eemaldatakse puhta õli või mööblivahaga (iaal mitte poonimisvahaga).

Peitsitud mööblit (tamm, mänd, kuusk, jalakas jne.) tuleb aegajalt põhjalikumalt puhastada, sest siin puudub sulgev polituur ja puidu poorid on lahti. Enamasti piisab õhukesest mööblivahakorrast, mida lastakse hästi sisse tõmbuda ja hõõrutakse siis jälle ära. On mustusekiht vanem, võtab perenaine oliiviõli, millele lisandab tumeda puidu puhul mõni tilk punaveini, heleda puhul valget veini. Too lisand lahustab poorides peituvat mustuse ilma puidule kahjuliku liigse niisutusega. Plekke kastetakse eriti veel õliga, mida lastakse mõjuda seni, kuni nad kaovad.

Värvitud ja lakeeritud mööbel. Siin on puit värvikorruga hästi kaitstud, nii et võib tarvitada erandjuhul isegi vähesel määral vett. Tarvitada ainult leiget vett, kuuma vee mõjul võib lakk praguneda. Puhastada nõrga

Suurepärase tagajärg

Peske järgmine kord oma juukseid moodsa leeliseta vahendi Schwarzkopf "Ekstra-Mahedaga". Juba ainus katse näitab Teile soovitud "Ekstra-Maheda" paremust teiste vahenditega võrreldes. Teie rõõmustute oma juuste pehmusest ja ilusast läikest. Peale selle säilitate oma juuksed tervetena ja väldite neil inetut halli lubjaseepi.

"Ekstra-Mahe" sobib igale juuksele. Blondiinidele on veel erisort Schwarzkopf "Ekstra-Blond", mis aitab säilitada juuste loomulikku heledat värvingut:

Kõige mugavamad tarvitamiseks on vedelad Schwarzkopf Ekstra-Mahe ja Ekstra-Blond, samuti seebita ja leeliseta.

SCHWARZKOPF EKSTRA-MAHE

Tagame, et on täiesti leeliseta.

Lab. S. Schneider, Tallinn.

seebiveega, veel parem panamakooreveega. Seejärel poleerida üle kuivade lappidega. Kui seebivee tarvitamine pole absoluutselt vajaline, piisab puhtast veest, mida tuleb soojendada. Plekke eemaldatakse tugevasti lahjendatud nuuskiirituse või kurnatud kliiveega.

Emailvärvi puhul puhastatakse esemid bensini, misjärel nad hõõrutakse üle mööblivahaga või mingi mööblipuhastamisvastaga. Kunagi mitte aga seebiveega, muidu tuhmuvad värvid ja valge muutu kollakaks.

Õlitatud mööblit (saar) puhastatakse, nagu peitsitud mööblitki, ainult mööblivaha või õliga.

Lihvitud mööblit (jalakas, mänd, vaher, kask), kõiki „loomulikke“ puitusid puhastada alkoholisse kastetud vatiga. Plekke ja määrdunud kohti eemaldada puutükikesse ümber mähitud mitte liiga jämeda liivapaberiga.

Suitsutatud mööblit (kuusk, mänd, tamm) puhastatakse õliga.

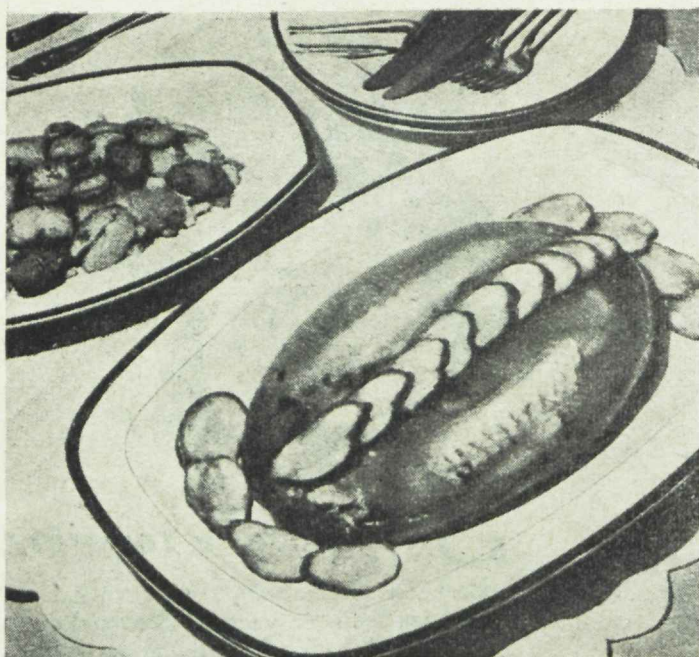
Klaaslatesid ja sissepandud peegleid ei puhastata veega, vaid alkoholisse kastetud lapiga ja poleeritakse siidpaberiga üle.

Korvmööblit puhastatakse ettevaatlikult niiske lapiga, mida sageli loputatakse leiges vees. Siis mööbel hästi kuivatada ja üle hõõruda vedelikuga, milles on võrdseis osades segatud linaseemneõli ja tärpentiini.

Kärbsemustust eemaldada sibulalõigu või puhta alkoholiga.

Küünlarasva mitte maha kratsida, seda saab hõlpsasti eemaldada õlisse kastetud lapiga.

Veeplekke eemaldatakse värvitud mööblilt tärpentiini või alkoholiga.

HANESÜLT

Lahja hani tükeldada ja asetada keema ühes 3—4 vasikajalaga kuumas vette. Kui vaht võetud, lisatakse juurde paras jagu soola, pipart, 2—3 nelki, 1 loorberileht, veidi sidrunikoort ja tükike ingverit. Kui haneliha pehme, lõigatakse ta suurtes tükides kontide küljest ja asetatakse vaagnasse. Konte keedetakse veel 15—30 min., kurnatakse leem läbi jõhvsõela ja valatakse lihatükkidele peale.

RIIVLEIVAPUDING

400 g riivleiva hulka segatakse maitse järgi suhkrut ja kakaojahu või keedušokolaadi, siis veel munarebu, veidi soola ja vahustatud munavalget. Segu valatakse võitunud vormi, riputatakse suhkrut pinnale ja küpsetatakse ahjus või keedetakse vormiga vees 40 minutit. Antakse lauale kuumalt.

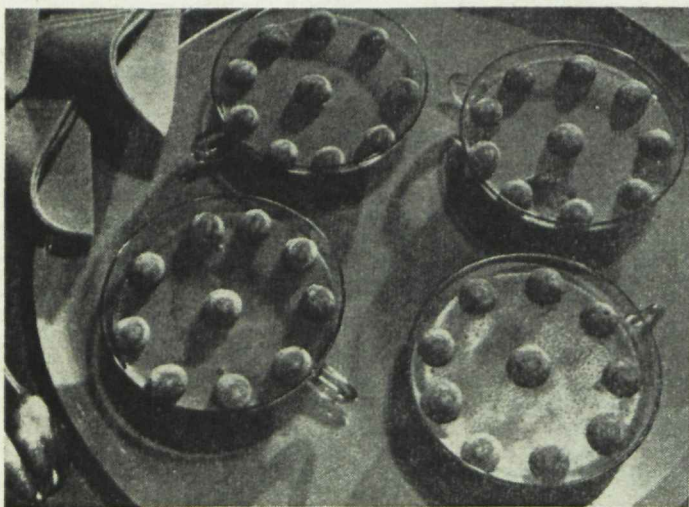
KALA VÜRTSIKASTMEGA

Ained: Kg suuremat kala, 1 sidruni mahl, soola, tomatipüreed, 2 sibulat, 1 spl. koort, pipart, paprikat, 2 tl. sinepit, võid, riivjuustu.

Madalal praepannil sulatada või, asetada kala pannile, valada üle sidrunimahl ning riputada soolaga. Siis segada tomatipüree, sinep, 1 peenendatud sibul, koor ja maitseained. Saadud segu määrada kalale peale. Lõppeks asetada peale sibularõngaid ja riputada üle riivjuustuga. Anda lauale kartulipudrugaga.

MAGUSTOIT PÄHKLITEGA

$\frac{1}{2}$ l piimale lisandada 30 g kartulijahu, 3 munakollast, suhkrut ja vähe vanillisuhkrut. Keeta segades tasasel tulel paksuks, lisada juurde võis röstitud pähklid ja lõppeks 4—5 lehte sulatatud kalaliimi. Tõsta tarduma külma veega üle loputatud vormi. Enne laualeandmist vormist välja lüüa ja kaunistada sissekeedetud kirsside või aiamaasikatega.

Magustoit pähklitega

Hanesült

Mitmesuguseid segatoite aedviljast ja lihast

LIHA- JA AEDVILJAHAUTIS

750 g kondita praadi, 2 spl. võid, soola, jahu, vett, 1 kaalikas, 1 l porgandeid. — Liha pühitakse üle kuumas vette kastetud puhta lapiga, lõigatakse viiludeks ja pruunistatakse võis. Lisatakse juurde soola ning jahu ja lastakse jahu küpseda. Lihatükid asetatakse potti, valatakse pann üle kuumas veega ja kallatakse see potti lihatükkidele. Aedvili lõigatakse õhukesteks viiludeks või kuupideks ja pannakse lihatükkidele. Hautatakse tasasel tulel pehmeks.

PORGANDI- JA SEALIHAVORM

$\frac{1}{2}$ kg porgandeid, 300 g läbikasvanud sealiha, soola, 1 muna, 1 tassitäis piima, 1 spl. riivsaia. — Porgandid lõigatakse. Rasvatud vormi pannakse vaheldumisi porgandi- ja lihakilde, lisandades ühtlasi ka soola, kui liha on värsket. Siis valatakse munapiim üle ja riputatakse pinnale riivsaia. — Muna asemel võib tarvitada ka jahu.

SEALIHA- JA AEDVILJAHAUTIS

$\frac{1}{2}$ kg sealiha, 2 l kartuleid, 1 väike kapsapea, 1 sibul, soola, vett. — Sealiha lõigatakse õhukesteks viiludeks, pruunistatakse poti põhjas, lisatakse juurde sibulat ja soola. Seejärel lisandatakse kartulilõigud ja peenendatud kapsas, nisamuti ka veidi kuumas vett, et hautis ei hakkaks põhja. Hautada kaane all tasasel tulel pehmeks.

LOOMALIHA- JA AEDVILJAHAUTIS

$\frac{1}{2}$ kg veiserinda, $1\frac{1}{2}$ l kartuleid, 1 kaal, 6 porgandit, 2 pastinaaki, 1 sibul, soola, vett. — Liha pestakse külma veega ja pannakse vähese veega keema. Vaht kooritakse. Leemele lisandatakse tükeldatud juurvili ja maitsestatakse soola ning sibulaga. Kui juurvili on poolpehme, lisatakse kartulilõigud juurde ja lastakse valmis haududa.

TÄIDETUD PASTINAAGID

6 suurt pastinaaki, vett, soola, 250 g hakkliha, 1 muna, 1 tassitäis kalja, soola, valget pipart, $\frac{1}{2}$ tassitäit riivsaia. Paneerimiseks: 1 muna, riivsaia. Küpsetamiseks: 2 spl. võid. — Pastinaagid kooritakse ja keedetakse soolases vees poolpehmeks. Siis lõigatakse nad pikuti pooleks ja õnneatakse. Sisu segatakse teiste ainetega tavaliseks lihataignaks, millega täidetakse pastinaagipooled, seotakse kaks poolt lõngaga kokku, paneeritakse ja praetakse ilusasti pruuniks. Siis valatakse keeduvesi peale ja lastakse kaane all pehmeks haududa.

KOTLETI- JA AEDVILJAVORM

Selleks võib kasutada ülejäänud kotlette või lihapalle ühes kastmega. Sobivad suurepäraselt ühendada lillkapsa, herneste ja porganditega vormiks. Keedetud aedvili asetatakse tervete või tükeldatud kotlettidega segamini vormi, siis valatakse kaste peale ja küpsetatakse ahjus.

Kootud esemed beebile

valmistatakse luige määrgiga

Käsitööölõngast

Nõudke sellepärast villaseid lõngu määrgiga l u i k

Hanerupskid
roheline
kastmega

HANERUPSKID ROHELISE KASTMEGA

Puhastatud hanerupskid keeta vähese veega, kuhu ka soola juurde lisatud, kaane all pehmeks.

2 spl. võid sulatada pannil, lisandada 1—2 spl. jahu, keeduleem ja 1—2 spl. hapukoort. Valada kaste üle keedetud hanerupskite ja riputada rikkalikult üle hakitud peterselli või tillilehti. Süüa soolakartulite ja marineeritud kurkidega.

HAUG HAPUKAPSAGA

Ain ed: $\frac{1}{2}$ —1 kg haugi, $\frac{1}{2}$ kg kapsaid, 1 sibul, 100 g rasva või pekki ja riivjuustu.

Puhastatud kala hõõruda soolaga ja lasta õige vähese veega keema tõusta. Seejärel hautada kapsad sibula ja peki-kuupide või rasvaga pehmeks. Kalaleemest, 2 spl. jahust ja võist valmistada kaste. Maitseks lisandada koort ja riivjuustu. Siis asetada vormi kihtimisi kapsaid, luudest puhastatud kalatükke ja kastet. Peale riputada riivjuustu ja võitükikesi. Küpsetada ahjus 20—30 min.

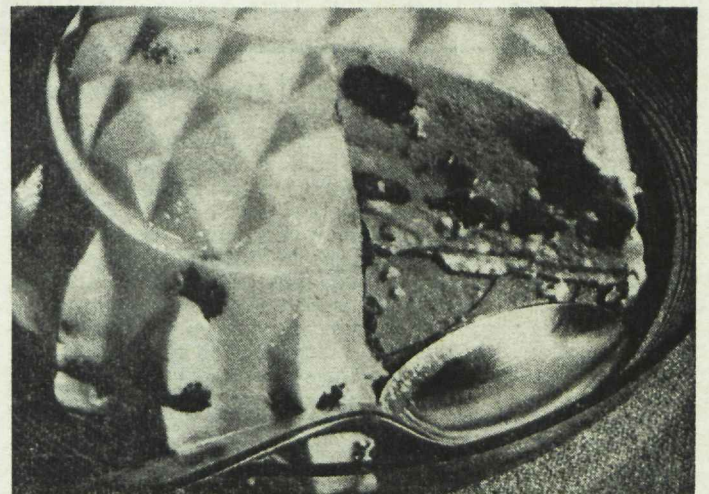
KALAFRIKASSEE

Ain ed: $\frac{3}{4}$ —1 kg luudest puhastatud kala, 1 sidruni mahl, soola, 1 sibul, sidrunikoort, 2 nelki, pipart, 1 loorberileht, veidi suhkrut, $\frac{1}{2}$ l vett, 100 g võid või rasva, 50 kg jahu, koort ja 1 munakollane.

Kala lõigata tükkideks, millele lisandada sool ning $\frac{1}{2}$ sidruni mahl. Järgnevalt keeta maitseaineid $\frac{1}{4}$ tundi veega, millele lisandatud $\frac{1}{2}$ sidruni mahl või äädikat. Vürtsileemest valmistada valge jahukaste, millele lisandada koor ja 1 munakollane. Siis tõsta kalatükid kastmesse ja keeta tasasel tulel pehmeks.

RIIS PLOOMIDEGA

100 g riisi keeta 1 l piima, vähese soola, vanilli ja suhkruga pehmeks. Siis lisada juurde keedetud ploomid ja 8—10 lehte kalaliimi, mis pestud külmas vees, kuivatatud ja väheses vees sulatatud. Tõsta lamedasse kaussi ja lasta jahtuda.

Riis ploomidega

Toite kuivast leivast

Majapidamises, kus leib tuuakse lauale viiludekslõigatuna, kipub eriti palju üle jääma kuivanud leivatükke. Seejärel on väikemajapidamises kasulikum anda leib lõike-lauale, et perenaine võiks siis igale soovijale lisa lõigata, niisama nagu on soovitatav teha juustugagi. Eriti linnaludes ei teata alati, mida teha ülejäänud leivatükkidega. Nad lähevad hallitama ja visatakse ära. Maal saab neid sööta muidugi loomadele, mispärast see ei tundu seal erilise toiduraiskamisena. Ometi ei maksaks linnainimeselgi leiba ära visata, kuna kuivanud leivast saab väga maitsvaid toite.

Kuivanud saia- ja sepikutükid peenendame riivsaiaiks, mida vajame majapidamises järjest. Kõige hõlpsam on neid peenendada lihamasinaga või riivida. Perenaisel peaks olema õieti alati riivsaia tagavaraks. Suletud nõus ja kuivas kohas säilib ta kaua. Hapuleiba ei maksa segada riivsaia hulka, kuna sel leival on omapärane tugev maik, mis ei sobi iga toidu juurde. Leivatükkidest valmistame sääraseid toite, kuhu nad sobivad, eriti aga ühenduses õuntega. Peale selle kasutame kuivanud leiba suppide maitsestamiseks. Eriti hästi sobib kuivanud leib tummistest suppide, püreeleente ja ka mõningate piimasuppide maitsestamiseks.

ROHELINE LEIVASUPP

Pruunistatakse pannil rasvas mitte väga kõvu leivakilde, mis pannakse potti ja valatakse peale liha- või taimeleent, või keedetakse sealsamas supijuurtest (porgand, pastinaak, seller, puru) leem. Kui ained pehmed, hõõrutakse supp läbi sõela, maitsestatakse piima või koorega, sidrunimahlaga, soolaga, suhkru ja ingveriga, lastakse keema tõusta, kallatakse vaagnasse munadele ja segatakse hästi läbi. Antakse lauale kuumalt.

LEIVASUPP ÕUNTEGA

Umbes $\frac{1}{2}$ l tükeldatud kuiva leiba pannakse ligunema $1\frac{3}{4}$ —2 liitrisse vette, lisatakse juurde õunu ja keedetakse pehmeks. Siis hõõrutakse läbi sõela, lisatakse maitseks juurde riivitud sidrunikoort, suhkrut ja vähe soola. Antakse lauale leigena või külmana. Viimasel puhul võib panna pinnale vahukoort.

LEIVAVORM

Õhtul pannakse ligunema umbes 250 g läbipestud ploome. Teisel päeval seatakse nad hästivõitnud vormi vaheldumisi rasvas või võis pruunistatud saia- või leivaviiludega. Vahele riputatakse suhkrut ja kaneeli. Lõpuks valatakse peale $\frac{1}{4}$ l piima, millesse on klopitud 1—2 muna, ja ploomide ligunemisvesi. Pinnale paneme mõned võitükikesed. Antakse lauale kuumalt koore- või vanillikastmega.

LEIVAPUDER

2 l vett, $\frac{1}{2}$ l kuivanud leivatükke, tüki kaneeli, pome-rantsikoort, 5 spl. pohlakeedist. Keedetakse kuni leib on pehme ja hõõrutakse läbi sõela. Segatakse hulka 2—3 spl. suhkrut, 2—2,5 spl. mannat ja keedetakse küpseks. Kui vaja, lisada juurde veel kartulijahu ja lasta keema tõusta. Siis vahustada.

Jõulukingiks

valmistage käsitõid ainult tuvi
mürgiga

sefiirlõngast,

mis aastakümneid kuulsad oma
värvide kauniduselt ja ehtsuselt

Suudab ta meeldida ?

Mees otsustab naise üle tema välimuse järele. On see õige või mitte, kuid see on nii. Hoolitsetud välimus omab igatahes suure külgetõmbejõu, sest puhas jume ja hiilgavalged hambad ei eelda mitte ainult ilu vaid ka tervist. Naha kui ka suuhooles on aga Niveal määrav tähtsus. Nivea-hambapasta ei muuda hambaid mitte ainult hiilgavalt valgeks vaid säilitab nad ka terved ja tugevad. Seepärast — alates homsest ainult Nivea-hambapasta.

Hinnad: 50 sti ja 75 sti
Werner Mehks, Tallinn

See ei huvita ükski mehi

Kui meilt, arstidelt, küsitakse, mida teha tüütu norskamise vastu, satume pea alati segadusse, sest me teame küll vastuabinõusid, kuid ikka esineb juhtumeid, millal ükski neist ei anna tulemusi.

Milliseid häireid ja iseärasusi esineb siis üldse norskamise puhul? Asi seisab selles, et lõtvunud kurgupuri ühes nibuga, teataval määral ka keelepära ja kõrikaas hakkavad hingamisel võbisema, mille juures neist ülelibisev sissehingatahv õhk tekitab ebameeldiva häälituse, mida nimetamegi norskamiseks. Väljahingamisel leiame seda nähtust ainult harva, väljahingamisel on enamasti tegemist enamvähem tugeva puhumise või nohinaga.

Miks nüüd üksikjuhul üks inimene norskab ja teine mitte, seda ei saa alati kindlasti öelda. Väide, et selle ragis-

Seega oleme jõudnud juba küsimuseni, kuidas kõige tõhusamalt hoiduda norskamisest. Kõigepealt tuleks muidugi eriarstil lasta kontrollida ninaneeluõont. Kui seal tõepoolest ei esine mingisugust haigusnähtu (meestel ja naistel kasvõi suitsukatarri, mis nõuaks endastmõistetavalt suitsetamisest loobumist), siis tuleb järgmiseks soovitada külili magamist. Patjade abil tuleb hoolitseda selle eest, et küljasend jääks öö kestel püsima. Mõni on sidunud endale isegi harja selga, et kaitsta end öösel selili magama jäämast. Kui tõesti usutakse, et norskamist põhjustab lahtine suu, tarvitatagu lõualihaste lõtvumise vastu „norskamismähist“.

Teistel juhtudel on aidanud norskaja silmapilkne äratamine vähemalt kaheksa päeva kestes. Norskamise kõrvaldamine arstliku raviga annab tagajärgi ainult ülalnimetatud ilmsete ninakatarride puhul.

Arstlikke nõuandeid

Verevaesus. Verevaesuse vastu tarvitatakse maksa-preparaate ja toormaksa-dieeti. Esteetilisemad, maitsvamad ja odavamad, paljudel juhtudel ka mõjuvamad on kuivatatud aprikoosid. Päevaseks portsjoniks aitab parajast peotäiest, mida puhta karbiga taskus kanda ja paarikaupa mitu korda päevas tarvitada.

Majatarbed? — Mirvits ja pojad!

Suurimas valikus

majatarbeid,
kinkimisasju,
serviise jne.

soovitab

A.-S. „D. Mirvits ja Pojad“

Tallinn, V. Karja 7, tel. 483-62 • Tartu, Raekoja 6, tel. 3-83

tava või saagiva häälituse tingib lahtise suuga magamine, on kaheldamatult ebaõige. Sest leidub väga paljusid inimesi, eriti lapsi, kes magavad pärani suuga, aga sugugi ei norska; sealjuures pole sugugi mitte vähe neid, kes magavad kõvasti suletud suuga, kuid ikkagi norskavad järjekindlalt ja igasuguses tugevusastmes. Lahtine suu ükski on muidugi mõnel juhul küll põhjuseks, teistel puhkudel peab otsima aga teisi põhjusi. Et haigused ninaneeluõones ja teatavad anatoomilised vääringud võivad mängida siin oma osa, on kindlasti õige. Seda on tõestatud eriti laste juures läbiviidud uurimistega, kus võidi leida väga suur protsent suurenenud kurgumandleid. Teiste, eriti aga meeste juures tekitab seda tüütut nähtust krooniline kurgukatarr. Sugugi mitte harva langeb süü ka selili lamamisele, mille juures keel vajub nähtavasti tagasi ja kitsendab õhuteed. Säärased inimesed kokkuvad sageli unest, kui tahavajunud keel sisendab neile teatavat lämbumistunnet.

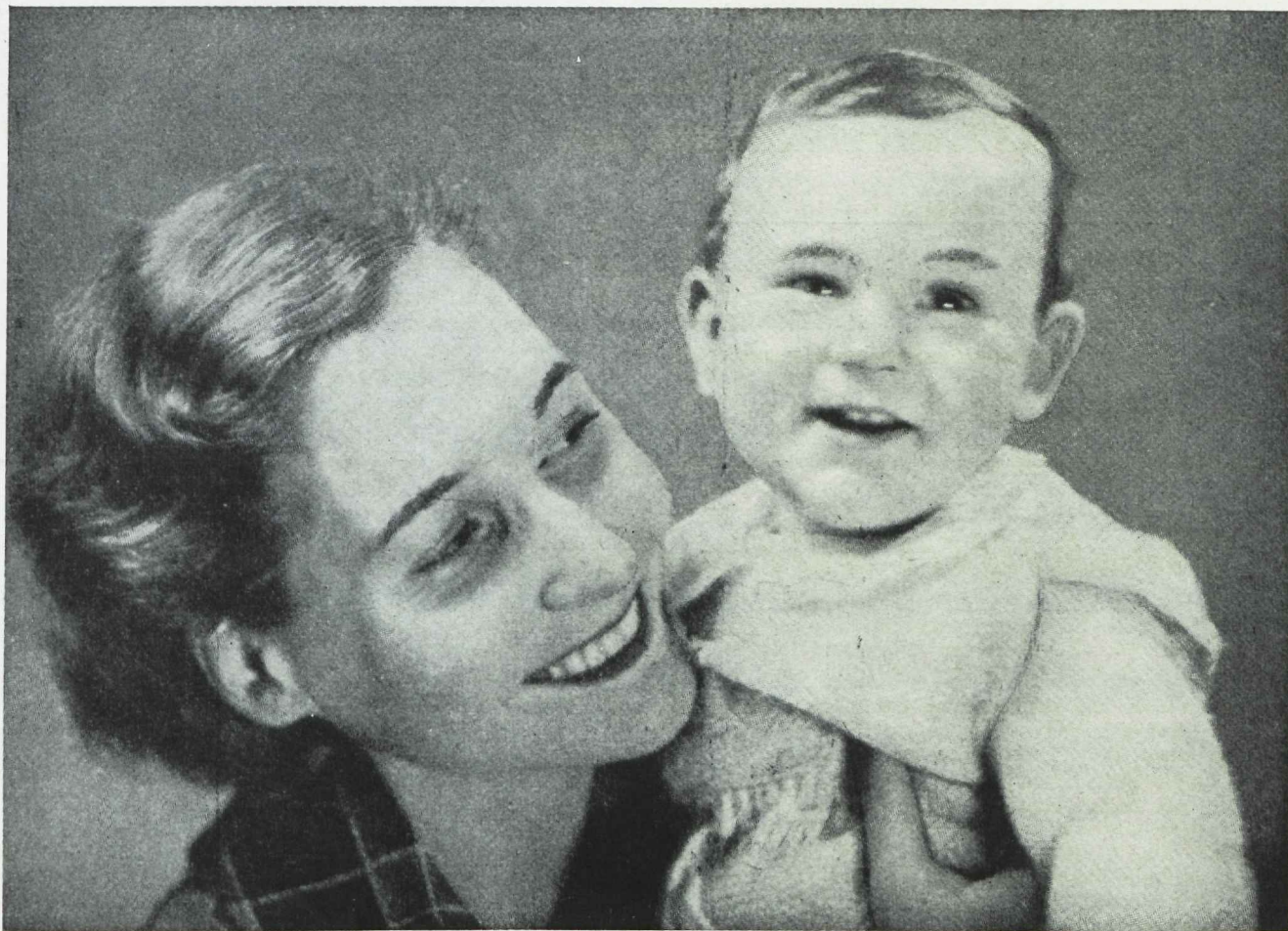
Sugugi mitte harva jääb tõeline põhjus ometi teadmata. Asjaomast sel puhul lihtsalt kuritahtlikkuses süüdistada oleks ebaõige.

SINGER

Õmmelge elektriga

Rõõmu on ta toonud majasse, aga ka hoolt ja muret ja tulevikumõtteid...

Kodu varjus peab ta veetma õnneliku lapseõlve. Ta peab saama hea kasvatuse ja hariduse. Miski ei tohi takistada teda kujunemast väärtuslikuks inimeseks.

On see aga kindel, et tulevik on Teie kodule niisama helge nagu tänapäev? Olete Teie mõtelnud sellele, et võite jääda lapsega üksi maailma?... Suudaksite Teie siis ainuüksi omal jõul anda oma lapsele kõike seda, mida ta vajab ja mida Teie tahaksite temale anda?

Teie lapsele ja Teile tagab muretut tulevikku Teie mehe õigeaegne ja küllalt suur elukindlustuse poliis.

Kõige vanem ja suurimaid eesti kindlustusseltse on

EEKS-MAJA

Laske naiste ja kodude kuukirja „Mareti”

1937. a. aastakäik köita „Mareti” köitekojas!

Aastakäigu köitmine:

lihtköites	Kr. 1.10
üleni kalingurköites	Kr. 1.50
poolnahkköites	Kr. 2.50

- „Mareti“ köitekojas
- köidetakse Teile „Mareti“ aastakäik
- asjatundlikult!

Kirjastus „Mareti”

Tartus, Ülikooli tän. 25, telefon 15-20

Puuduvaid numbreid saab meilt juurde osta

Praktilisi näpunäiteid perenaistele

Sädelev klaas. Õigesti puhastatud klaas peab sädelema ja kilgendama. Et saavutada sädelevat läiget, tuleb loputusveele lisandada paar terakest soodat ja veidi äädikat.

Raudpanne ei tohi kunagi pesta veega nagu teisi köögiriistu. Kuivale lapile riputatagu veidi soola ja hõõrutagu sellega pann üle. Siis ei lähe pann roostesse.

Õige hammaste puhastamine. Hambaid puhastades ei tule harja liigutada ainult rõhtjoones vasakult paremale ja vastupidiselt, vaid harjata ülemist hammasterida ka ülalt alla ja alumist alt üles. Ainult sel teel võimaldub eemaldada hammaste vahele jäänud toidujätteid. Tuleb puhastada ka hammaste mälumispinda ja sisekülgi, kui tahetakse säilitada neid tervena.

Niisked jalatsid kuivavad parimini õhurikkas, kuid soojas kohas; pealegi ei asetata neid põrandale, vaid riputatakse paelupidi üles, et õhk pääseks ka taldu kuivatama.

Häirekell köögis. Et perenaine askeldades ei unustaks vaadata, kas pole aeg juba kooki ahjust välja võtta, oleks soovitav kooki küpsema pannes keerata ärataja paraja aja pärast tirisema.

Kiirkala. Kui kala veest võetud, vabastada ta ruttu nahast ja luudest. Kui on käepärast muna- või muud kastet, tarvitatagu seda, muidu võib valmistada seks otstarbeks kapparikastet. Kala panna kastmesse, lasta ta selles ilma palju liigutamata kuumaks minna ja serveerida siis frikasseena, ehitud röstitud saiaviilude ja peenendatud peterselliga.

Piparmünditee. Piparmünditeed kasutatakse kõhuvalu, kõhu lahtioleku, kõhu rikkisoleku, oksenduse, voolmete ja puhutiste puhul. Ka tarvitatakse teda lastele suu-

lopamiseks aftide puhul. Lehti ei keedeta, lehtedele kallatakse ainult keev vesi peale.

Plekke sametilt saab eemaldada enamasti puhta tärpentiinõliga hõõrudes. Kuid mitte vastukarva hõõruda! Seks otstarbeks kasutatakse valget lapikest.

Tsingipleki puhastamine. Lahustada keevas vees rohelist seepi ja hõõruda sellega puhastatav ese sisse. Siis küürida seni peene liiva ja villase lapiga, kuni kõik plekid on kadunud.

Et seep kauem vastu lööks, tuleb pesemisel tarvitatud seepi kaitsta ligunemise eest. Selleks on soovitav vastavalt seebialuse kujule lõigata tüki keksna ja panna see alusesse. Käsnatükike imeb niiskuse kiiresti endasse, mistõttu seebi iga tunduvalt pikeneb.

Õunad säilivad talvel parimini, kui neid ülespidi vartega hoida kuivas ruumis puitvillakihil, kõrvaldades korrapäraselt kõik pehmed ja mädanema kipuvad õunad.

Pärlnutri puhastamiseks ei tohi tarvitada seepi ega kuumat vett, sest need hävitavad läike; eriti kahjulik on seep. Aitab eseme hõõrumisest veega pudruks segatud kriidiga.

Valged veeplekid lakeeritud mööblil. Mõni tilk õli segatakse niisama suure hulga piiritusega, milise seguga võetakse plekke. Järgnevalt hõõrutakse plekke õrnalt pehme lapiga, kuni nad kaovad.

Keedisepurke saab lõhkemast hoida sel teel, et neile pannakse täitmisel põhja alla kuuma vette kastetud rätt.

Udusulgvaipu ei klopita. Ka tolmuimeja pole neile hea. Kõige parem on neid kergelt harjata.

Valge mööbel on veel mitme aasta pärastki puhas ja läikiv, kui teda puhastada põhimõtteliselt ainult pehme, nuuskpiirituselahusesse kastetud harjaga. Seebivesi on lakile väga kahjulik, kuna ta mõjub pikkamisi lahustavalt.

Kõike võib veel kasutada!

Petersell värskeneb taas, kui teda hoida veerand tundi leiges vees, misjärel pista ta korraks külma vette.

Vana juust omandab jälle üsna hea maitse, kui hoida teda mõned tunnid külmas piimas.

Lillkapsas püsib kaunis kaua värskena, kui katta tema lõikepind pitsatilakiga ja riputada ta siis üles.

Või ja rasv ei jää paberi külge, kui neid enne hoida mõnda aega külmas vees, parem veel voolavas vees.

Tilgastunud piima kokkumine keetmisel võib vältida piimale noaotsatäie sooda lisandamisega.

Munavalge vahustub kiiremini, kui temale lisandada pisut sidrunimahla või tuhksuhkrut.

Soolane või vahustub kergemini, kui teda soola eemaldamiseks enne külma veega hästi läbi pesta.

Liiga soolane supp. Lisandada supile mõned toored kartulid, millised hiljem jälle välja võtta. Kartulid imevad nimelt väga energiliselt endasse soola.

Soolamata unustatud kartulitele riputada peent soola peale või kasta soolatud võisse.

Käesolevaga avame soodustatud hinnaga kiirtellimiste vastuvõtmise naiste ja kodude kuukirjale

Maret

1938. aastaks

Soodustatud kiirtellimise hind on 23. detsembrini s. a.

Kr. 3.20 Soodustatud hinnaga kiirtellimisi saab vastu võtta ainult kirjastuse „Mareti“ talitus Tartus, Ülikooli 25

Eriti soovitatav on käesoleva numbri vahel leiduva posti jooksva arve sissemaksu kaardiga maksta kiirtellimise hind lähemas postiasutises meie posti jooksvale arvele nr. 2201.

Muul viisil saadetud tellimised ei kuulu soodustatud hinnaga vastuvõtmisele, vaid arvestatakse tavalise aastatellimise hinnaga, s. o. kr. 3.50

Peale 23. detsembrit ei saa kiirtellimise hinnaga ajakirja tellida

Harilikkude hindadega, s. o. kr. 3.50, võtavad aastatellimisi vastu kõik postkontorid ja tellimiste vastuvõtjad

Kõigile aastatellijatele, kes on oma tellimise hiljemalt 15. jaanuariks sisse andnud, on kingituseks välja pandud järgmised väärtuslikud asjad, millised jagatakse kirjastuse poolt tellijate vahel ära:

1. Jalaga „Singeri“ õmblusmasin	13. Kleidiriideid
2. Raadioaparaat	14. 20 eks. Katrin Hollandi romaani „Südamete Mäng“
3. Kohviserviis 12 inim.	15. 10 aastatellimist ajakirja „Valatu Magasini“ peale
4. Kohviserviis 6 inim.	16. 1 serviis kausse (6 tükki)
5. 1 universaal-kööginasin „Solia“ (v. „Maret“ nr. 4 k. a. lk. 127)	17. 50 eks. „Mareti“ tähtraam. 1938
6. 1 universaal-kööginasin „Solia“	18. Maniküürtarbed
7. Elektripeedunõu	19. „Mareti“ aastak. tasuta köitm. lihtköites
8. Elektritriikraud	20. „Mareti“ aastak. tasuta köitm. kalingurköites
9. Kūpsetamise apar. „Perenaiste rõõm“	21. „Mareti“ aastak. tasuta köitm. poolnahkköites
10. Kohviveski	22. sall
11. Soome saan	
12. Pool tosinat roostevabu nuge ja kahvleid	

Kingituste saajate nimed avaldame oma ajakirja veebruarikuu numbris

Rutake „Mareti“ tellimisega 1938. a.! Kasutage käesoleva numbriga kaasasolevat posti jooksva arve sissemaksu kaarti

Teie küsitate - meie vastame

Lugeja Pärnumaalt.

Rinnalastekodusse pääsemiseks pöörduge kohaliku hoolekandeosakonna poole. Muidugi võetakse sinna ainult vaeseid. Emad võivad lastega olla kuni 6 kuud. Lapsi hoitakse rinnalastekodus kuni 3 a.

V. L. Tartust.

Soovitame pöörduda abielu-nõuandepunkti poole Tartus, Gildi 8.

Lugeja Tallinnast.

1) Kahvatuid huuli võivad põhjustada väga mitmesugused haigused. Pöörduge arsti poole.

2) Kortsunud sameti saate siledaks, kui hoiate sirgeks-tõmmatud eset aurava veekatla kohal. Pärast võib kergelt triikida sooja rauaga.

Lugeja N.

Rasedusaegse kõhuhoidja löike leiata „Maretist“ nr. 2 — 1937. a.

Imiku kuivatuslinaks võib olla mõni vana voodilina. Seda võib valmistada ka vastavast riidest, mis oleks pehme ja hästi kuivataks.

Üksiknumbri lugeja O. L.

1) Soovisite saada lapsejaki heegelproofi, kuid olete unustanud märkimata oma aadressi. Palume meile saata oma aadress ja 10 s. saatekuludeks, et võiksime lähetada Teile soovitud proovi.

2) Nii poeg- kui ka tütarlapsele võib valmistada igasugust ristimiskleiti, vahe seisab ainult värvilistes paeltes. Ühe ristimiskleidi löike leiata „Maretist“ nr. 7 — 1937. a., mida võite soovi korral pikendada.

3) Kodusele ristimislauale võite asetada lilli ja üks või kaks küünlajalga. Kui küünlajalad puuduvad, võite küünlad lauale asetada ka väikeste üksikute küünlahoidjatega.

4) Kui poeglapsele on beebisärgid väikeseks jäänud, siis tehke harilikud poolpikkade või pikkade varrukatega särgikesed.

5) Pärl- ja mulineeniidid on ühiste värvide ja numbritega. Igal firmal on muidugi oma numbrid. „Ekstra“ värvinumbrid esinevad ainult „Ekstra“ lõngadel.

Teistes küsimustes palume pöörduda arsti poole, kuna kirja järgi, ilma haigeid nägemata, pole võimalik määrata õiget ravi.

Lea Tallinnast.

1) Palume pöörduda arsti poole, kes kõigepealt kindlaks teeb, mis on Teie liigse söögiisu põhjuseks. Söömisel valitsege end ja sööge ainult parajal määral. Ka võimelge tublisti.

2) Maniküüri eest tuleb hoolitseda järjekindlalt, korraldades küüsi vajaduse järgi kas 1 kord nädalas või üle kahe nädala ilmtingimata. Kõigepealt viilige küüned, leotage sõrmi soojas seebivees, siis lükake nahad tagasi ja lõigake nad kääride või eriliste vastavate lõikamistangikestega ära.

3) Kui Teie kindad on heast nahast, siis võite pesta neid leige vihmaveega, millele on lisandatud seepi. Järgnevalt kloppige vesi vahule. Kindad kuivatada peale puhta vihmaveega loputamist.

4) Nina punetuse kohta leiata kirjavastuse „Maretist“ nr. 4 — 1937. a. 9042.

1) Iga volikirja maksvus kustub volitaja surmaga sel momendil, kui volinik või kolmas isik (pank) on teada saanud volitaja surmast. Erand: volikiri on maksev ka peale volitaja surma, kui volikirjas on see eriti nimetatud, või kui volikirjaga ülesandeks tehtud toiming on teostatav alles peale volitaja surma.

2) Kui tule läbi hävib kindlustatud vallasvara peale mehe surma, kusjuures kindlustusselts maksab hävinud vallasvara kindlustusraha kas osaliselt või tervelt surnud mehe päranditombule välja, siis pärib (eeldades, et testamenti pole tehtud ning pärimisõigus avaneb seaduse alusel) vallasvara hävimise läbi saadud raha surnud mehe lasteta lesk, vastutasuks hävinud vallasvara eest.

3) Kui Teie surnud onu on lubanud Teile testamendiga „kõik vallasvara ja kinnisvara“, siis on ta Teile lubanud kogu oma varanduse, missuguse hulka kuulub ka pangas leiduv raha.

Lulli.

Kui juhulikule külalisele pakutakse einet, kusjuures pole söögiaeg kogu perele, tuleb perenaisel koos külalisega lauas viibida.

Teistes küsimustes pöörduge tingimata vastavate arstide poole, kuna pärast võivad hädad suurenedada ja muuta ravi väga kulukaks.

Kui voodilina on keskelt kulunud, siis lõigake keskelt katkine riba välja ja õmmelge ääred kokku, nii saate linale jälle vastupidava keskkoha.

Virulane.

1) Kui abielunaise ja -mehe lahuselamine sünnib mehe süü läbi, siis on naisel õigus nõuda mehelt elatist. Naise haigus pole tema äraajamiseks seaduslik põhjus. Kui mees vabatahtlikult ei maksa, tuleb ülalpidamist nõuda kohtu teel. Kohtus tuleb tõendada, et mees on Teid ära ajanud. Kui Teil rahapuudusel pole võimalik ülalpidamise nõudmist algatada, siis on võimalik asja ajada ka vaesusõiguse alusel, pöördues kohtu poole vastava palvega. Kui kohus rahuldab palve vaesusõiguse pärast, olete vabastatud kohtulõivu ja tempelmaksu tasumisest.

2) Iga haigus mõjub üldiselt organismile halvasti, mis peegeldub tihti inimese näos. Pöörduge ravi asjus tingimata arsti poole.

3) Mõningal juhul mõjub kuumutamine hästi, eriti valude korral, kuid parem on siiski end arstil lasta läbi vaadata.

J. Kalm Tartust.

1) Mahagonipuust mööbli peaksite laskma tiserleril uuesti üle poleerida, siis ei kordu see nähtus enam.

2) Valget lakeeritud mööblit võite puhastada märja lapiga ja seebiga, kusjuures seep hiljem niiske lapiga kõrvaldada.

Lugeja Maret.

Kahjuks ei saa ajakirja veergudel Teid huvitavaid küsimusi pikemalt puudutada. Võiksime vastata pikemalt, kui saadate meile oma aadressi.

Vajalik.

Käesolevast numbrist leiata kleitide moode, milliseid on võimalik avaramaks muuta. Ühele kleidile on lõige löikelehel. Materjaliks võib kasutada nii villast kui ka puuvillast riiet. Beebiesemete kohta leiata kirjelduse „Maretist“ nr. 8 — 1936. a., lk. 247. Heegeldatud beebijakikesi on meil ilmunud „Maretis“ nr. 8 — 1936. a., nr. 10 — 1936. a., nr. 8 — 1937. a.

Kõik „Mareti“ lugejad tarvitavad

kloorivaba
pesupulbrit

Marex

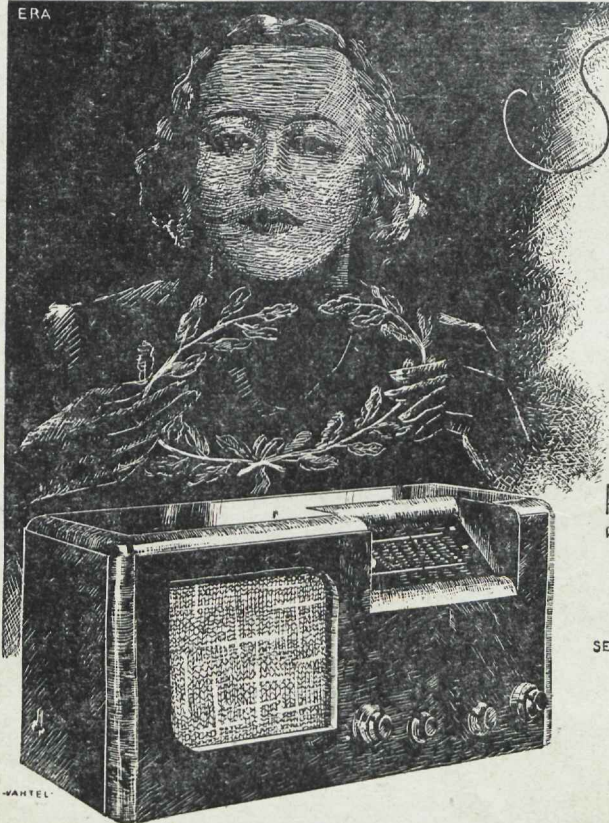
„MARET“ ilmub kord kuus ühes mustris- ja lõikelehega. — Tellimishinnad: Sisemaale aastas kr. 3.50, 6 kuud kr. 1.80, 3 kuud kr. 0.90. Välismaale aastas kr. 5.50, 6 kuud kr. 3.—, 3 kuud kr. 1.50. — Kuulutuste hinnad: 1 mm üle lehekülje laiuse 80 senti. Kaantel I kaane seesmine külj kr. 120.—, viimase kaane seesmine külj kr. 100.—, viimase kaane väliline külj kr. 150.—. 1/1 lehekülge sisuosas kr. 200.—, 1/2 lehekülge kr. 100.— jne. Kuulutajaille võimaldatakse koha valik ainult võimaluste piires. Vasesügav- ja mitmevärvitruki lehekülgedel kuulutusi ei avaldata. — Väljaandjad: V. Kask ja R. Puusepp. Vastutav toimetaja: R. Puusepp. Käsitöö, moe ja majapidamise osak. toimetaja: Linda Puusepp. Keeleline korrektor: Eti Sirg. — Toimetuse ja talituse: Tartus, Ülikooli 25, telef. 15-20, pk. 22. Posti jooksev arve nr. 2201. Sissemakse ja tellimisi võetakse vastu igas postiasutises.

E. K.-Ü. „Postimehe“ trükk, Tartus, 19. novembril 1937. a.

ERA

ERA

Sangar
TÄNAVUSEL
RAADIOTURUL

RET
RAADIO

REFLEKSSUPER VAHELDUVVOOLULE

"SANGAR"

HIND KR. 215.

SELLE RAADIOAPARAADI KUULMINE ON NAUDING.

WAHTEL

RAADIO - KOOPERATIIV

TALLINN, S. KARJA 9 • TARTU, VÕIDU 11 • PÄRNU, KALEVI 40 • VILJANDI, LOSSI 31 • RAKVERE, TALLINNA 95
MÜÜGIPUNKTID KÕIGIS KESKUSTES.

ERA

Ei saa jagu

A/S. TEKLA

riidest!

A.-S. TEKLA
RIIDEKAUPLUSED
TALLINN, S. KARJA 15 • PÄRNU 6

HAAPSALU, KURESSAARE, MUSTVEE, NARVA, PETSERI,
PÄRNU, RAKVERE, VALGA, VILJANDI, VÕRU

VALLATU MAGASIN
5
1938

Detsembri algul
ilmub müügile suure ja huvitava

talvenumbrina

Vallatu Magasin nr. 5

112 lk., neist hulk vasesügav- ja klišeetrükis.
Kaas kolmevärviline. Hind 50 senti. Lisana:

**Marlene Dietrich'i
pilt mitmevärvitrükis**

Tekstis hulk filminäitlejate kunstipäraseid pilte

Külmad ja pikad talveõhtud on lõbusad „Vallatu Magasiniga“

Müügil kõigis neis müügikohtades, kus kuukiri „Maret“

TALV - 1937 *** HIND 50 SENTI

Üllatus „Mareti“ lugejale!

Detsembris ilmub müügile
huvitav ja pildirikas

Mareti tähtraamat 1938. a.

**Esimene kalender Eestis
vasesügavtrükis**

Palju lühijutte, rikkalikult
käsitöid ja kirjutisi maja-
pidamisest, lastekasvatusest,
iluravist, köögist jne.

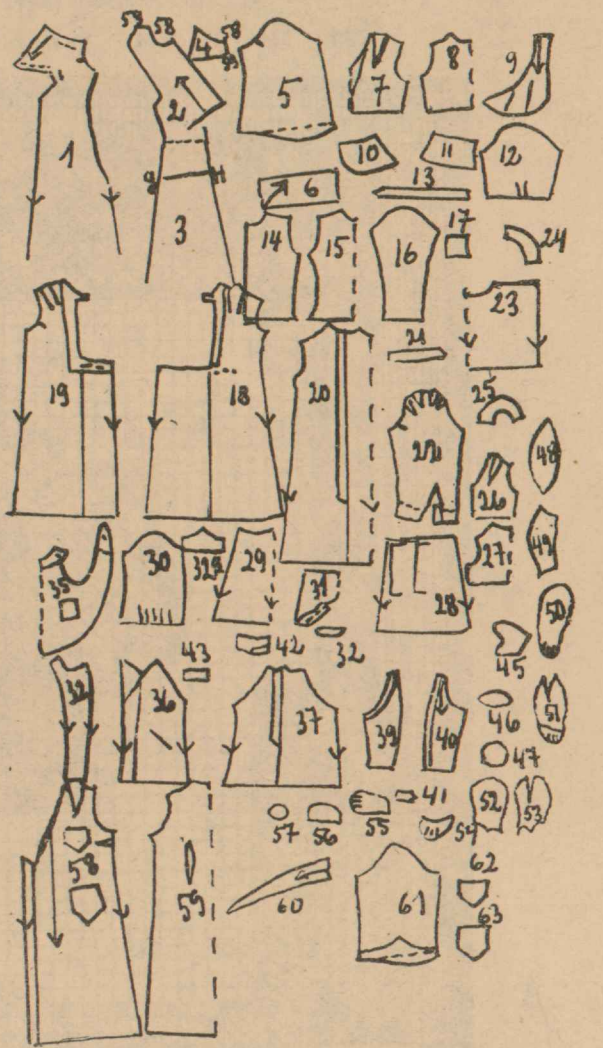
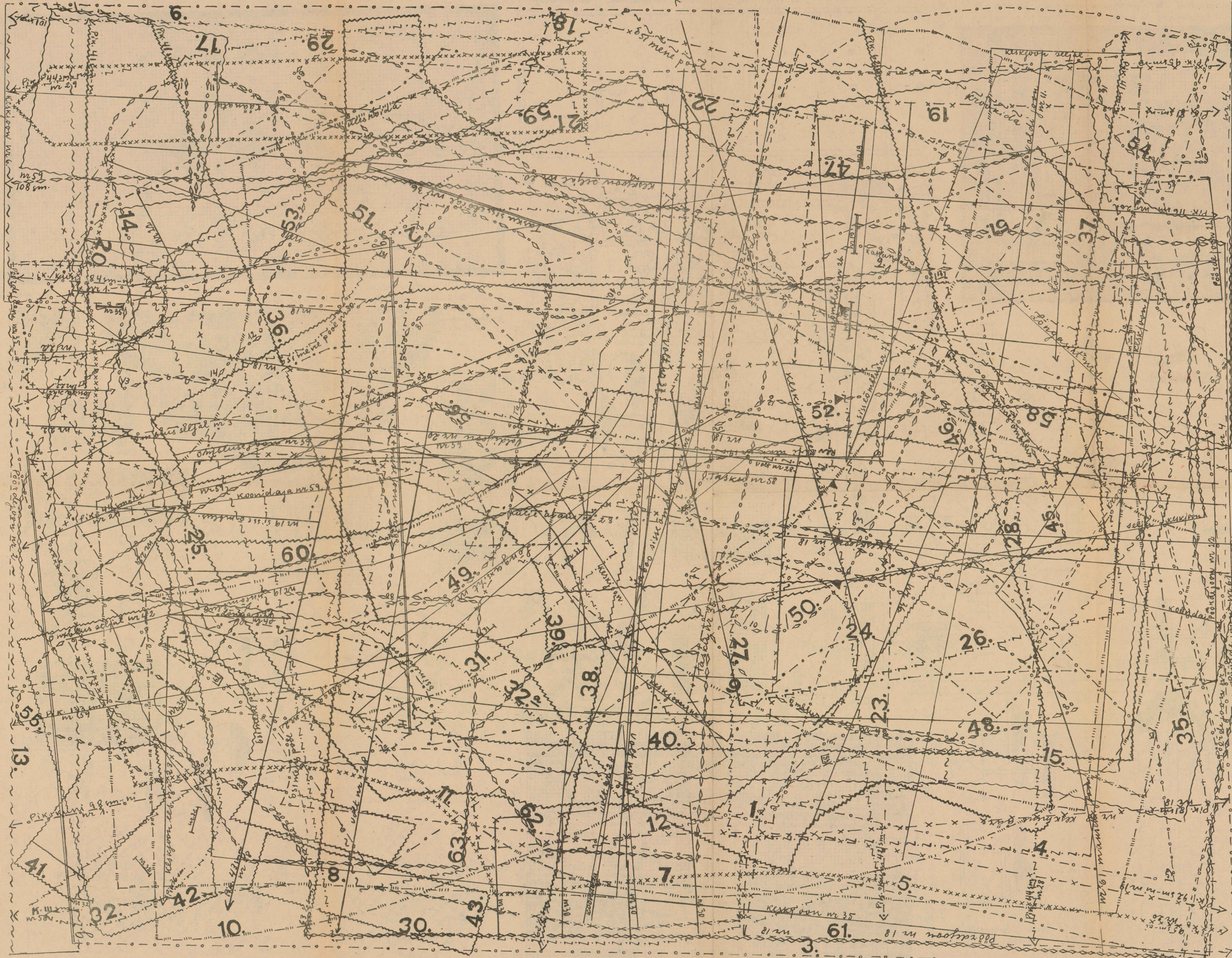
Mareti tähtraamat 1938. a.

on sisukas ja nägus. Kaas kolmevärvitrükis

Mareti TÄHTRAAMAT

1938

Naret

Naiste ja kodude kuukiri.
**NOVEMBRIKUU LÕIKE- JA
 MUSTRILEHT 1937. A.**

Lõige I. Kleit nr. 435. Rinnam. 92 sm.

- 1. Esitükk
- 2. Seljatükk (liita)
- 3. Krae
- 4. Varrukas
- 5. Vöö

Lõige II. Moofoto nr. 6. Pihpluus, rinnam. 102 sm.

- 7. Esitükk
- 8. Selg
- 9. Esipoole soos
- 10. Seljapoole soos
- 11. Zäbuu
- 12. Varrukas
- 13. Vöö

Lõige III. Kootud jakk, rinnam. 96 sm.

- 14. Esitükk
- 15. Selg
- 16. Varrukas
- 17. Tasku

Lõige IV. Kleit nr. 452, rinnam. 90 sm.

- 18. Vasema poole esilaid
- 19. Parema poole esilaid
- 20. Selg
- 21. Selja vöö
- 22. Varrukas
- 23. Vesti osa
- 24. Krae
- 25. Mansett

Lõige V. Tütarlapse kleit, 7-aast. nr. 443.

- 26. Esipoole
- 27. Selg
- 28. Seeliku esilaid
- 29. Seeliku tagalaid
- 30. Varrukas
- 31. Krae
- 32. Nööpide äär
- 32a. Mansett
- 33. 3/70 sm vöö
- 34. 10/70 sm soos

Lõige VI. Pöli, 4-aast. tütarlapsele, nr. 447.

- 35. Pool põlle osa

Lõige VII. 3-5-aast. poisil ragaalpallitu, nr. 448.

- 36. Esitükk
- 37. Selg
- 38. Reväritükk
- 39. Esipoole varrukas
- 40. Seljapoole varrukas
- 41. Varruka tripp
- 42. Krae
- 43. Tasku klapp
- 44. Vöö, 89/4 sm

Lõige VIII. Karu.

- 45. Pea
- 46. Kõrv (4 korda lõigata)
- 47. Kinnituse ketas (6 korda lõigata)
- 48. Kõht
- 49. Selg
- 50. Välimine esimese jala osa
- 51. Seesmine esimese jala osa
- 52. Välimine tagumise jala osa
- 53. Seesmine tagumise jala osa
- 54. Laiduse kill
- 55. Tald
- 56. Pappalad
- 57. Väike ketas (4 korda lõigata)

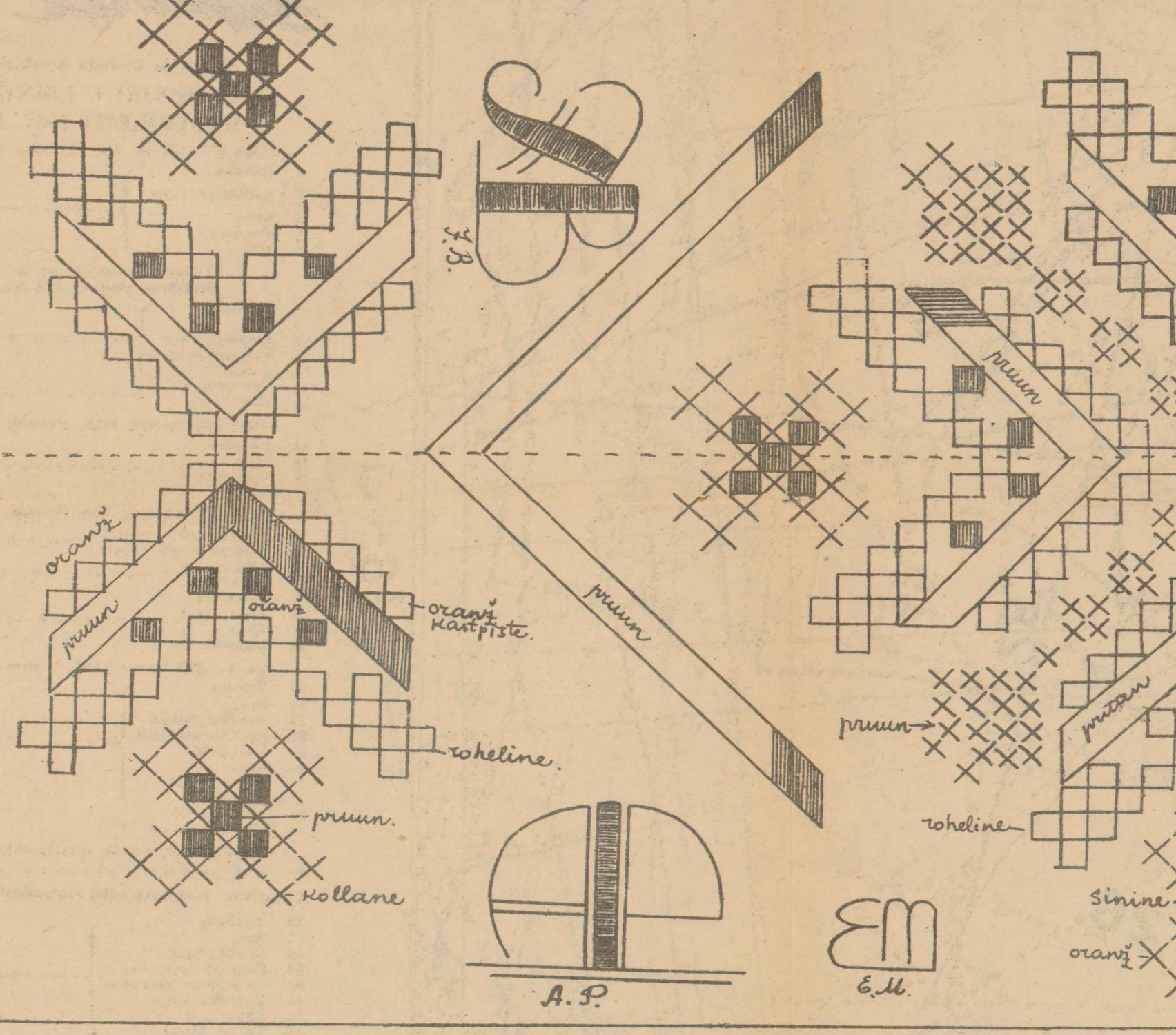
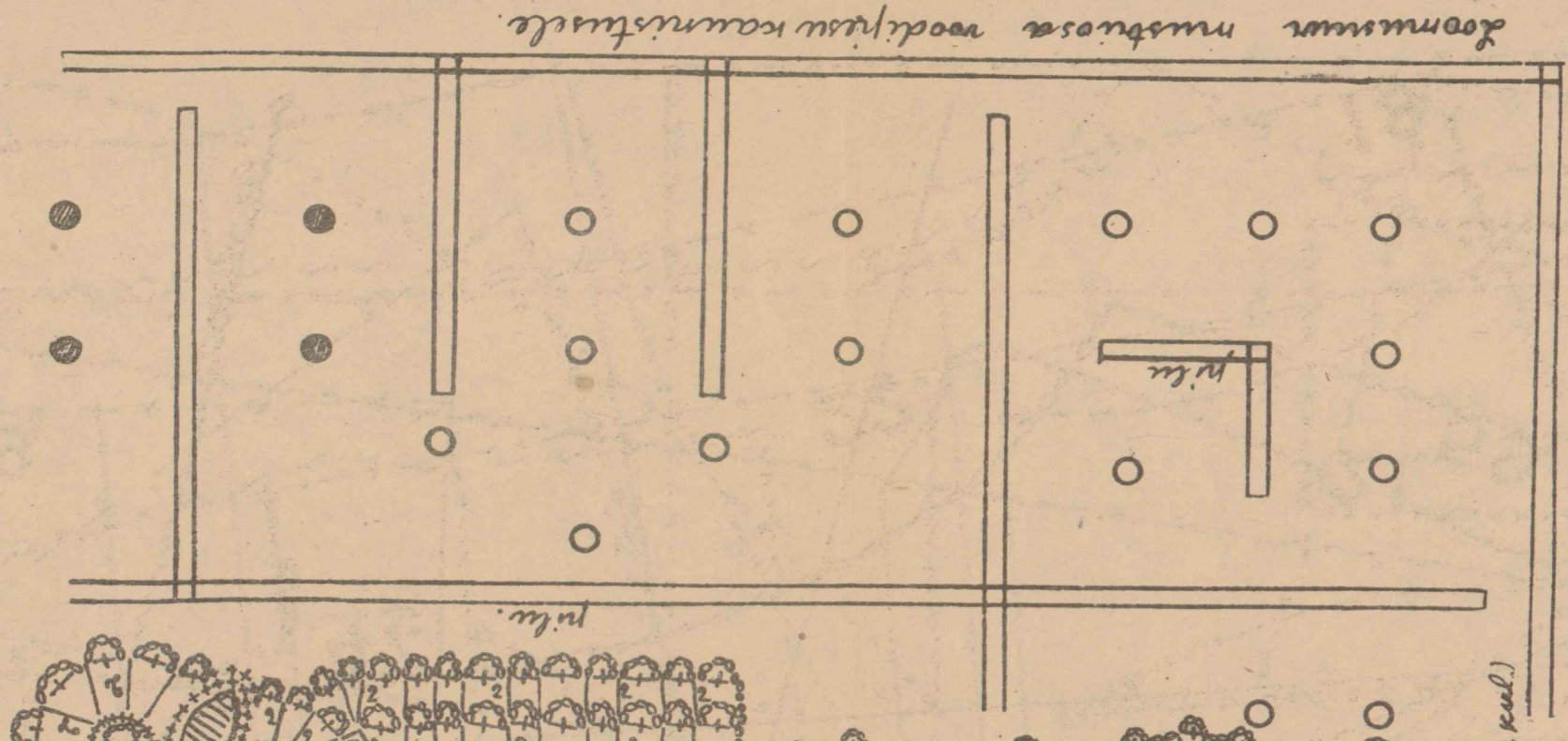
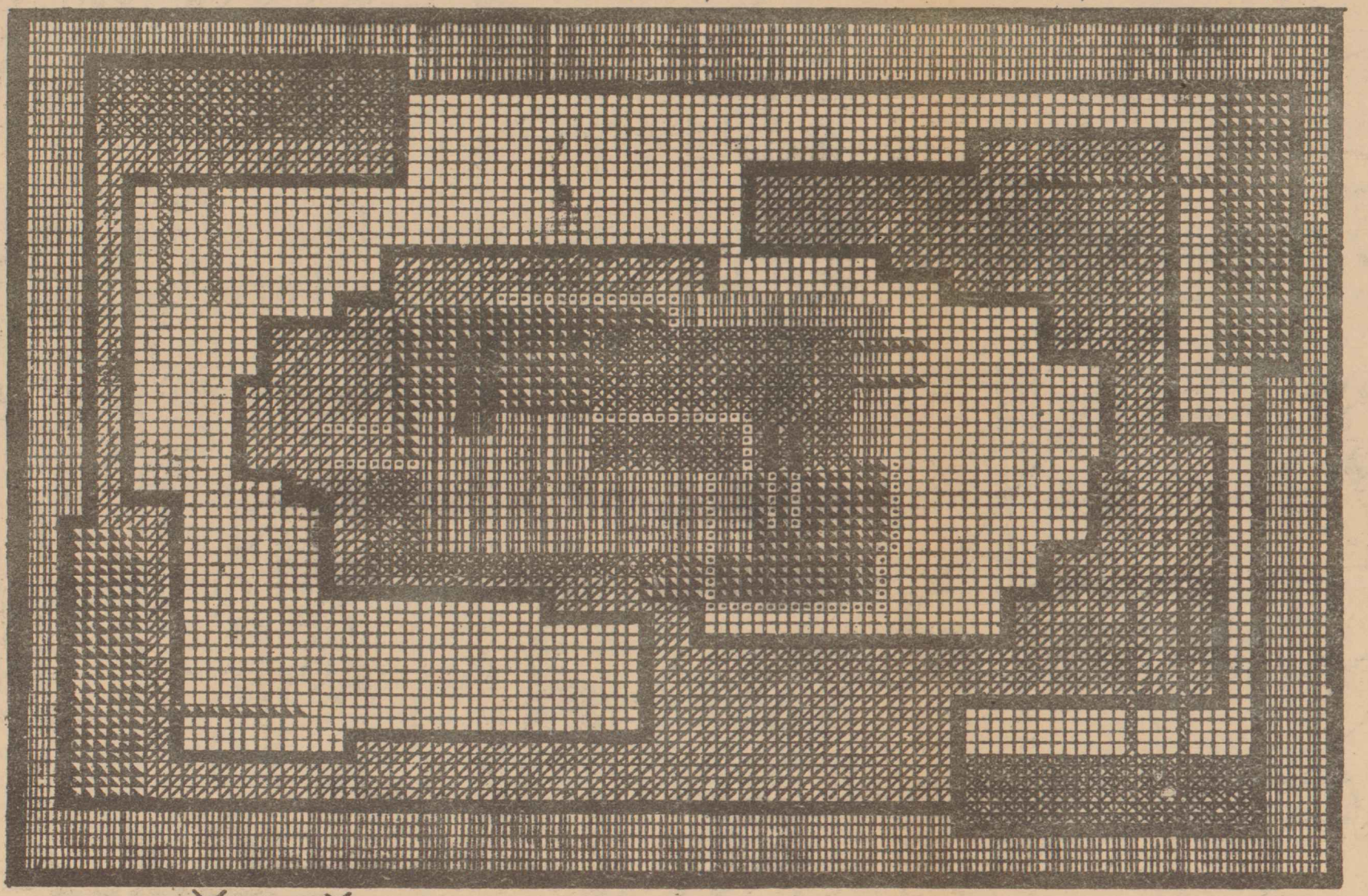
Lõige IX. Hommikumantel, rinnam. 112 sm, nr. 451.

- 58. Esitükk
- 59. Selg
- 60. Krae
- 61. Varrukas
- 62. Ülemine tasku
- 63. Alumine tasku
- 64. Vöö 5/220 sm

Mustrilehel asuvad:

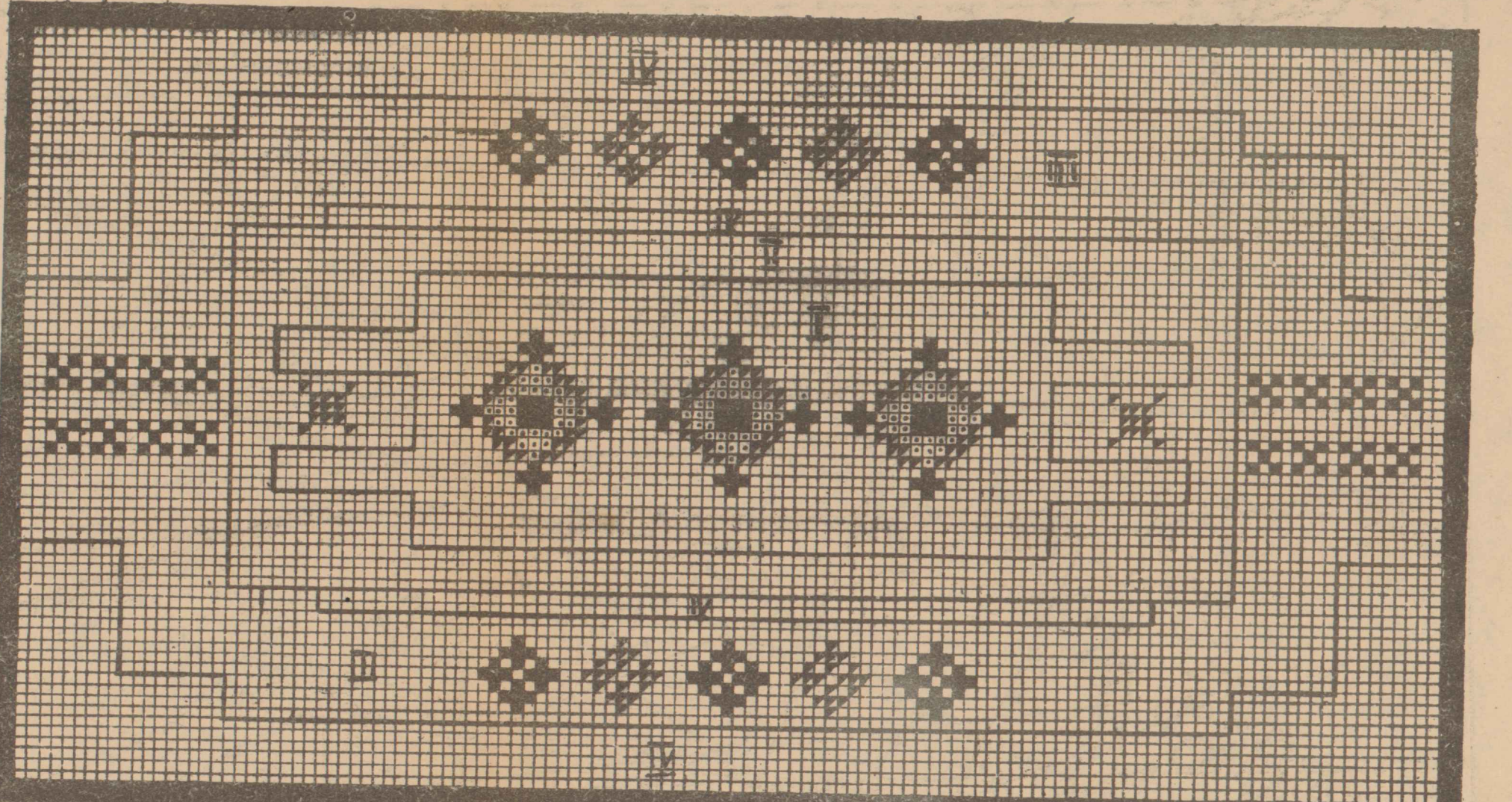
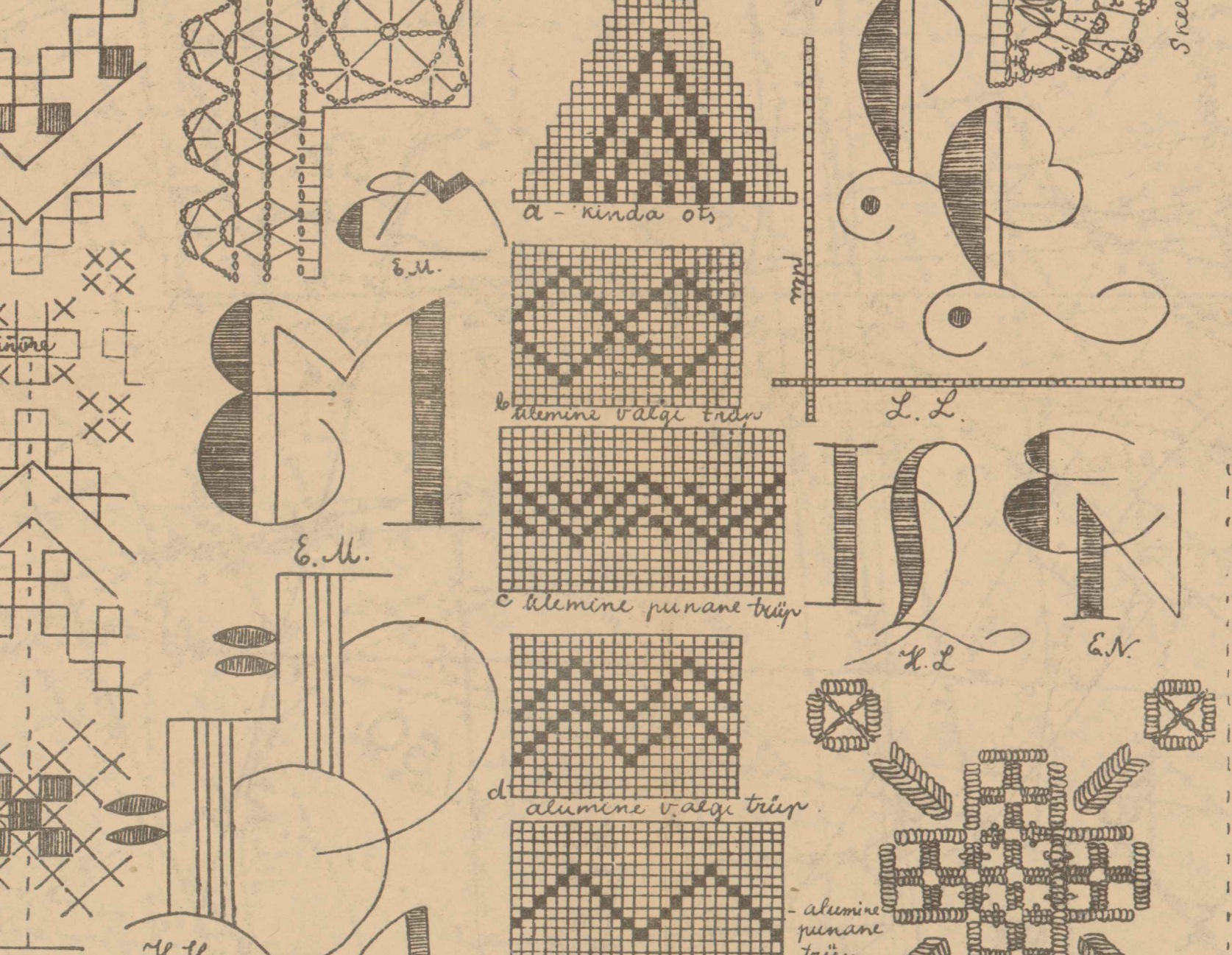
- 1. Pliikaunistusega voodipesu muster.
- 2. Tikitud kaelaarsti muster.
- 3. Laekainaste kudumisekiri.
- 4. Spordijaki kudumisekiri.
- 5. Toledollina motiivi muster.
- 6. Ristküliku ükandiga lina muster.
- 7. Tikitud sohvapadjade muster.
- 8. 3 taskurätikute skeem.
- 9. Kootud seinavälja skeem ja seadus.
- 10. Põlvküüsi padjamuster.
- 11. Vaibamuster.
- 12. Kootud ukse-eesriiete kirjamuster.
- 13. Monogramme.

Ukita muster, □ - hõbehall või hõbe, ■ - tume hall või tumehall, - oranz, □ - kollakas pruun, ■ - kollakas pruun, □ - hõbepruun, ■ - tumepruun, □ - väge

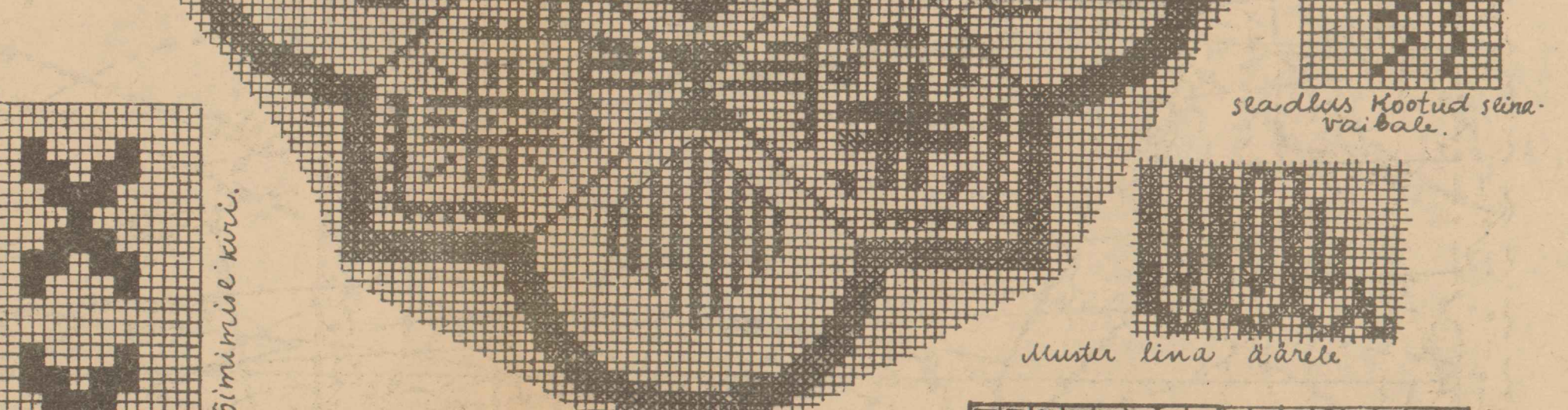

Skeem taskurät-
pitsile, mis asub
pildil all pare-
mal.

Skeem taskurät-
pitsile
üleval - 1 õhakiln,
- 1 kiinnisõrn, - 1
sammal, 2 sõrds, ja
naigu näitavad arvud
a = algus.

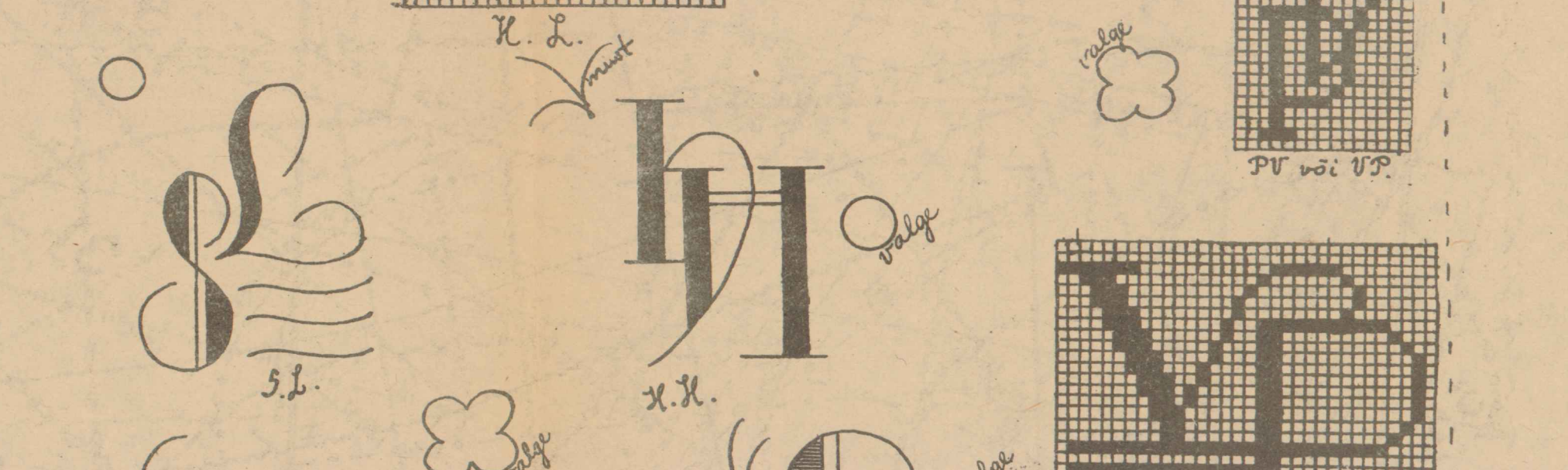

Muster kootud siinaraibale. Pind I on kollastes toonides, pind II = tumepruun =
hõbe toonides, pind III = hallrohelistes toonides, pind IV = hõbepruunides toonides. Koerips
■ - tumepruun
□ - roostepunane
□ - roheline

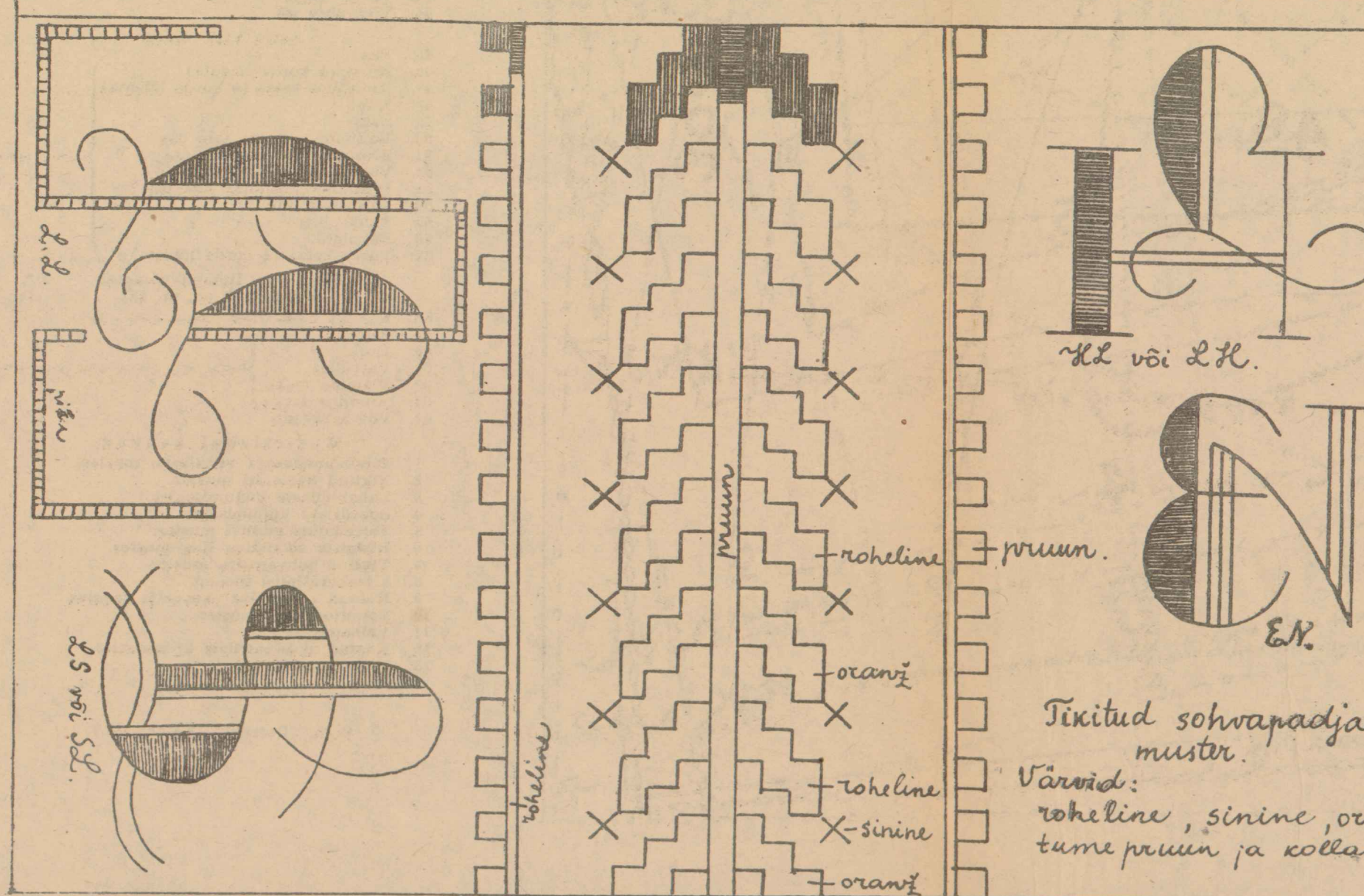
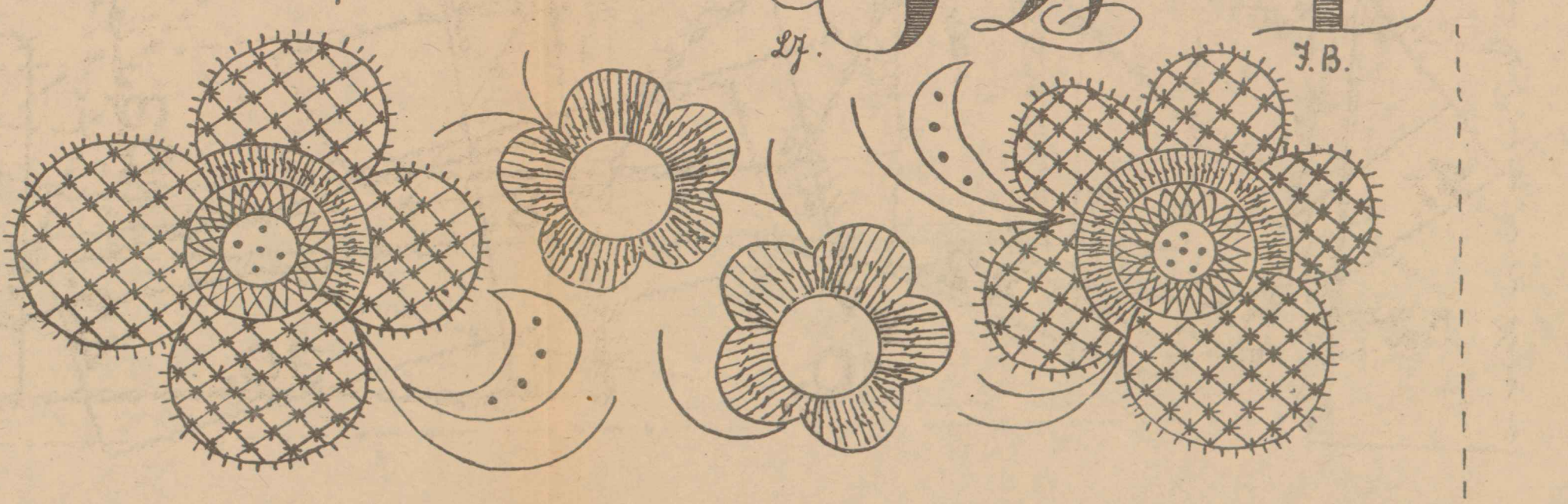

Muster ristpiste tikandiga linale
■ - kollane, □ - must

Kudumiseeni spordijantile
■ - 1 silm parempidi, □ - 1 silm vasempidi,
○ - õhakiln, △ - 2 silm parempidi kokku
kuududa.

Tixitud kaalarätiku muster.
Tixida musta ja valge
muline või südiga, naigu
näha pildil.

Mustid kootud
laba kinnastale.
7ga ruut = 1 silm

Loomusuur motiiv
toledotika näga
linale.

Düvanipadjaja muster. Värvide "ekstra" värvikaardi järgi:
□ - kollakas 68, □ - must/pruun 55, □ - kesminepruun 57, □ - hõbepruun 58
□ - hallroheline 68, □ - tumeroheline 67, □ - roostepunane 10

Tixitud sohvapadja
muster.
Värvid:
roheline, sinine, oranz,
tumepruun ja kollane.